

הַזֹּהַר הַקִּדוּשׁ

זֹהַר וַיִּגַּשׁ

The Holy Zohar

Zohar Vayigash

With English commentary by Zion Nefesh

Based on Zohar Hasulam, and the teachings of Rabbi Yehuda Halevi Ashlag

DailyZohar 2020 edition

** This is the first and an unedited edition. Please forgive any mistakes and share your comments by email to zion@dailyzohar.com

Future editions may include additional commentaries published on DailyZohar.com.

Copyright © 2020 DailyZohar.com, Zion Nefesh. All rights reserved.

You may share this file with your friends exactly AS IS. No change is allowed. You may print one copy for personal use and study. Reproduction and distribution beyond personal use of this file or parts of it without written permission is prohibited.

1. וַיֵּשֶׁ אֱלֹהֵי יִהְיֶה וְגו', רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתוּז, (ישעיה 48) כִּי אֲתָה אָבִינוּ כִּי אֲבָרְהֵם לֹא יִדְעֵנוּ וַיִּשְׂרָאֵל לֹא יִכִּירֵנוּ אֲתָה ה' אָבִינוּ גּוֹאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׂמֵךְ. הָאִי קָרָא אֹקְמוּתָהּ, אֲבָל תָּא זְוּוּי, כִּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָמָא, כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא, עֲבִיד עֲבִידָתָא כְּדָקָא זְוּוּי. בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא כְּמָה דְאַצְטְרִיךְ. כִּיּוֹן דְאַתָּא יוֹמָא עֲתִיתָתָא וְאַצְטְרִיךְ לְמַבְרֵי אָדָם, אֲתָת אֹרִייתָא קַמִּיהָ. אֲמַרְהָ (קַמִּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא). הָאִי אָדָם דְאַתָּ (דף רה ע"ב) בְּעֵי לְמַבְרֵי, זְמִין הוּא לְאַרְגָּוָא קַמִּיהָ. אֲלַמְלָא לֹא תֵאָרִיךְ רוּגָא, טַב לִיה דְלֹא יִתְבְּרִי. אֲמַר לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכִי לְמַגְנָא אֲתִקְרִינָא אַרְךָ אַפִּים.

2. אֵלָא, כָּלָא בְּאֹרִייתָא אֲתִבְרִי, וְכָלָא בְּאֹרִייתָא אֲשֵׁתְכֻלְל. בְּגִין דְעַד לֹא בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָמָא, אֲתִיין כָּל אֲתוּוֹן קַמִּיהָ, וְעָאֵלוּ כָּל זוּד וְזוּד לְמַפְרַע.

3. עֲאֵלָת תִּיּוֹ. אֲמַרְהָ קַמִּיהָ, רְעוּתָהּ לְמַבְרֵי בֵּי עֲלָמָא, אֲמַר לָהּ לָאו, דְבִרְךָ זְמִינִין כְּמָה צְדִיקָא לְבִיבּוּת, דְכִתִּיב, (יחזקאל ט) וְהִתְוִיַּת תִּיּוֹ עַל מַצּוּוֹת הָאֲנָשִׁים וְגו'. וְתִנִּינִן, דְכִתִּיב וּמִמְקַדְשֵׁי תְּזוּלוּ. אֵל תִּקְרִי מִמְקַדְשֵׁי אֵלָא מִמְקַדְשֵׁי, אֲלָא מִמְקַדְשֵׁי. וּמִשׁוּם כִּד הָעוֹלָם לֹא יִבְרָא בְּךָ.

The Zohar reveals that when God created the world everything went as planned. When Friday arrived and He was about to create man, the Torah came and asked; why create man if he is going to upset you. Better not creating him if you don't hold your anger. God answered; there is a reason why the Torah calls me 'Slow to anger' (from the 13 attributes of God).

The lesson here is that the world was created for man. He is the only one with free choice and the ability to go against God and corrupt the entire created system. At the same time, God created a system of the 13 attributes to protect creation from complete destruction by man.

The Zohar brings this story also to tell us that the Torah existed before Creation and everything was planned ahead of time. We learned in another part of the Zohar that God created the world by looking at the Torah.

The Hebrew letters existed before the Torah. The Zohar tells us why the Torah begins with the letter ב Bet.

Before creation, all the letters appeared in front of God, wishing to be the first letter in the Torah.

The letter ת, the is the last letter of the 22 presented herself but God didn't accept her because she represents death as the last letter in the word for 'death', 'מוות'.

4. עֲאֹלוּ תִלְתַּת אֲתוֹנוֹן, שִׁי"ן, קו"ף, רי"ש, כָּל זֹדַר וְזוֹדַר בְּלִזְזוּדוּי. אָמַר לָהֶוּ קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, לָאוּ אֲתוֹן כְּדָאֵי לְמִבְרֵי בְּכוּ עֲלֵמָא, דְּהָא אֲתוֹן אֲתוֹן דְּאֲתִקְרִי בְּכוּ שְׁקֵרָה, וְשְׁקֵר לָאוּ אִיהוּ כְּדָאֵי לְמִיָּקָם קַמְאֵי, וְהָא אוּקְמוּהָ.

4. נִכְנְסוּ שְׁלֹשׁ הָאוֹתוֹת שִׁי"ן קו"ף רי"ש, כָּל אַחַת וְאַחַת לְבִדְהָ. אָמַר לְהֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: אֵינְכֵן כְּדָאֵי לְבָרָא בְּכֵן אֵת הָעוֹלָם, שְׁהֵרִי אֲתֵן הָאוֹתוֹת שְׁנִקְרָא בְּכֵן שְׁקֵר, וְהַשְׁקֵר אֵינּוּ כְּדָאֵי לְעַמֵּד לְפָנֵי, וְהִנֵּה פְּרִשׁוּהָ.

5. וְעֹלוּ פ"א עַד"י, וְכֵן כְּלָהוּ, עַד דְּמִטּוּ אֲתוֹנוֹן לְאֵת כ"ף. בֵּינוֹן דְּנִזּוּת כ"ף מֵעַל כְּתָרָא, אֲזַדְעִיעוּ עֲלָאֵי וְתִתָּאֵי כו', עַד דְּאֲתִקְרִי בְּכָל בָּאֵת בִּי"ת, דְּאִיהוּ סִימֵן בְּרַכָּה, וּבִיָּה אֲשֵׁתְכֻלְל עֲלֵמָא וְאֲתִבְרִי.

5. וְנִכְנְסוּ פ"א עַד"י, וְכֵן בְּלָן, עַד שֶׁהִגִּיעוּ הָאוֹתוֹת לְאוֹת כ"ף. בֵּינוֹן שְׁיַרְדָּה כ"ף מֵעַל הַכְּתָר, הִזְדַּעְזְעוּ עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים וְכו', עַד שֶׁהִכַּל הַתְּקִים בָּאוֹת בִּי"ת, שֶׁהִיא סִימֵן בְּרַכָּה, וּבָהּ הִשְׁתַּכְּלַל הָעוֹלָם וְנִבְרָא.

6. וְאֵי תִיבָא, דְּאֵל"ף אִיהוּ רִישָׁא דְּכָל (אֵינוֹן) אֲתוֹנוֹן, (לָאוּ) יָאוֹת אִיהוּ. אֲכָלָא בְּגִין דְּאֲתִקְרִי בִּיָּה אַרְוִר (וּבְגִין דְּאֲתִקְרִי בַּה אַרְוִר). וּבְגִין דְּאֵלָא אֲתִבְרִי בִּיָּה עֲלֵמָא, אָף עַל גַּב דְּאֵל"ף אִיהוּ אֵת דְּרָזָא עֲלָתָה. בְּגִין דְּלָא לְמִיָּהֵב דּוּכְתָא לְסִטְרָא אֲזוּרָא דְּאִקְרִי אַרְוִר, לָא אֲתִבְרִי בִּיָּה עֲלֵמָא. וְאֲשֵׁתְכֻלְל בְּבִי"ת עֲלֵמָא, וּבִיָּה אֲתִבְרִי.

6. וְאִם תֵּאמַר שְׁאֵל"ף הִיא הָרֵאשִׁית שֶׁל כָּל [אוֹתוֹן] הָאוֹתוֹת – [לֹא] נֶאֱמָה הוּא. אֲלָא מִשּׁוּם שְׁנִקְרָא בּוּ אַרְוִר [מִשּׁוּם שְׁנִקְרָא בַּה אַרְוִר], וּמִשּׁוּם זֶה לֹא נִבְרָא בּוּ הָעוֹלָם, אָף עַל גַּב שְׁאֵל"ף הִיא אוֹת שֶׁל סוּד עֲלִיוֹן. כִּדִּי לֹא לְתַתּ מְקוֹם לְצַד הָאֲחֵר שְׁנִקְרָא אַרְוִר, לֹא נִבְרָא בּוּ הָעוֹלָם, וְנִתְקַן הָעוֹלָם בְּבִי"ת, וְבוּ הוּא נִבְרָא.

7. תָּא זְוִי, כִּי אַתָּה אֲבִינוּ, בְּגִין דְּהָאֵי עֲלֵמָא, בְּהָאֵי דְּרָזָא אֲשֵׁתְכֻלְל וְאֲתִבְרִי. וְבַר נִשְׁ בִּיָּה אֲתִבְרִי, וְנִפְקַ לְעֵלְמָא.

7. בַּא רְאָה, כִּי אַתָּה אֲבִינוּ, מִשּׁוּם שֶׁהָעוֹלָם הִזָּה נִתְקַן וְנִבְרָא בְּדַרְגָּה הַזֶּה, וְהָאֲדָם נִבְרָא בַּה וְנִצָּא לְעוֹלָם.

The letters ק, ש, and ר came to God each of them separately but God told them that because they are part of the word שקר, that means 'lie', they are not worthy to start the Torah and Creation.

The other letters came but none was selected. When the letter כ came down from its place at the Keter, כתר, the upper and lower world's shook.

When the letter ב came with its blessings, everything stabilized and the world could be created.

The Zohar raises the question about why the letter Alef א that is the first of the 22 letters was not chosen to start the Torah and Creation. The answer is that the letter Alef is used to lead the word 'ארור', 'cursed'. Even though the letter Alef has many high-level secrets using it would have given the other side a greater power in this world.

The Hebrew letters related to the creation of the world as we see and use the Periodic Table of Elements (http://en.wikipedia.org/wiki/Periodic_table).

The Hebrew letters represent the spiritual energies that animate the entire existence. The Elements in the Periodic Table are the basic elements that construct all materials

in existence. We can create with them different forms of matter. We have the ability to create materials for positive or negative use, support life or cause death.

Psalms 33:9

”כי הוא אמר ויהי; הוא-צוה, וייעמד“

”For he spoke, and it came to be; he commanded, and it stood firm.“

This verse reveals the power of words to control existence. It's not just about making things happen but also about having complete control.

Proverbs 18:21

”מות וחיים, ביד-לשון; ואהביה, יאכל פריה“

”Death and life are in the power of the tongue, and those who love it will eat its fruits.“

The words we use command the spiritual forces they represent to activate the will of the one who uses them. To achieve that level we need to be able to connect to the upper and higher spiritual levels.

Fortunately for us, God removed the effectiveness of this power when the people abused this power (Genesis 11, the story the Tower of Babel). The power that we are left with in using words can only affect the consciousness of other people that are more or less on a level similar to us. If they are too high or too low, they may not be affected at all. Only righteous people with 100% purity of actions and consciousness could activate the true power of the Hebrew letters. With their elevated consciousness, they can tap into the root energy of the letters and harness their power to make changes and control the physical realm.

8. כי אבְרָהָם לא ידְעָנו, דְהָא אָף עַל גַּב דְבֵיהּ קְיוּמָא דְעֻלְמָא. לָא אִשְׁתַּדַּל עֵלְיוֹן, כְּמֹה דְאִשְׁתַּדַּל עַל יִשְׁמַעְאֵל. דְאָמַר, (בראשית יז) לוֹ יִשְׁמַעְאֵל יוֹזִיָּה לְפָנֶיהּ. וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִכִּירֵנוּ, בְּגִין דְכָל בְּרַכְאָן דְאֶצְטְרִיף לְבְרַכָּא לְבָנָיו, שֶׁבַק לְהָא דְרָגָא לְבְרַכָּא כְלָהּוּ.

8. כי אבְרָהָם לא ידְעָנו, דְהָא אָף עַל גַּב דְבֵיהּ קְיוּמָא דְעֻלְמָא. לָא אִשְׁתַּדַּל עֵלְיוֹן, כְּמֹה דְאִשְׁתַּדַּל עַל יִשְׁמַעְאֵל. דְאָמַר, (בראשית יז) לוֹ יִשְׁמַעְאֵל יוֹזִיָּה לְפָנֶיהּ. וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִכִּירֵנוּ, בְּגִין דְכָל בְּרַכְאָן דְאֶצְטְרִיף לְבְרַכָּא לְבָנָיו, שֶׁבַק לְהָא דְרָגָא לְבְרַכָּא כְלָהּוּ.

9. אַתָּה ה' אָבִינוּ, שְׁהָרִי אַתָּה תְּמִיד עוֹמֵד עֲלֵינוּ לְבְרַךְ וּלְהַשְׁגִּיחַ עֲלֵינוּ, כְּמֹה אָב שְׁמִשְׁגִּיחַ עַל הַבָּנִים בְּכָל מַה שְׁצָרִיף לָהֶם. גְּאָלְנוּ מֵעוֹלָם שְׁמָךְ, שְׁהָרִי אַתָּה הוּא גּוֹאֵל, שְׁכֵךְ נִקְרָא הַמְלֵאךָ הַגּוֹאֵל, וְזֶה גְּאָלְנוּ מֵעוֹלָם שְׁמָךְ, שְׁמָךְ וְדָאֵי. שְׁנִינּוּ, אִין מְפַסְיָקִים בֵּין גְּאָלָהּ לְתַפְלָהּ, כְּמֹה שְׁלֵא מְפַסְיָקִים בֵּין תַּפְלָהּ שֶׁל יָד לְתַפְלָהּ שֶׁל רֹאשׁ, שְׁצָרִיף לְהִרְאוֹת שְׁהַבֵּל אַחַד, וְהִנֵּה פְרִשׁוּהָ.

9. אַתָּה ה' אָבִינוּ, דְהָא אַנְתָּ קְיָיְמַת עֵלְיוֹן תְּדִיר לְבְרַכָּא, וּלְאִשְׁגֻזָּא עֵלְיוֹן, כְּאָבָא דְאִשְׁגֻזָּא עַל בְּנִין בְּכָל מַה דְאֶצְטְרִיף לֹון. גּוֹאֵלְנוּ מֵעוֹלָם שְׁמָךְ, דְהָא אַנְתָּ הוּא גּוֹאֵל, דְהָכִי אַתְקִרִי הַמְלֵאךָ הַגּוֹאֵל. וְדָא גּוֹאֵלְנוּ מֵעוֹלָם שְׁמָךְ, שְׁמָךְ וְדָאֵי. תְּנִינָן, אִין מְפַסְיָקִין בֵּין גְּאֹלָהּ לְתַפְלָהּ, כְּמֹה דְלֹא מְפַסְיָקִין בֵּין תַּפְלָהּ שֶׁל יָד לְתַפְלָהּ שֶׁל רֹאשׁ. דְבַעֵי לְמוֹזְזֵי דְכָלְא זֹדָה, וְהָא אוּקְמוּהָ.

10. רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הָיוּ יוֹשְׁבִים לִילָה אַחַד וְעוֹסְקִים בְּתוֹרָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק לְרַבִּי יְהוּדָה, הִנֵּה שְׁנִינּוּ, שְׁכַפְאֵשׁ בְּרָא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, עָשָׂה אֶת הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן כְּמֹה שְׁהָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְהַבֵּל זֶה כְּנֶגֶד

10. רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הָיוּ יוֹשְׁבִים לִילָה אַחַד וְעוֹסְקִים בְּתוֹרָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָא תְּנִינָן דְכּוּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֻלְמָא, עֵבֵד עֻלְמָא תַתְּאָה כְּמוֹזְזָא דְעֻלְמָא עֻלְמָהּ. וְכָלְא דָא לְקַבֵּל דָּא. (ד"א צ"ן זֶה לְמַהוּ דָא לְקַבֵּל דָּא) וְאִיהוּ יְקָרִיָּה לְעֵילָא וְתַתְּאָה.

זֶה, [כְּדֵי לְהִיּוֹת זֶה כְּנֶגֶד זֶה] וְהוּא כְבוֹדוֹ
לְמַעַלְהָ וּלְמַטָּה.

Isaiah 63:16

”כִּי-אַתָּה אֲבִינוּ-כִּי אֲבִרְהֵם לֹא יָדְעֵנוּ, וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִכְיָרוּ: אַתָּה יְהוָה אֲבִינוּ, גָּאֲלוֹנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ”

“For you are our Father, though Abraham does not know us, and Israel does not acknowledge us; you, YHVH, are our Father, our Redeemer from of old is your name.”
The Zohar explains that “you are our father” is the aspect of the father that protects and blesses his children.

Genesis 44:18

”וַיֵּגַשׁ אֵלָיו יְהוּדָה, וַיֹּאמֶר בִּי אָדֹנָי”

“Then Judah went up to him and said...”

Judah is the aspect of Malchut and Joseph is Yessod. When Judah went to Joseph a great spiritual connection between Malchut and Yessod occurred and blessings came out from Joseph to his brothers.

Genesis 45:1

וְלֹא-יָכַל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק, לְכָל הַנִּצְבִּים עִלָּיו, וַיִּקְרָא, הוֹצִיאוּ כָל-אִישׁ מֵעִלָּי; וְלֹא-עָמַד אִישׁ אִתּוֹ, בְּהִתְדַוֵּעַ יוֹסֵף אֶל-אָחָיו.”

“Then Joseph could not control himself before all those who stood by him. He cried “Make everyone go out from me.” So no one stayed with him when Joseph made himself known to his brothers.”

11. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הֵכִי הוּא וְדָאֵי. וּבְרָא אָדָם עַל כָּלָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה מ) אֲנֹכִי עֲשִׂיתִי אֶרֶץ וְאָדָם עָלֶיהָ בְּרֵאתִי. אֲנֹכִי עֲשִׂיתִי אֶרֶץ, וְדָאֵי. מָה הַטַּעַם עֲשִׂיתִי אֶרֶץ? מִשּׁוּם שְׂאָדָם עָלֶיהָ בְּרֵאתִי, שֶׁהוּא קוֹימוֹ שֶׁל הָעוֹלָם, שִׁיְהִיָּה הַכֹּל בְּשִׁלְמוֹת אַחַת.

12. פְּתוּז וַאֲמַר, (ישעיה מב) כֹּה אָמַר הָאֵל ה' בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטִיָּהֶם רֹקַע הָאָרֶץ וְצֹאֲצֹאֶיהָ לָעָם עָלֶיהָ וְרוּחַ לְהוֹלִכֵם בָּהּ. הָאֵי קָרָא אוֹקְמוּהָ, אֲבָל, כֹּה אָמַר הָאֵל ה' בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטִיָּהֶם, דָּא קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא לְעִילָא לְעִילָא. דָּאִהוּ בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם, וְאַתְקִין לִיה תְּדִיר בְּכָל זְמָנָא. רֹקַע הָאָרֶץ וְצֹאֲצֹאֶיהָ, דָּא אֲרַעָא קְדִישָׁא, צְרוּרָא דְזוּיִי. גּוֹתֵן זְשֻׁמָּה לָעָם עָלֶיהָ. (הארץ) דָּא הִיא דִּיהִבָּה זְשֻׁמָּה וְגו'.

13. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כָּלָא אִיהוּ לְעִילָא, דְּהָא מִתְבָּן נִפְקָא זְשֻׁמָּתָא דְזוּיִי, לְהָאֵי אֶרֶץ. וְהָאֵי אֶרֶץ, נִקְטָא זְשֻׁמָּתָא לְמִיָּהֵב לְכָלָא. בְּגִין דְּהָהוּא נִהָר דְּנִגְדִי וְנִפְיָק,

אִיהוּ יְהִיב וְעֵייל זְשָׁמְתִין לְהַאי אֶרֶץ, וְאִיהוּ זְקָטָא לִוְן
נְשָׁמוֹת לְאֶרֶץ הַזֶּה, וְהִיא לֹקַחַת אוֹתָן וְנוֹתַנַּת
לְכָל. וְיִהְיֶה לְכָלָא.

Isaiah 45:12

”אֲנִי עָשִׂיתִי אֶרֶץ, וְאָדָם עָלֶיהָ בְּרַאתִי; אֲנִי, יְדֵי נְטוּ שָׁמַיִם, וְכָל-צַבָּאִם, צִוִּיתִי.”

“I made the earth and created man on it; it was my hands that stretched out the heavens, and I commanded all their host.”

The Zohar reveals to us that this statement of God indicates that the world was created for man. ‘Created man on it’ in Hebrew is in the meaning of ‘Created on top of it’ to control it.

Isaiah 42:5

”כֹּה-אָמַר הָאֵל יְהוָה, בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטִיהֶם, רֹקַע הָאָרֶץ, וְצָאֲצָאָהּ; נָתַן נְשָׁמָה לְעַם עָלֶיהָ, וְרוּחַ לְהִלְכִים בָּהּ.”

“Thus says God, YHVH, who created the heavens and stretched them out, who spread out the earth and what comes from it, who gives breath to the people on it and spirit to those who walk in it.”

The Creator gave us the ability to draw higher light and have control over the earth.

‘who gives breath (נְשָׁמָה Neshamah) to the people on it (עָלֶיהָ in control)’

‘and spirit (רוּחַ Ruach) to those who walk in it’

There are five levels of light available for the soul but only three levels can be reached while the soul is in a physical body. These levels are Nefesh, Ruach, and Neshama.

Nefesh – is the low and basic level that keeps the soul connected to the body and sustains its state of life. Without it, a living being has no existence in this world. This level resides in the blood and circulates in the body by the power of the heart. If the blood circulation stops the vessel breaks and the soul leaves the body.

Ruach – is the next level for people who follows the righteous ways of the Torah. Their vessel receives the light of Zeir Anpin and a greater ability to make spiritual connections and pray for others.

Neshamah – is the higher level and it is reserved for righteous people who have control over their evil inclination and all their actions are of sharing and revealing light in the world. The light comes to their souls from Binah. They have the ability to pray for and heal people. They can create miracles with the power of their mind and words.

14. תָּא זִוּוּי, כּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִיה לְאָדָם, אַכְנִישׁ עִפְרִיה בּוֹרְבַע סְטָרִין דְּעֵלְמָא. וְעַבְד זְרַמְיָה בְּאַתֵּר דְּמִקְדָּשָׁא לְתַתָּא, וְאַמְשִׁיךְ עָלֶיהָ זְשָׁמְתָא דְזוּוּי מִבְּי מִקְדָּשָׁא לְעֵילָא.

14. בֵּא רְאָה, בְּשַׁבְּרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת הָאָדָם, כְּנִס אֵת עִפְרוּ מֵאַרְבַּעַה הַצְּדִידִים שֶׁל הָעֵלָם, וְעָשָׂה אֵת עֲצָמוֹ בַּמְּקוֹם הַמִּקְדָּשׁ לְמִטָּה, וְהִמְשִׁיךְ עָלָיו נְשָׁמַת חַיִּים מִבֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמַעְלָה.

15. וְנְשָׁמְתָא אִיהִי כְּלִילָא בְּתַלְתָּ דְרַגְוִין, וְעַל דָּא (דָּר וְ ע"א) תַּלְתָּ שְׁמֵהֶן אֵינוֹן לְנְשָׁמְתָא, כְּגוֹזָא דְרָזָא עֵלְמָה. נְפִ"שׁ, רוּזוּ, זְשָׁמ"ה. הָא אוּקְמוּהָ דְאִיהִי תַתָּאָה מִכְּלָא. רוּזוּ, אִיהוּ קִיּוּמָא דְשְׁלֵטָא עַל נְפִשׁ, וְאִיהוּ דְרַגָּא עֵלְמָה עֵלְמָה, לְקִיּוּמָא עֵלְמָה בְּכָלָא כְּדָקָא זִוּוּי. זְשָׁמְתָא אִיהִי קִיּוּמָא עֵלְמָה עַל כְּלָא, וְשְׁלֵטָא עַל כְּלָא, דְרַגָּא קַדִּישָׁא עֵלְמָה עַל כְּלָהוּ.

15. וְהַנְּשָׁמָה הִיא כְּלוּלָה בְּשִׁלְשׁ דְרָגוֹת, וְעַל כֵּן שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת הֵם לְנְשָׁמָה, כְּמוֹ שֶׁהִסּוּד הָעֵלְיוֹן: נְפִ"שׁ, רוּזוּ, נְשָׁמ"ה. נְפִשׁ, הֵנָּה פְּרֻשָׁה, שֶׁהִיא תַּחְתּוֹנָה מִהֶבֶל. רוּחַ, הִיא הַקּוּיּוּם שֶׁשׁוֹלֵט עַל הַנְּפִשׁ, וְהִיא דְרָגָה עֵלְיוֹנָה עָלֶיהָ לְעַמּוֹד עָלֶיהָ בְּכָל כְּרָאוּי. הַנְּשָׁמָה הִיא הַקּוּיּוּם הָעֵלְיוֹן עַל הֶבֶל, וְשׁוֹלֵטָת עַל הֶבֶל, דְרָגָה קְדוּשָׁה, עֵלְיוֹנָה עַל כָּלָם.

16. וְאֵלֶּיךָ תָּלַת דְּרָגוֹת, כְּלִיכֵן בְּהוּ בְּבִנְיַי נְשָׂא, לְאִינּוֹן דְּזָכָאן לְפִיכּוֹזָא דְּמֵאֲרִיִּהוּן. דְּהָא בְּקַדְמֵיִתָּא אֵית בֵּיה נְפֵשׁ, וְאִיהוּ תְּקוּנָא קַדִּישָׁא לְאַתְתְּקָא בְּהַ בְּרַ נְשִׁי. כִּינּוֹן דְּאֲתֵי בְּרַ נְשִׁי לְאַתְדַּכָּאָה בְּהָאֵי דְּרָגָא, אֲתַתְּקוֹן לְאַתְעֵטְרָא בְּרוּזוֹ. דְּאִיהוּ דְּרָגָא קַדִּישָׁא דְּשָׂרִיא עַל נְפֵשׁ לְאַתְעֵטְרָא בֵּיה בְּרַ נְשִׁי, הֵהוּא דְּזָכִי.

16. אלו שלש הדרגות פלולות בבני האדם, לאותם שזוכים לעבודת רבונם. שהרי בהתחלה יש בו נפש, והוא התקון הקדוש לתקן בו את האדם. כיון שבא האדם להטהר בדרגה הזו, נתקן להתעטר ברוח, שהיא דרגה קדושה ששורה על הנפש להתעטר באדם ההוא שזוכה.

Translation of paragraph 14

Come and see when the Holy One Blessed be He created the man, he gathered dust (of the earth) from four sides of the world and made his essence in the place of the Holy Temple below, and he drew a living soul from the Holy Temple above.

Paragraph 15. The soul includes three levels, so there are three names to the soul, as the supernal secret: Nefesh, Ruach, Neshamah. Nefesh, as explained is the lower of all. Ruach, is the force that controls the Nefesh level, and is above her with full control as proper. The Neshama is the force above all and controls everything. This is a holy level, supernal to all.

Genesis 2:7

” וַיִּצָּר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם, עֶפֶר מִן-הָאֲדָמָה, וַיִּפֹּחַ בָּאָפִיו, נִשְׁמַת חַיִּים; וַיְהִי הָאָדָם, לְנֶפֶשׁ חַיָּה.”

“Then YHVH God formed (וַיִּצָּר) man of the dust of the earth, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul (Nefesh).”

The Zohar explains that man was created from the dust of the earth. The ‘four sides of the world’ represent the aspect of every matter, spiritual and physical. See the table below with different aspects of the ‘four side’.

The force that gives every physical thing its appearance/visibility in Malchut is from the world of Yetzirah, ‘Formation’, Zeir Anpin.

There is an extra Y ם, numerically 10, in the word וַיִּצָּר ‘formed’ to tell us that the seed of man has the ten Sefirot. When the drop of light is transferred from man to woman it already includes the whole system of the Tree of Life. It starts as a thought in the man’s mind, turns into the water in the womb and gathers ‘dust’, which is physical nourishment through the mother. The soul is attached to the body on the 41st day. After the ‘dust-gathering’ process is completed a child is born. Without the soul, the new body can not exist. The entire process happens in a sphere full of water. It must be this way to sustain the soul in the light of Chassadim until the body is strong to come out to the world of Malchut.

Please click on the image to view full size.

	World	Soul Level	Element	Attributes	Column	Angel	Direction	Season	Signs	State of Existence	Taste	Body element
י	Atziluth (Emanation)	Chaya	Fire	Hot and Dry	Left (Binah, Gevurah)	Gabriel	North	Summer	Aries, Leo, Sagittarius	Speaks (Humans)	Hot (Spice)	Bones
ה	Beriah (Creation)	Neshama	Air	Hot and Moist	Central (Tiferet)	Nuriel	East	Spring	Gemini, Libra, Aquarius	Living	Sweet	Sinews
ו	Yetzirah (Formation)	Ruach	Water	Cold and Moist	Right (Chokmah, Chesed)	Michael	South	Winter	Cancer, Scorpio, Pisces	Growing (Veg)	Moist/sour	Flesh
ה	Asiyah (Acron)	Nefesh	Earth	Cold and Dry	Malchut	Raphael	West	Autumn (Fall)	Taurus, Virgo, Capricorn	Inanimate	Bitter	Skin

17. כיון שהתעלה בהם, בנפש ויהרות, ונכנס ונתקן בעבודת רבונו פראוי, אז שורה עליו נשמה, דרגה עליונה קדושה, ששולטת על הכל, כדי להתעטר בדרגה עליונה קדושה. ואז הוא השלם של הכל, שלם בכל הצדדים, לזכות בעולם הבא, והוא אוהבו של הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר להנחיל אהבי יש. מי הם אוהבי? אלו הם שבהם נשמה קדושה.

17. כיון דאסתלק בהו, בנפש ורוחו, ועאל ואתתקן בפולקווא דמאריה פדקא יאות. פדין שריא עליה נשמה. דרגא עלאה קדישא, דשקלא על כלא. בגין לאתעטרא בדרגא עלאה קדישא. וכדין איהו שלימא דכלא, שלים בכל סטריין, למזכי בעלמא דאתי. ואיהו רווימא דקודשא בריה הוא, כמא דאת אמר, (משלי ח) להנחיל אוהבי יש. מאן אינון אוהבי, אלין אינון דנשמתא קדישא בהו.

18. אמר רבי יהודה, אם כן, הרי כתוב כל אשר נשמת רוח חיים באפיו וגו'. אמר לו, כן הוא ודאי, שהרי לא נשאר בהם מכל אותם שהיתה בהם נשמה קדושה כמו חנוך, ירד, וכל הצדיקים, כדי להגן על הארץ שלא תשמד בגלגלם. זהו שכתוב כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו, כבר מתו והסתלקו מן העולם, ולא נשאר מהם מי שיגן על העולם בזמן ההוא.

18. אמר רבי יהודה, אי הכי הא כתיב, (בראשית ז) כל אשר נשמת רוח חיים באפיו וגו'. אמר ליה, הכי הוא ודאי. דהא לא אשתאר בהו. מכל אינון דהוו בהו נשמתא קדישא. כנון וזוהר, ירד וכלהו צדיקיא, בגין לאגנא על ארעא, דלא ישתצי בגיניהו. הדא הוא דכתיב, כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו. כבר מתו ואסתלקו מעלמא, וכל אשתאר מנהון מאן דיגין על עלמא בההוא זמנא.

A person that elevates his soul to the level of Neshama is loved by God and is considered holy and whole from all sides (See previous DZ).

Proverbs 8:21

”להנחיל אהבי יש; ואצרתיהם אמלא.”

“Those who love me inherit wealth. I will fill their treasuries.”

The Zohar asks why the flood killed all souls while there were high souls like Chanoch, Yered, and others. The following verse explains that those righteous who existed when the land was dry died before the flood and therefore couldn't protect the people at that time.

Genesis 7:22

”כל אשר נשמת-רוח חיים באפיו, מכל אשר בחרבה-מתו.”

“Everything on the dry land in whose nostrils was the breath of life died.”

The Zohar explains in the paragraphs that follow these that Judah as the aspect of Malchut and soul level of Nefesh approached Joseph, who is higher and the aspect of Yessod and soul level of Ruach.

Immediately after this Joseph revealed himself to his brothers because their spiritual levels united.

Genesis 45:1 “...Joseph made himself known to his brothers.”

Lesson: When we elevate our soul to a higher level we create an opening to new and higher light in our lives.

19. בא ראה, הכל הם דרגות אלו על אלו, נפ"ש, רוח, נשמה, דרגה על דרגה. הנפש בראשונה, והיא הדרגה המתחננה, כפי

19. תא וזוי, כלא אינון דרגין, אלין על אלין. נפ"ש, רוי"ו, נשמה. דרגא על דרגא. נפש בקדמיתא, ואיהי

שאמרנו. אחר כך רוח, ששורה על הנפש ועומדת עליה. הנשמה הדרגה שעולה על הכל, ובארוה.

דרגה תתאה בדרקאמרון. ריון לבתר, דשריא על נפש וקיימא עלה. נשמה, דרגה דסלקא על כללא, ואוקמוה.

20. נפש – זו נפש דוד, והיא שעומדת לקבל הנפש מאותו נהר ששופע ויוצא. רוח – זו הרוח שעומדת על הנפש, ואין קיום לנפש אלא ברוח, וזו הרוח ששורה בין האש והמים, ומכאן נזוגית הנפש הזו.

20. נפש, דא נפש דוד, ואיהי דקיימא לקבלא נפש במההוא נהר דנגיד ונפיק. ריון, דא ריון דקיימא עליה דנפשא, ולית קיומא לנפש אלא בריון. ודא איהו ריון דשריא בין אשא ומיא, ומהכא אתון האי נפש.

21. הרוח עומדת בקיום של דרגה אחרת עליונה שנקראת נשמה, שהרי משם יוצאות נפש ורוח, משם נזוגית הרוח. וכשנסעת הרוח, אז נוסעת הנפש, והכל אחד. ומתקרבים זה לזה. הנפש נקרבת לרוח, והרוח נקרבת לנשמה, והכל אחד.

21. ריון, קיימא בקיומא דדרגה אוזרא עלאה דאקרי נשמה, דהא מתמן נפקי נפש וריון. מתמן אתון ריון. וכד נטיל ריון, כדין נטלא נפש, וכלא זוד. ואתקריבו דא ברא. נפש אתקריב בריון, וריון אתקריב בנשמה, וכלא זוד.

22. בא ראה, ויגש אליו, התקרבות של עולם עם עולם, להאחו זה עם זה, שהכל יהיה אחד. משום שיהודה הוא מלך ויוסף מלך, התקרבו זה לזה ונאחו זה עם זה.

22. תא זוי, ויגש אליו, תקרובתא דעלמא בעלמא, לאתאזודא דא ברא למהוי כלא זוד. בגין דיהודה איהו מלך ויוסף מלך. אתקריבו דא ברא, ואתאזודו דא ברא.

We studied previously that the righteous of the generation of the Flood was taken from the living because their existence would have protected the world from the judgment of the Flood.

The Zohar explains that the lights that appear in the soul are Nefesh, Ruach, and Neshamah. Nefesh is the lower level (Malchut) and it is present in the blood of every living human. Ruach is a level above the Nefesh and it protects all that is below it. The level of Ruach receives the force of existence from the level of Neshamah that supports and unifies all the levels below it.

The righteous have the soul level of Neshamah and their consciousness unifies the people.

With positive actions, according to the spiritual laws we learn from the Torah, one can elevate his soul to the level of Ruach. Because it's not an item of physical existence one can not claim permanent ownership to it once it was paid or earned. The level of Ruach must be maintained with continuous work of drawing Light to the soul. It can be lost if the person acts against the spiritual laws.

The level of Neshama can be achieved by Tzadikim that selflessly dedicate their lives to drawing Light for all people and remove darkness from the world.

Coming closer to such Tzadikim (study and support) helps the person connecting to the soul of the Tzadik and possibly earn the level of Ruach.

Most of the great Tzadikim of our generation left the world and we experience a greater level of judgment in the world. As people of the Zohar, we have protection from judgment but the rest of the world is easily exposed to the forces of negativity.

Rabbi Shimon is our Tzadik and even though he left the world the presence and the expression of his soul in the Zohar. It gives us protection and as we spread it to more people we benefit from a greater circle of Light around ourselves.

23. רבי יהודה פתחו ואמר, (תהלים מח) כי הנה המלכים נועדו, דא יהודה ויוסף. בגין דתרווייהו מלכים, ואתקריבו דא בדא לאתוּפְּקוּזָא תרווייהו כוּדָא. בגין דיהודה אתערב ביה בבנימן, והוה ערב לגביה דאבוי ביה, בהאי עלמא ובעלמא דאתי. ועל דא אתקריב קמיה דיוסף, לאתוּפְּקוּזָא עמיה על עסקא דבנימן, דלא למהוי בנדוי. בהאי עלמא ובעלמא דאתי. כמא דאת אמר, (בראשית מג) אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתני אליך והצגתני לפניך וחסאתי לך כל הימים, בעולם הזה ובעולם הבא.

24. ועל דא, כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו, אתרעיו כוּדָא, ואתרעיו דא בדא בגיניה דבנימן. מה כתיב, המה ראו כן תמהו נבְּהִלוּ נִזְפְּזוּ רַעְדָה אֲזוּזָתָם שָׁם, לְכָל אֵינֹן דְּהוּוּ תַמָּן. (לכלהו שאר שבטין דהוו תמן).

25. זייל פוילדה, בגין דהוּוּ דוּזְלִין, לְקַטְלָא וּלְאַתְקַטְלָא, וְכֹלָא בְּגִינֵיהּ דְּבִנְיָמָן. (ד"א ציין זה מה כתיב כן תמהו נבְּהִלוּ נִזְפְּזוּ וְכֹלָא בְּגִינֵיהּ) דְּהָא יוֹסֵף אֲזוּדָבֵן בְּגִינֵיהּ דִּיהוּדָה, וְאַתְאָבִיד מֵאַבּוּי. וְהִשְׁתָּא אַתְעָרַב בֵּיהּ בְּבִנְיָמִין, וְדוּזִיל דְּלָא יִתְאָבִיד. וּבְגִין כֶּף וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה.

Genesis 43:9

”אנכי, אערבנו-מידי, תבקשנו: אם-לא הביאתני אליך והצגתני לפניך, וחסאתי לך כל-הימים”

”I will be a pledge of his safety. From my hand you shall require him. If I do not bring him back to you and set him before you, then let me bear the blame forever.”

Judah promised his father, Jacob, to keep Benjamin safe. He also connected his soul correction to the process because he felt responsible for losing Benjamin’s brother, Joseph. Now Judah comes to Joseph demanding his release. The Zohar describes their meeting as two kings coming together.

Psalms 48:5

”כי-הנה המלכים, נועדו; עברו יחדו”

”המה ראו, כן תמהו; נבְּהִלוּ נִזְפְּזוּ”

”רַעְדָה, אֲזוּזָתָם שָׁם; חֵיל, פִּילֹדָה”

”When the kings meet, when they advanced together,

they saw her and were astounded; they fled in terror.

Trembling seized them there, pain like that of a woman in labor.”

The Torah gives us just few words about the meeting between Judah and Joseph but Midrash (Torah Anthology) tells us everything that happened in Joseph’s palace.

Judah started with normal reasoning to get his brother out of Joseph’s hold but Joseph did not give up. Judah threatened to draw his sword and Joseph gave his son Menashe a hint and Menashe stamped his foot with all his might, making the palace shake as if it was an earthquake. Judah said that such power can come only from his family, “no one else in the world has such strength”, he thought.

Judah then left out a war cry that contained spiritual power and it was detected by Dan’s son Chushim in the land of Canaan. In a split second, Chushim came to Judah’s side. Now both of them together let out war cries, roaring like lions. Besides their actual volume, these cries also contained great spiritual power. As a result, 300 Egyptian aristocrats fell to the ground with terror and their faces became twisted for the rest of their lives. Two cities, Pithom and Rameses, which were not far away, also got destroyed by their cries.

When Judah tried to draw his sword he couldn’t do it and he realized that the person in front of him is a saint. Yet he promised his father to bring Benjamin back with him and so he couldn’t give up. He picked a 400-pound rock from the palace and in one kick he pulverized it. Menashe did the same with a similar stone. Joseph said: “You’d better realize that we have men just as strong as you are.”

“Give us back Benjamin” stormed Judah, “and let us bring him home to his father, otherwise we will destroy the city!”

Joseph replied, “Why don’t you tell your father that a wild beast killed Benjamin, just as you told him about Joseph?”

The brothers joined Judah in the fight and when 400 elite Egyptian troops came to control them, Judah drew his sword and with his war cries he made them flee the palace.

The story continues, and later Joseph reveals himself to his brothers.

26. דָּבַר אֲזוּר, כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ, דָּא יְהוּדָה וַיֹּסֵף, (דף ר"ב) דְּאִזְדַּמְנוּ לְאַתְּוֹכּוּזָא דָּא עִם דָּא, לְאַתְּוֹכּוּזָא תְּרוּוּיָהּוּ כּוּזָדָא. בְּגִין דִּיהוּדָה הָוָה מְלָךְ, וַיֹּסֵף הָוָה מְלָךְ, וְתְרוּוּיָהּוּ אֲתוּ כּוּזָדָא לְאַתְּוֹכּוּזָא דָּא עִם דָּא. דָּא עַל בְּנִימִין, וְדָא עַל בְּנִימִין.

27. כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, רָזָא דְמוֹהִימְנוּתָא הָכָא, דְהָא כַּד רַעוּתָא אֲשֶׁתְּכוּז, וְקִשְׁוִירָא אֲתַעֲטַר כּוּזָדָא, כְּדִין תְּרִין עֲלָמִין מִתְקַשְׁרִין כּוּזָדָא וְאִזְדַּמְנִין כּוּזָדָא. דָּא לְאַפְתָּוּזָא אוּצְרָא, וְדָא לְלִקְטָא וְלִמְכּוּשׁ בְּגוּיָהּ. וְכְדִין כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ, תְּרִין עֲלָמִין קְדִישִׁין, עֲלָמָא עֲלָמָא וְעֲלָמָא תְּתָאָה.

27. כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, סוּד הָאִמוּנָה כָּאן, שְׁהִרִי כְּשִׁנְמִצָּא הַרְצוּן, וְהַקְשֵׁר מִתְעַטֵּר יְחַד, אֲזִי שְׁנֵי עוֹלָמוֹת נִקְשָׁרִים יְחַד וּמִזְדַּמְנִים יְחַד, זֶה לְפָתַח אֶת הָאוּצֵר – וְזֶה לְלִקֵּט וְלִכְנֵס לְתוֹכוֹ. וְאִז, כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ, שְׁנֵי עוֹלָמוֹת קְדוּשִׁים, הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְהָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן.

28. עָבְרוּ יוֹזְדִיּוֹ, סוּד הַדָּבָר – שְׂבָאֵשׁר מִתְחַבְּרִים יַחַד, אֲזִי עָבְרוּ יַחַדוֹ, מִשּׁוּם שֶׁכָּל הַחֲטָאִים שֶׁל הָעוֹלָם לֹא מִתְבַּטְּלִים לְהִבְנֵעַ עַד שְׁמֵת־חֲבָרִים יַחַד, כְּפָתוּב וְעֵבֶר עַל פֶּשַׁע, וְעַל כֵּן עָבְרוּ יַחַדוֹ. עָבְרוּ – אוֹתָם הַחֲטָאִים הַתְּכַפְּרוּ, מִשּׁוּם שֶׁהֵנָּה אֵז כָּל הַפְּנִים מְאִירוֹת וְכָל הַחֲטָאִים הַתְּבַטְּלוּ.

28. עָבְרוּ יוֹזְדִיּוֹ, רֹא דְמִלְהָ, דְכֹד מִתּוֹבְרָן כּוֹזְדָא, כְּדִין עָבְרוּ יוֹזְדִיּוֹ. בְּגִין דְּכָל זוּיבִין דְּעֵלְמָא לָא אֲתַעְבְּרָן לְאַתְכַּפֵּיא, עַד דְּמִתּוֹבְרָן כּוֹזְדָא. כְּדִכְתִּיב, (מִיכָה ז) וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע. וְעַל דָּא עָבְרוּ יוֹזְדִיּוֹ. עָבְרוּ, אִינּוֹן זוּיבִין אֲתַכַּפְּרוּ. בְּגִין דְּהָא כְּדִין כָּל אַנְפִין נְהִירִין, וְכָל זוּיבִין אֲתַעְבְּרוּ.

The Zohar explains that the ‘kings’, Joseph and Judah, represent the upper world, which is Zeir Anpin and the lower world, which is Malchut.

When there is a unification of upper and lower, transgressions are forgiven.

Joseph gave his brothers ‘hard time’ to bring them all to Egypt. They had to experience lack and darkness that comes from the desire for the self of the material world. This is the aspect of ‘lower’ that the Israelites had to go through before Moses could come to redeem them, give them the Torah, and take them back to the Promised Land where they could have unification, the elevation to the ‘upper’ level.

The Hebrew word ‘עליה’, ‘Aliyah’, means ‘elevation’. Coming to Israel is considered ‘Aliyah’. When a person is called to the Torah, which is the aspect of Zeir Anpin, he gets ‘Aliyah’.

The Land of Israel is spiritually elevated and therefore only elevated nations can benefit from it. There is no fear in Israel that any other nation would be able to conquer it. It belongs to the children of Israel. When Mashiach comes the borders of Israel will expand farther to great distances because the elevated Israelites will bring the holiness of the Land to everywhere they go.

The Zohar in Lech Lecha #25, Vayera #290, Terumah #567 tells us that the land of Israel is the middle point of Creation and all the blessings come from it. The first nourishment comes down to Israel then to the rest of the world.

תָּא חֲזִי, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב מְזוּנָא תַּמָּן בְּקַדְמִיתָא וּלְבַתֵּר לְכָל עֲלְמָא. כָּל שְׂאָר עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים “ וּמְזֻלוֹת בְּמִסְכְּנוֹת, וְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל לֹא חִי, אֲלֵא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲתִּזְן בְּקַדְמִיתָא וּלְבַתֵּר כָּל עֲלְמָא “

In Zohar Vayechi #721 we read that God scattered the Israelites around the world so the other nations can enjoy the blessings of the Israelites.

29. רַבִּי זוּיָא אָמַר, רֹא דָא בְּתַקוּנָא דְקַרְבְּנָא אִיהוּ. הַסוּד הַזֶּה הוּא בְּתַקוּן הַקְּרָבָן, שְׁהָרִי בְּאֲשֶׁר נִקְרַב הַקְּרָבָן, וְכֹל זוּד מְקַבְּלִים הַסְּפָקָתָם כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרָאוּ לוֹ, אֲזִי הַכֹּל נִקְשֶׁר יַחַד וְכָל הַפְּנִים מְאִירוֹת, וְנִמְצָא קֶשֶׁר אֶחָד, וְאֲזִי הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ וּמְזַדְּמָנִים יַחַד לְכַפֵּר עַל הַחֲטָאִים, לְהַעֲבִיר אוֹתָם. וְאֲזִי הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ וְנִקְשְׁרִים יַחַד. עָבְרוּ יַחַדוֹ, לְהַאִיר כָּל הַפְּנִים, וְשִׁיחִיָּה הַכֹּל רְצוֹן אֶחָד.

29. רַבִּי זוּיָא אָמַר, רֹא דָא בְּתַקוּנָא דְקַרְבְּנָא אִיהוּ. דְּהָא כֹּד קַרְבְּנָא אֲתַקְרִיב וְכֹלֵא מִסְתַּפְקִין, וְכָל זוּד וְזוּד כְּדָקָא זוּזִי לִיהָ, כְּדִין אֲתַקְשֶׁר כֹּלֵא כּוֹזְדָא. וְכָל אַנְפִין נְהִירִין, וְקֶשֶׁרָא זוּד אֲשַׁתְּכּוּז. וְכְדִין הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ וְאֲזַדְּמָנוּ כּוֹזְדָא, לְכַפֵּרָא עַל זוּיבִין, לְאַעְבְּרָא עֲלֵיהוּ. וְכְדִין הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ, וְאֲתַקְשֶׁרִין כּוֹזְדָא. עָבְרוּ יוֹזְדִיּוֹ, לְאַנְהָרָא כָּל אַנְפִין, וְלִמְהוּי כֹּלֵא רַעוּתָא זוּדָא.

30. הַמָּה רָאוּ כֵּן תְּמַהוּ, סִלְקָא דְעֵתָה דְאִינּוֹן מְלָכִים. הַמָּה רָאוּ בֵּן תְּמַהוּ, הַתְּעֵלָה עַל דְּעֵתָה שְׁהֵם מְלָכִים? אֲלֵא אֲלֹא בְּעֲלֵי הַדִּינִים, שְׁשִׁמְחָתָם לְעֲשׂוֹת אֶת הַדִּין הַהוּא שְׁהַצְטוּ

30. הַמָּה רָאוּ כֵּן תְּמַהוּ, סִלְקָא דְעֵתָה דְאִינּוֹן מְלָכִים. אֲלֵא אֲלִין מְאִרְהוֹן דְּרִיעִין, הַזּוּדוּתָה דְלֵהוֹן לְמַעְבַּד הַהוּא דִּינָא דְאֲתַפְקְדוּ עֲלֵיהָ. וְכְדִין, כֹּד מְלָכִים אֲזַדְּמָנוּ

עליו. ואז, כשהמלכים מזדמנים שניהם ברצון אחד, אז המה ראו אותו הרצון של שני עולמות. בן תמהו נבהלו נחפזו, משום שכל בעלי הדין נכנעים ועוברים מן העולם ולא יכולים לשלט, ואז קיומם עובר, ומעבירים את שלטונם.

תרווייהו ברעותא זודא, כדין המה ראו ההוא רעותא דתרין עלמין. בן תמהו נבהלו נחפזו, בגין דכלהו מארי דדינא אתפייין ומתעברן מעלמא, ולא יכלי לשלטאה. וכדין מתעברין קייביהון, מעברין שלטנהון.

The Zohar reveals that the impurities caused by the sins of the world can not be removed until Zeir Anpin and Malchut are together.

This secret is learned from the process of the sacrifices in the Holy Temple. When the sacrifice is brought to the altar it is the aspect of judgment. The fire that comes from above to consume the animal opens a channel of mercy from the upper levels because the fire also removes the judgments represented by the sacrifice.

Lesson:

Our personal sacrifices help us remove judgments from our lives. Letting go of the desires for the self alone and transforming them results in holy cleansing and clears our paths from judgments.

31. רבי אלעזר אומר: ויגש אליו יהודה. מה הטעם יהודה? משום שפך צריף, שהוא ערב, כמו שנאמר כי עבדך ערב את הנער. וסוד הדבר – יהודה ויוסף כף הצטרבו להתקרב יחד, משום שיוסף הוא צדיק, יהודה הוא מלך, ועל בן ויגש אליו יהודה, משום שהקרבן שלהם, שהתקרבו יחד, גרמה לכמה טובות בעולם, גרמה שלום לכל השבטים, גרמה לשלום ביניהם, גרמה ליעקב שהתקיימה רוחו, כמו שנאמר (בראשית מה) ותחי ריח יעקב אביהם. ועל בן ההתקרבות של זה עם זה הצרכה בכל הצדדים, למעלה ולמטה.

31. רבי אלעזר אומר, ויגש אליו יהודה. מאי טעמא יהודה, בגין דהכי אצטריף, דאיהו ערב. כמא דאת אמר, כי עבדך ערב את הנער. ורוא דמלה, יהודה ויוסף הכי אצטריכו לאתקרבא כוודא. בגין דיוסף איהו צדיק, יהודה איהו מלך. ועל דא ויגש אליו יהודה. בגין דקורבא דלהון דאתקריבו כוודא, גרם כמא טבין לעלמא. גרם שלמא לכלהו שבטין. גרם שלמא ביניהו. גרם ליעקב דאתקיים רוזא דיליה. כמא דאת אמר, (בראשית מה) ותזוי רוזא יעקב אביהם. ועל דא קריבו דדא עם דא אצטריף, בכלהו סטרין לעילא ותתא.

32. רבי אבא פתחו ואמר, (תהלים מח) יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירפתי צפון קרית מלך רב. הפסוק הזה הוא סוד האמונה. יפה נוף – זהו יוסף הצדיק, שכתוב בו ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה. משוש כל הארץ – הוא חדוה ושמחה למעלה ולמטה. הר ציון ירפתי צפון – משום שבחלקו עומד משפן שילה. הר ציון – זו ירושלים. ירפתי צפון, כף זה ודאי למעלה ולמטה.

32. רבי אבא פתחו ואמר, (תהלים מח) יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירפתי צפון קרית מלך רב. האי קרא רוא דמהימנותא איהו. יפה נוף, דא איהו יוסף הצדיק, דכתיב ביה, ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה. משוש כל הארץ, איהו זודות וזודו לעילא ותתא. הר ציון ירפתי צפון, בגין דבזוולקיה קאים משכנא דשילה, הר ציון דא ירושלם. ירפתי צפון, הכי הוא ודאי לעילא ותתא.

Psalms 48:3

“יפה נוף, משוש כל-הארץ”

”הר-ציון, יִרְכָּתִי צִפּוֹן; קְרִית, מֶלֶךְ רַב

“beautiful in elevation, is the joy of all the earth, Mount Zion, in the far north, the city of the great King.”

The Zohar teaches us that this verse reveals the secret of faith.

The word ‘faith’ ‘Emunah’, ‘אמונה’ conceals in itself the unification of Zeir Anpin and Malchut with the root letters ‘אמן’ ‘Amen’, which represent the unification of the upper name YHVH and the lower ADNY, plus the letters ו Vav that represents Zeir Anpin, and the letter ה H that represents Malchut.

Genesis 39:6

”וְהָיָה יוֹסֵף, יָפֵה-תֹאֵר וְיִפָּה מְרֻאָה”

“Now Joseph was handsome in form and appearance.”

Joseph was handsome and fair looking. The word ‘beautiful’ and ‘handsome’ in the above verses are the same in Hebrew, ‘יפה’. Joseph brings joy to the upper and lower worlds because he connects the ‘mount of Zion’ that is the aspect of Zeir Anpin and the Holy Temple above, connecting with Jerusalem that is Malchut and the Holy Temple below.

Faith is the consciousness that connects the corporeal level and the spiritual level. Because there’s no tangible aspect to the spiritual faith that makes the ‘bridge’ that is needed to nourish the lower levels with the Light from above. Strong faith brings ‘joy to the earth’, allowing the ‘king’ to dwell below.

The Daily Zohar celebrates study number 2000.

I thank God and Rabbi Shimon for bestowing upon me the energy and gifts of understanding so I can share with the Light of the Zohar with so many around the world.

I started almost seven years ago (in May 2009) with DZ #1 and by the grace of God, the support of Rabbi Shimon, and kind donors I can continue this daily and holy work.

The faith in following the right path is what kept me going even when at times I had to put family and day jobs in secondary priority to keep the continuation of the Daily Zohar.

I may have started the Daily Zohar by myself but as it grew I had to move to larger servers and the cheap hosting plan had to be upgraded several times to handle the growing number of visitors and students on the site.

Bli Ayin Hara, every moment of the day we have people on the site connecting to the Zohar. The great gift I receive from the Daily Zohar is the actual study and the ability to share it.

I would not sell the Daily Zohar and its merits even for billions of dollars or mountains of gold and diamonds, for a few simple reasons:

The first one is because of the spiritual rewards coming from the work of spreading the Light of the Zohar in its purest form. Second, becoming a channel for the Daily Zohar studies is a humbling experience and the more I do it the less value I find in the material and temporary things of this world. Third, and not less important, is that I share the merits of this work with those who support the Daily Zohar projects. I no longer have a sole ‘ownership’ of the Daily Zohar. I have limited income and without the support of donors to keep the DZ projects running everything would have stopped, chas V’Shalom. I have deep faith that this will never happen. The DZ supporters become spiritual partners and therefore share the merits of the Daily Zohar projects, each one of them according to his supporting efforts.

More partners are always welcome because we can progress faster and do more projects. The DZ studies will always be free for all.

I don't push or ask people directly to support the Daily Zohar because I have faith in my work and spiritual connections. Rabbi Ashlag didn't have savings and gave all his surplus money to Tzedakah. With that, he expressed his complete faith and certainty with the Creator who is providing for all. The Holy Ari had a small store and he opened it just for short times just to get the income he needed to sustain himself and his family. Rabbi Shimon could control every aspect of the material and spiritual world. He chose to stay in a cave for many years just to be able to prepare the Zohar for revelation long after he passed away from this world.

King David expressed his faith in YHVH saying (Psalms 119:72)

”טוב לי תורת פיך – מאלפי, זהב וקסוף”

“The law (Torah) you have revealed is more important to me than thousands of pieces of gold and silver”

Light is life. Faith is the connection to the Light that brings us life that is beyond the temporary state of existence in Malchut.

How deep is your faith?

With love to all and B”H, I will have the merit to continue until the coming of Mashiach and beyond.

33. קרית מלך רב, מקום מתקן הוא בנגד מלך רב, זה המלך העליון של הכל, קדש הקדשים, שהרי משם בא כל האור וכל הברכות וכל השמחה של הכל, שהרי משם כל הפנים מאירות, ובית המקדש מתברך משם, וכשהיא מתברכת, משם יוצאות ברכות לכל העולם, שהרי משם כל העולם מתברך.

33. קרית מלך רב, אתר איהו מתקנא, לקביל מלך רב, דא מלכא עלאה דכלא, קדש הקדשים. דהא מתמן אתיא כל נהירו וכל ברכאן וכל זיודו דכלא. דהא מתמן נהרין כל אנפין, ובי מקדשא אתברכא מתמן. וכד איהי מתברכא, מתמן נפקי ברכאן לכל עלמא, דהא כל עלמא מתמן אתברכא.

34. רבי יהודה ורבי יוסי נפגשו לכפר חנן. בעודם יושבים בבית מלונם, בא איש אחד, ומשא של חמור לפניו, ונכנס לבית. בין כך אמר רבי יהודה לרבי יוסי, הנה שנינו שדוד המלך היה מתנמנם כמו סוס ושנתו מועטת, איך היה קם בחצות הלילה, השעור הזה הוא קטן, ולא היה מתעורר אפלו בשליש הלילה?

34. רבי יהודה ורבי יוסי אערעו בכפר חנן. עד דהו יתבי בי אושפיזיהו, אתא זוד בר זשי וזוד מטולא דזומרא קמיה ועאל בביתה. אדהכי, אמר רבי יהודה לרבי יוסי, הא תנינן, דדוד מלכא הוה מתנמנמם פסוס, ושינתיה זעיר, הוה קם בפלגות ליליא. האי שיעורא זעיר איהו ולא הוה אתער אפילו בתלתות ליליא.

35. אמר לו, בשעה שנכנס הלילה, היה יושב עם כל גדולי ביתו ודן את הדין ועוסק בדברי תורה, ואחר כך היה ישן שנתו עד חצות הלילה, וקם בחצות הלילה ומתעורר, ומשתדל בעבודת רבונו בשירים ותשבחות.

35. אמר ליה, בשעתא דעאל ליליא, הוה יתיב עם כל רברבי ביתיה ודאין דינא, ועסיק במלי דאורייתא. ולבתר הוה נאים שינתיה עד פלגות ליליא, וקם בפלגות ליליא ואתער, ואשתדל בפולזנא דמאריה בשירין ותושבון.

The Zohar discusses the study at night and brings the example of King David who used to wake up every midnight to study and praise the Torah. It is known that King David

slept the length of sixty breaths of a horse. Rabbi Yehuda asks: if this is true then his sleep would've ended early in the night and not at midnight.

Rabbi Yossi explained that at the beginning of the night King David sat with the elders of his house and studied Torah. Then he went to sleep closer to midnight so he could wake up at midnight and continue the study with songs and praises.

When the soul leaves the body at night, the body experience one-sixtieth part of death. The first 60 breaths less one is still in full life and after that, the spirit of death comes into the body. King David was keeping himself away from any aspect of death so he woke up before the impure spirit could affect him.

After midnight the energy is shifted and the light begins to appear in the world. Waking up at that time and studying Torah connects the person with the energy of life, renewal, and growth. When we join at the point of revelation of Light our prayers have better elevation.

For most people, it's hard to have such a routine. I could do it easily every night before I had children. I used to wake up after midnight for one hour or more of study before going back to sleep. Now the work on the Daily Zohar keeps me awake until after midnight (early evening is for the family). Friday night is my best and favorite night to study. Since I don't work on Shabbat I go to sleep earlier than usual and wake up after midnight to study, sometimes until first light when I take a short nap and wake up again for Shabbat services.

I recommend making efforts to wake up at night to study. It could be very hard at the beginning but energizing and rewarding on spiritual and even physical health because we get a better 'dose' of the energy of life.

36. בִּינְתִים אָמַר הָאִישׁ הַהוּא, וְכִי הִדְבֵּר הָיָה שְׂאֵתָם אֹמְרִים הוּא כִּדָּ? סוּד הִדְבֵּר יֵשׁ כְּאוֹ, שֶׁהִנֵּה דוֹד הַמְּלָךְ חֵי וְקִים לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, וְדוֹד הַמְּלָךְ הָיָה שׁוֹמֵר כָּל יָמָיו שְׁלֵא יִטְעַם טַעַם מִיתָה, מִשּׁוּם שֶׁהִשְׁנָה אֶחָד מִשְׁשִׁים בְּמִיתָה הִיא, וְדוֹד, מִשּׁוּם מְקוֹמוֹ שְׁהוּא חֵי, לֹא הָיָה יֹשֵׁן אֶלָּא שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת, שְׁעַד שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת חָסַר אַחַת הוּא חֵי, מִשֶּׁם וְהִלָּאָה טוֹעַם אָדָם טַעַם מִיתָה וְשׁוֹלֵט בּוֹ הַצַּד שֶׁל רוּחַ הַטְּמָאָה.

36. אֲדַהְכִי אָמַר (דף רז ע"א) הַהוּא בְּרַ נְשִׁי, וְכִי הָאִי מוֹלָה דְקֶאֱמַרִיתוּ, הָכִי הוּא. רְוָא דְמוֹלָה הָכָא, דְהָא דוֹד מוֹלָכָא זוּי וְקִים לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמִין. וְדוֹד מוֹלָכָא הוּא זְטִיר כָּל יוֹמוֹי דְלָא יִטְעַם טַעַם מִיתָה. בְּגִין דְשִׁינְתָא זוּד מוֹשְׁתִין בְּמִיתָה אִיהוּ. וְדוֹד בְּגִין דּוֹכְתִיה דְאִיהוּ זוּי, לָא הוּא נְאִים אֶלָּא שִׁינְתִין זְשִׁמִי. דְעַד שִׁינְתִין זְשִׁמִי זוּסַר זוּד, אִיהוּ זוּי. מוֹתְמִן וּלְהִלָּאָה, טַעַם בְּרַ נְשִׁי טַעְמָא דְמוֹתָא, וְשִׁלִּיט בֵּיה סְטְרָא דְרוּזוֹ מִסְאָבָא.

37. וְזֶה הָיָה שׁוֹמֵר דוֹד הַמְּלָךְ, שְׁלֵא יִטְעַם טַעַם שֶׁל מִיתָה, וְשׁוֹלֵט (שְׁלֵא יִשְׁלֵט) בּוֹ צַד שֶׁל רוּחַ אַחֲרַת, מִשּׁוּם שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת חָסַר אַחַת הוּא הַסוּד שֶׁל הַחַיִּים שְׁלִמְעֵלָה, עַד שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת שֶׁהֵם שְׁשִׁים [חָסַר נְשִׁימָה אַחַת] נְשִׁימוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְאֵלּוֹ הַסוּד שְׁלֵהוֹן, שֶׁהַחַיִּים תְּלוּיִים בָּהֶם, וּמִכָּאֵן וּמִטָּה הוּא סוּד הַמּוֹת.

37. וְדָא הוּא זְטִיר דוֹד מוֹלָכָא, דְלָא יִטְעַם טַעְמָא דְמוֹתָא, וְשִׁלִּיט (ס"א דלא ישליט) בֵּיה סְטְרָא דְרוּזוֹא אֲזוּרָא, בְּגִין דְשִׁינְתִין זְשִׁמִי זוּסַר זוּד, אִיהוּ רְוָא דְזוּיִים דְלְעִילָא. עַד שִׁינְתִין זְשִׁמִי, דְאִינּוֹן שִׁינְתִין (ד"א ל"ג חסר חד נשמי) זְשִׁמִי עֲלִיִין, וְאִילִין רְוָא דְלְהוֹן, דְתִלְיִין בְּהוֹן זוּיִי. וּמִכָּאֵן וּלְתַתָּא, רְוָא דְמוֹתָא הוּא.

The sages tell us that King David was sleeping like a horse, meaning that he was sleeping “sixty breaths-worth”. He was then wake up to study Torah.

King David is the aspect of Malchut, which is time, death and darkness. He wanted to connect to life and didn't sleep too long so he wouldn't feel the aspect of death during sleep. Like Malchut, he received life force from an external source. He was supposed to be born and die on the same day. Adam, that could see all the souls throughout the generations, knew that King David needed to have the support and gave him 70 years of his own life so King David would be able to connect to Zeir Anpin. Instead of 1000 years, Adam lived only 930 years. Adam's gift was for all of us because King David built the first Holy Temple and gave us the powerful Psalms to shine in our days.

38. ועל דא, דוד מלכא הוה משער שעורא דליקלא, בגין דיתקיים בזוים, דלא ישלוט ביה טעמא דמותא. וכד אתפליג ליליא, הוה דוד מתקיים באתריה. בגין דכד אתער פלגו ליליא וכתרא קדישא אתער, בעא דלא לאשכזא ליה לדוד מתקשר באתר אוזרא, באתר דמותא.

38. ועל בן דוד היה משער את שעור הלילה כדי שיתקיים בחיים, שלא ישלט בו טעם המות, וכשנחלק הלילה היה דוד עומד במקומו, משום שבאשר מתעורר חצות הלילה והבית הקדוש מתעורר, צריך שלא ימצא את דוד קשור במקום אחר, במקום המות.

39. בגין דכד אתפליג ליליא וקדישה עלאה אתער, ובר נש דנאים בערסיה ולא אתער לאשכזא ביקרא דמאריה. הא איהו אתקשר ברזא דמותא ומתדבק באתר אוזרא, ועל דא דוד מלכא הוה קאים לאשכזא ביקרא דמאריה תדיר. זוי לגבי זוי, ולא נאים בשינתא לטעמא טעמא דמותא. ובגין פה, הוה מתנמנמם כסוס עתיז נשימו, ולא בשלימו.

39. משום שבאשר נחלק הלילה והקדשה העליונה מתעוררת, ואדם שיזן במטתו ולא מתעורר להשיג בכבוד רבונו, הנה הוא נקשר בסוד המות, ונדבק למקום אחר, ועל בן דוד המלך היה עומד להשיג בכבוד רבונו תמיד, חי אצל חי, ולא נרדם בשנה לטעם טעם המות, ומשום כך היה מתנמנמם כמו סוס, ששים נשימות, ולא בשלמות.

The time from sundown to the middle of the night is under the control of the other side. King David didn't really go to sleep. He was like dozing off for 60 breaths and wake up. After midnight the light of the new day begins to appear and he use to wake up to disconnect completely from the aspects of death and connect to the light that begins to be revealed in the world. That light after midnight is the aspect of Keter and King David was ready to connect to it with studying the Torah and writing his praised in Psalms. King David came from the lowest point possible. His father, Jesse (Yishai) was a righteous man. After seven children, Jesse who was the grandson of the convert, Ruth the Moabite, had a thought that he may not follow the Torah laws (Deuteronomy 23:4), which forbids connection with the people of Moab. Because of that he didn't divorce his wife, Nitzevet, but abstained from having sex with her for a few years. He was righteous and later for spiritual reasons decided to marry his home servant after releasing her from service.

At that time a woman can be married with mutual acceptance and having sex. The servant that knew how sad was Jesse's wife because of the separation from her righteous husband, share with Nitzevet her husband's wish. Like Rachel and Leah, the faithful servant gave Nitzevet the 'signs' of the marriage to take her place. Nitzevet prepared herself with purification in the Mikveh and prayers and came to her husband instead of the servant.

Jesse didn't know the truth and his wife became pregnant with a child.

The family thought that Nitzzevet was unfaithful but to keep the dignity of the family they let David to be born but treated him as an outcast. He was sent to be far from home to look after the herd.

King David's life story shows how he came from the lowest point to become a king that from him will come to the Mashiach. That's the aspect of rising from darkness to the greatest possible revelation of Light.

King David learned to be humble and had a lot of time in nature to be with God that protected him his entire life.

The story of making David a king is also special. God sent Samuel the prophet to the house of Jesse to anoint the king to be after King Saul. Samuel asked Jesse to bring all his sons before him. One by one they passed before him but the oil didn't react to them. Samuel asked if these are all his sons and Jesse said yes and hesitantly said that there is the small one, David with the herd. Jesse was still under the impression that David is not his son and did not count him as a son. Samuel asked to send for David, stating that he must wait for him because God expected him to see all the sons of Jesse. Even Samuel at that point didn't know who is going to be anointed. When David came Samuel noticed the oil reacting to David's presence. At the same time, he received the message from God to anoint him. To the surprise of the family, the 'black sheep' became the new king of Israel.

The newly anointed king was still humble even after knowing that he will be the next king. His faith in God grew deeper as he received divine inspiration. The sages tell us that on that day he started writing Psalms.

B"H we see King David soon coming soon to life as the first to resurrect, welcoming the new king of the world, the Mashiach from the house of David.

40. באו רבי יהודה ורבי יוסי ונשקוהו. אמרו לו, מה שמך? אמר להם, חזקיה. אמרו לו, יישר כחך ותתחזק תורתך. ישבו. אמר רבי יהודה, הואיל והתחלת, אמר לנו מעתה סודות עליונים שאמרת.

40. אתו רבי יהודה ורבי יוסי ונשקוהו, אמרו ליה, מה שמך. אמר להון, חזקיה. אמרו ליה, יתיישר חזקך ויתתקף אורייתך. יתיבו. אמר רבי יהודה, הואיל ושרית, אימא קן מהני רזין עלאין דקאמרת.

41. פתח ואמר, (משלי ג) ה' בחכמה יסד ארץ כונן ארץ כונן שמים בתבונה. בא ראה, כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, ראה שלא יכול לעמד, עד שברא את התורה, משום שממנה יוצאים כל הנהגות העליונים והתחתונים, ובה עומדים עליונים ותחתונים. זהו שכתוב ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה, שהרי בחכמה עומדים כל הקיומים של העולם, וכלם יוצאים מתוכה.

41. פתחו ואמרו, (משלי ג) ה' בְּחֹכְמָה יָסַד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה. תא זוזי, כד ברא קודשא בריך הוא עלמא, זומא דלא יכיל לאתקיימא, עד דברא אורייתא. בגין דמנה נפקין כל נמוסין עלאין ותתאין, ובה קיימי עלאי ותתאי. הדרא הוא דכתיב, ה' בְּחֹכְמָה יָסַד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה. דהא בְּחֹכְמָה קיימין כל קיימין דעלמא, וכלהו נפקי מנה.

42. דבר אחר ה' בחכמה יסד ארץ – העולם העליון לא נברא אלא מתוך החכמה, והעולם התחתון לא נברא אלא מתוך החכמה התחתונה, וכלם יוצאים מתוך החכמה העליונה ומתוך החכמה התחתונה.

42. דבר אחר ה' בְּחֹכְמָה יָסַד אֶרֶץ, עלמא עלאה לא אתברי אלא מנה זוכמה. ועלמא תתאה לא אתברי אלא מנה זוכמה תתאה. וכלהו נפקין מנה זוכמה עלאה ומנה זוכמה תתאה. כונן שמים בתבונה. כונן, מאי כונן.

אֵלָא, כּוֹנֵן כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא וְלֹא פְסִיק, וְלֹא אֶתְתַקֵּן
 בְּזַמְנָא זֹדְא, אֵלָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא אֶתְתַקֵּן לִיהּ.
 כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָהּ. כּוֹנֵן, מַה זֶה כּוֹנֵן? אֵלָא
 כּוֹנֵן כָּל יוֹם וְיוֹם וְלֹא פּוֹסֵק, וְלֹא נִתְקַן בְּזַמֵּן
 אֶחָד, אֵלָא בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִתְקַיֵּן אוֹתוֹ.

Proverbs 3:19

”הוֹהוּ—בְּחִכְמָה יִסַּד-אָרֶץ; כּוֹנֵן שָׁמַיִם, בְּתַבּוּנָהּ”

“YHVH by wisdom founded the earth, By understanding He established the heavens”
 The world was created with the control of the Left column, which is Chokmah (wisdom),
 without Chassadim. The Creator saw that the world can not stay in existence until he
 created the Torah that is called Zeir Anpin and the aspect of the central column that
 unifies Right and Left columns. Then Chokmah revealed its light in the world through
 Zeir Anpin.

The Light of Chokmah is what sustains the entire existence. Binah (understanding) is
 the vessel that delivers the light of Chokmah to the world.

Psalms 104:24

”מַה-רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ, יְהוָה—כָּלֵם, בְּחִכְמָה עָשִׂיתָ”

”מִלְאָה הָאָרֶץ, קִנְיֶיךָ”

“How many are Your works, YHVH! In wisdom You have made them all; The earth is
 full of Your possessions.”

The Light of Chokmah is concealed and is revealed when it is manifested in this world.
 The ‘breath’ of YHVH keeps the entire existence in its path. The sages teach us that the
 Holy One Blessed be He, renews the entire creation in every moment of life. That is why
 everything is in movement, even the hardest elements. The vast space inside every atom
 holds in it the force that controls its movement. If the Creator decides to let go of his
 creation everything would immediately cease to exist. The Torah is the channel of the
 Light of Chokmah and the more we study and follow it, we bring more life to the world
 and if God-forbid, the Torah is removed from the world, the world would crash
 immediately into nothing.

Many people still hold to the thought that the Creator is far and away and need to make
 ‘trips’ to this world to check on us, deliver judgment or rewards.

If one understands that everything he considers as his own is just a temporary deposit
 to be used for spiritual work then he would feel free and walk strong on the path of
 righteousness.

Every spec of energy that we receive is only to give us opportunity to transform it into
 positive action to benefit our soul. Even the richest person in the world can’t take his
 gold and diamonds with him to heavens because out of this world it has no value. The
 money we have and other ‘gifts’ is to share and do good in this temporary life. Only our
 good deeds transform into energy that is registered with our soul even after passing
 from this world and earn us merits for the time of the Resurrection.

43. וְהִינּוּ רְזָא דְכִתִּיב, (איוב טו) וְשָׁמַיִם לֹא
 זְכוּ בְעֵינָיו. וְהִינּוּ סוּד הַכְּתוּב (איוב טו) וְשָׁמַיִם לֹא
 זְכוּ בְעֵינָיו. וְכִי תַעֲלֶה עַל דַּעְתְּךָ שֶׁחֲסָרוֹן
 הוּא מְשָׁמִים? אֵלָא חֲשִׁיבוֹת הַשָּׁמַיִם הִיא
 מְשֻׁם הַחֲבִיבוֹת וְרִצּוֹן רַב שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 רוֹצֵה בָהֶם וְחֲבִיבוֹתָם אֲצִלוֹ, שֶׁהָרִי אֵף עַל גַּב
 שֶׁהוּא מִתְקַיֵּן אוֹתָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֵינן דּוֹמָה
 בְּעֵינָיו שֶׁהֵם מִתְקַנְיִם כְּרֵאוּי, מְשֻׁם שֶׁאֵהָבְתָם
 אֲצִלוֹ, וְרִצּוֹנוֹ לְהֵאִיר לָהֶם תְּמִיד בְּלֵי הַפֶּסֶק,
 43. וְהִינּוּ רְזָא דְכִתִּיב, (איוב טו) וְשָׁמַיִם לֹא זְכוּ בְעֵינָיו.
 וְכִי סִלְקָא דַּעְתְּךָ, דְגִרְיֵעוּתָא אִיהוּ מְשָׁמִים, אֵלָא
 זְכוּיָם מְשָׁמִים אִיהוּ, בְּגִין זְכוּיָם וְרַעוּ סִגְיָא, דְקוֹדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא רְשִׁי בָהוּ, וְזוֹכִיבוֹתֵיהוּ לְגַבִּיהּ. דְהָא אֵף עַל
 גַּב דְאִיהוּ מִתְקַיֵּן לֹון כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא, לֹא דְמִי בְעֵינָיו
 דְאֵינֵן מִתְתַקְנֵן כְּדָקָא יְאוּת. בְּגִין דְרִזּוּימוּתָא דְלֵהוֹן

שְׁהָרֵי הָעוֹלָם הֵבֵא מוֹצֵיא אֹרֹת זוֹהָרִים כָּל יוֹם וְיוֹם תָּמִיד בְּלֵי הַפֶּסֶק, בְּדֵי לְהַאִיר לָהֶם תָּמִיד, וְעַל כֵּן לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו. לֹא זָכוּ לְבַדּוֹ לֹא כְּתוּב, אֲלֵא לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו, וּמִשּׁוּם כִּף כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה.

לְגִבְיָהּ, וְרַעוּתֶיהָ לְאַנְהָרָא לֹא תְדִיר בְּלֵא פְסִיקוּ. דְּהָא עַלְמָא דְאֵתִי אִפִּיק זְהוּרִין זְהוּרִין כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא תְדִיר בְּלֵא פְסִיקוּ, בְּגִין לְאַנְהָרָא לֹא תְדִיר. וְעַל דָּא לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו. לֹא זָכוּ בְּלֹזוּדוּי לָא כְּתִיב, אֲלֵא לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו. וּבְגִין כִּף, כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה.

44. מִי הַשָּׁמַיִם? זֶה הַסּוּד שֶׁל הָאֲבוֹת, וְהַסּוּד שֶׁל הָאֲבוֹת זֶהוּ יַעֲקֹב, שֶׁהוּא הַכְּלִלּוֹת שֶׁלָּהֶם, מִשּׁוּם שֶׁיַּעֲקֹב הוּא הַבְּחִיר שֶׁבְּאֲבוֹת, וְהוּא עוֹמֵד לְהַאִיר עַל הָעוֹלָם.

44. מֵאֵן שָׁמַיִם. דָּא הוּא רְזָא דְאֲבָהָן, וְרְזָא דְאֲבָהָן דָּא הוּא יַעֲקֹב דְאִיהוּ כְּלָלָא דְלְהוֹן. בְּגִין דִּיעֲקֹב תּוֹשְׁבֵי בְּזוּתָא דְאֲבָהָן אִיהוּ, וְאִיהוּ קָיִמָא לְאַנְהָרָא עַל עַלְמָא.

Proverbs 3:19

”יהוה—בחכמה יסד-ארץ; כונן שמים, בתבונה”

“YHVH by wisdom founded the earth, By understanding He established the heavens”

Job 15:15

”הן בקדשו, לא יאמין; ושמים, לא-זכו בעיניו”

“He puts no trust in His holy ones?, And the heavens are not pure in His sight?”

The Zohar refers to the previous verse and teaches us that God with his infinite love keeps sending Light from Binah to Malchut, our worlds.

The Creator uses the central column, Zeir Anpin, which is the aspect of heavens. The patriarchs established the channel of Zeir Anpin to bring Light down to this world.

The sages tell us that the Creator, Blessed Be He, created the world to benefit us. I heard Rav Yuval Asherov (from Israel) explaining the thought: if one creates something then we can assume that it was made to fill up some kind of a lack. Since we cannot think that the Creator has any kind of lack, we can surely conclude that the entire creation was made just to benefit us.

Rabbi Ashlag reveals:

”שורש הנבראים, היינו, הקשר שיש בין הבורא לנבראים, הנקרא רצונו להטיב לנבראיו. והרצון הזה מתחיל מעולם.”

“The roots of the created beings, meaning the connection between the Creator and the created, is called the will to bestow good on his created beings. This will begins in the Endless and continues to the world of Action, Malchut.”

If we see anything that looks like it’s not good for us, then we have the wrong look on the situation. All the hardships and pain that we experience in life is just a process of correction that is a result of something wrong that we did wrong in the past. We may not be aware or remember the cause but God is watching and helps us purify any impurities that are attached to us, including anything we carry from previous lives. The painful correction process helps us achieve the main goal of life, which is a state of immortality in the world to come.

45. וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא הַסְּתַלְק לְתוֹךְ הָעוֹלָם הֵבֵא, יֵצֵא מִמֶּנּוּ עֲנַף אֶחָד יָפֵה לְמַרְאֵה, וְכָל הָאֹרֹת יוֹצְאִים מִמֶּנּוּ וְכָל הַשָּׁבַע וְשִׁמּוֹן הַמְּשַׁחָה לְהַאִיר לְאַרְץ, וּמִי הוּא? זֶה יוֹסֵף הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא נוֹתֵן שָׁבַע לְכָל הָעוֹלָם, וְהָעוֹלָם נֹזֵן מִמֶּנּוּ. וּמִשּׁוּם כִּף, כָּל מַה שֶׁעָשָׂה

45. וּבְגִין דְאִיהוּ אִסְתַּלַּק גּוֹ עַלְמָא דְאֵתִי, נְפִיק מִנֵּיהּ עֲנַף זָרָא שְׂפִירָא בְּזוּיָו, וְכָל זְהוּרִין מִנֵּיהּ נְפִיקִין. וְכָל שְׁבַעָא וּמִשּׁוֹן רַבּוּ לְאַנְהָרָא לְאַרְעָא, וּמֵאֵן אִיהוּ. דָּא יוֹסֵף הַצַּדִּיק, דְאִיהוּ יְהִיב שְׁבַעָא לְכָל עַלְמָא, וְעַלְמָא

מִנִּיהַ אֲתוֹן. וּבִגִּין כֹּה־ קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל מַה דְּעֵבֵד בְּעֵלְמָא, כִּלְא אִיהוּ בְּרָא עֲלָאָה, וְכִלְא כְּדָקָא זִוּי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם, הַכֹּל הוּא בְּסוּד עֲלִיוֹן, וְהַכֹּל בְּרָאוּי.

46. אֲדַהְכִי אֲתָא רַבִּי אֶלְעָזָר, כִּיּוֹן דְּזוּמָא לֹון אָמַר, וְדָאִי שְׂכִינְתָא הָכָא. בְּמָאִי עֲסָקִיתוּ. אָמְרוּ לֵיהּ (דָּר רַז ע"ב) כָּל עוֹבְדָא. אָמַר, וְדָאִי שְׂפִיר קָאָמַר. אָכֹל אִינּוֹן שְׂתִין נְשִׁמִי, וְדָאִי שְׂתִין נְשִׁמִי אִינּוֹן דְּזוּיִין, בֵּין לְעִילָא בֵּין לְתַתָּא. מִכָּאֵן וּלְהֲלָאָה, אִיכָא שְׂתִין נְשִׁמִין אֲזוּרְגִין, דְּאִינּוֹן כְּלָהוּ מִסְטָרָא דְּמוֹתָא, וְדָרְגָא דְּמוֹתָא עֲלִיָּהוּ, וְאֶקְרוּן דוּרְמִיטָא, וְכִלְהוּ טַעְמָא דְּמוֹתָא.

46. בִּינְתִים בָּא רַבִּי אֶלְעָזָר. כִּיּוֹן שְׂרָאָה אֲוֹתָם, אָמַר, וְדָאִי שְׂהֲשִׁכְנָה בָּאָן. אָמַר לְהֵם, בְּמָה עֲסָקְתֶם? אָמְרוּ לוֹ אֵת כָּל הַמַּעֲשֵׂה. אָמַר, וְדָאִי שְׂיָפָה אָמַר, אָכֹל אֲוֹתָם שְׁשִׁים הַנְּשִׁימוֹת, וְדָאִי שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת הֵן שֶׁל חַיִּים, בֵּין לְמַעְלָה בֵּין לְמַטָּה. מִכָּאֵן וְהֲלָאָה יֵשׁ שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת אַחֲרוֹת שֶׁהֵן כֻּלָּן מִצַּד הַמּוֹת, וְדָרְגַת הַמּוֹת עֲלִיָּהוּ, וְנִקְרָאוֹת תְּרַדְמָה, וְכֻלָּן טַעַם הַמּוֹת.

The Zohar explains that all the Lights from above including Chokmah and Chessed comes through Yosef HaTzadik, who is Yessod. He brings the light to the world of Malchut that is nourished by him. The Zohar reveals another special light that comes through Yessod. It is called ‘שמן משחת-קדש’ ‘Holy Anointing Oil’ with the purpose of revealing light on the earth.

God commanded Moses to make a special oil and incense mixtures to serve as a conduit for this special light in the world. See Exodus 30:22-33.

This oil was used to anoint the entire tent of the Holy Tabernacle, the Altar, all the sacred tools used in the service in the Tabernacle and the priests.

According to the sages, the volume of this oil was the size of 72 eggs, which is about 4 liters or one gallon. This oil was made only once by Moses. The wonder is that this oil was sufficient to anoint the Holy Tabernacle with the tools and priest and still left for the future as we read in Exodus 30:31

”וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, תְּדַבֵּר לֵאמֹר: שֶׁמֶן מִשְׁחַת-קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה, לִי-לְדֹרֹתֵיכֶם”

“You shall speak to the sons of Israel, saying, ‘This shall be a holy anointing oil to Me throughout your generations’”

The focus on the words; ‘This’ and ‘throughout your generations’. It is amazing to know that this oil is still in existence somewhere. We know that the kings of Israel were also anointed by the same oil. We understand that the light in this oil comes from the Endless and gives it an ‘Endless’ aspect.

Before the Israelites exiled during the destruction of the First Holy Temple, King Yoshiyahu ordered to conceal special items that were in use during the services in the Holy Temple. It was the Holy Ark, Aaron’s staff (It was connected to special miracles, Exodus 9:10, Numbers 17:33), the jar of Manna and the Holy anointing oil.

On Friday nights we sing the song “Bar Yochai”. The first line of the song reads;

”בֵּר יוֹחָאִי, שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ, נְמַשַּׁחְתָּ מִמֵּדַת הַקֹּדֶשׁ, נְשִׂאתָ צִיץ נֶזֶר הַקֹּדֶשׁ, חֲבוּשׁ עַל רֹאשְׁךָ פְּאָרְךָ”

“Bar Yochai, Holy anointed oil, you were anointed from the holy measure (Endless), you wore the holy crown (like Aaron the priest) bound on your head with splendor.”

Moses helped Rabbi Shimon in revealing the light of the Endless and for us, the Zohar is the aspect of the Holy anointing oil.

47. וּבִגִּין כֹּה־ דוֹד מַלְכָּא הָוָה אִיהוּ מוֹתְרֵבֶק בְּאִינּוֹן שְׂתִין נְשִׁמִין דְּזוּיִין, וּמוֹתְמֵן וּלְהֲלָאָה לָא נְאִים כְּלָל. הָדָא וְהֲלָאָה לֹא יֵשֵׁן כְּלָל. זְהוּ שְׂכַתוּב (תהלים

47. וּמִשּׁוֹם כֹּה־ דוֹד הַמֶּלֶךְ הוּא הָיָה נִדְבֵק לְאוֹתָם שְׁשִׁים הַנְּשִׁימוֹת שֶׁל חַיִּים, וּמִשָּׁם וְהֲלָאָה לֹא יֵשֵׁן כְּלָל. זְהוּ שְׂכַתוּב (תהלים

קלב) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה. ועל בן יפה אמר, כדי שיקום דוד חי, בצד של החי, ולא בצד המות. כלם ישבו והשתדלו בתורה והתחברו יחד.

הוא דכתיב, (תהלים קלב) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה. ועל דא שפיר קאמר, בגין דיקום דוד זוי, בסטרא דזוי ולא בסטרא דמותא. יתבו פלהו ואשתדלו באורייתא ואתוּבְרו כוּדָא.

48. פתח רבי אלעזר ואמר, (שם פח) ה' אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדה. בא ראה, דוד המלך היה קם בחצות הלילה ומשתדל בתורה בשירים ותשבחות לשמחת המלך והגבירה, וזו היתה שמחת האמונה בארץ, משום שזהו השבח של האמונה שנראה בארץ.

48. פתח רבי אלעזר ואמר, (תהלים פח) ה' אלקי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדה. תא זזוי, דוד מלכא הנה קם בפלגות ליליא, ואשתדל באורייתא בשירין ותושבון, לזודיה דמלכא ומטרוניתא. ודא הנה זודיה דמהימנותא בארעא. בגין דהאי איהו שבוןא דמהימנותא דאתוּזוי בארעא.

When the soul leaves the body at night, the body experiences the one-sixtieth part of death. The first 60 breaths less one is still in full life and after that, the spirit of death comes into the body. King David was keeping himself away from any aspect of death so he woke up before the impure spirit could affect him.

After midnight the energy is shifted and the light begins to appear in the world. Waking up at that time and studying Torah connects the person with the energy of life, renewal, and growth. When we join at the point of revelation of Light we support the Shechina and our prayers have better elevation.

The Zohar (Acharei Mot #217) reveals that when we wake up early to study a silver string, which is the light of Chassadim is connected to us and provide protection throughout the day by removing judgments from our path.

Additional related reading; Vayikra #379, #380

49. שהרי למעלה פותחים בשמחה שירה, כמה מלאכים עליונים בכמה מינים שמשבחים בלילה בכל הצדדים. כמו בן למטה בארץ, מי שמשבח את הקדוש ברוך הוא בארץ בלילה, בו חפץ הקדוש ברוך הוא, וכל אותם המלאכים הקדושים שמשבחים את הקדוש ברוך הוא, כלם מקשיבים לאותו שמשבח אותו בלילה בארץ, שהשבח הזה הוא בשלמות, להעלות את כבוד הקדוש ברוך הוא מלמטה ולזמר בשמחה של היחוד.

49. דהא לעילא פתוּזוי בּוּזְדוּה שירתא כמה מלאכין עלאי, בכמה זינין דקא משבון בליליא בכל סטרין. כהאי זוןא לתתא בארעא, מאן דמשבון ליה לקודשא בריה הוא בארעא בליליא, רעי ביה (בעי) קודשא בריה הוא. וכל אינון מלאכין קדישין דקא משבון ליה לקודשא בריה הוא, פלהו צייתין לההוא דקא משבון ליה בליליא בארעא. דהאי תושבוןתא איהו בשלימו, לסלקא יקרי דקודשא בריה הוא מתתא, וכוּבְרָא בּוּזְדוּה דיוּזוּדָא.

Proverbs 31:15

”ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתיה”

“She rises also while it is still night And gives food to her household And portions to her maidens.”

When we rise to study at midnight, the angels on the upper levels open with joy and praises to the Holy One Blessed Be He. They join those who got up to study and praise God, creating unification of the upper and lower levels.

50. תָּא זוּזִי, דְּוֹד מְלָכָא כְּתַב, ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוּעָתִי וְגו', ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוּעָתִי, אֵימָתִי אִיהוּ יִשְׁוּעָתִי. בְּהֵוֹא יוֹמָא דְאֶקְדָּמִית תּוֹשְׁבֹוֹתָא בְּלִילָא לְצַבְרָה, כְּדִין אִיהוּ יִשְׁוּעָתִי בִּימָמָא.

The Zohar explains that 'God of my salvation' relates to the prayer at night is the salvation in the day.

51. וְתָא זוּזִי, דְּהָא בְּלִילָא, מֵאֵן דְּמִשְׁבְּזוּ לְמֵאֲרִיָּה בְּתוֹשְׁבֹוֹתָא דְאֲוִרִיָּתָא, כְּדִין אֶתְקַף בְּתַקִּיפּוּ בִּימָמָא בְּסִטְרָא דִּימִינָא. דְּהָא זוּזִיָּא זוּד נְפָקָא מִסִּטְרָא דִּימִינָא, וְכְדִין אֶתְמַשְׁךְ עֲלֵיהּ וְאֶתְתַּקַּף בֵּיהּ. וְעַל דָּא אָמַר, ה' אֱלֹהֵי יִשְׁוּעָתִי יוֹם צַעֲקָתִי וְגו'.

Night time is the aspect of the Left, Gevurah and daytime is the aspect of the Right, Chessed. The Torah study at night is the aspect of Chokmah.

He who praises his master at night with the sound of Torah gets strength from Gevurah during the day. The Chokmah received during the night from the Left is dressed during the day with Chessed of the Right. The Zohar describes it as a string of Chessed from the Right that connects and protects the one who studied the Torah at night.

52. וּבְגִין כִּף אָמַר, (תהלים קטו) לֹא הַמְתִּים יִהְלְלוּ יְהוָה. לֹא הַמְתִּים, בְּגִין דְּאֶצְטְרִיף לְשִׁבְזוּא זוּי לְזוּי. וּמֵת לְזוּי לֹא הָכִי, דְּכַתִּיב לֹא הַמְתִּים יִהְלְלוּ יְהוָה. וְאֶנְזוּנָו נְבָרַף יְהוָה, דְּהָא אֲנֵן זוּיִן וְלִית לָן זוּלְקָא בְּסִטְרָא דְמוֹתָא כְּלָל. זוּזְקִיָּהוּ אָמַר, (ישעיה לח) זוּי זוּי הוּא יוֹדֵף כְּמוֹנִי, בְּגִין דְּזוּי אֶתְקַרְב לְזוּי. דְּוֹד מְלָכָא אִיהוּ זוּי, וְקוֹרְבָּא דִּילֵיהּ לְזוּי הָעוֹלָמִים. וּמֵאֵן דְּאֶתְקַרְב לְצַבְיָהּ, אִיהוּ זוּי. דְּכַתִּיב, (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם זוּיִים כְּלַכֶּם הַיּוֹם. וְכַתִּיב, (שמואל ב כ"ג) וּבְגִיָּהוּ בֵּן יְהוֹיָדָע בֵּן אִישׁ זוּי רַב פְּעָלִים מְקַבְּצָאֵל.

Psalms 115:17

“לֹא הַמְתִּים, יִהְלְלוּ-יְהוָה; וְלֹא, כָּל-יֹרְדֵי דוּמָה”

“The dead do not praise YH, Nor do any who go down into Dumah (death);”

The angel appointed to the graves and keep the books about the dead is called 'Dumah'.

The sages teach us that the wicked are called dead while living in this world because they do not connect to the Light that is life.

The verse now reads “the wicked don't praise you YH, neither those who already dead and buried.”

The righteous think about the day they will leave the world. They prepare themselves by following the spiritual laws of the Torah to cleanse and grow their souls. When their souls come before the judge, they will be rewarded for all that they did right.

Only during this lifetime we can follow the Torah and earn merits for the world to come. The Torah tells us that holding to YHVH, which is done through the study of the Torah is the way to have the life that is our goal in the world to come.

Deuteronomy 4:4

“וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם.”

“But you who held fast to YHVH your God are alive today, every one of you.”

Isaiah 38:19

”חַי חַי הוּא יוֹדֵךְ, כְּמוֹנֵי הַיּוֹם; אֲב לְבָנִים, יוֹדִיעַ אֶל-אַמְתְּךָ.”

“It is the living who give thanks to You, as I do today; A father tells his sons about Your faithfulness.”

With the study of Zohar, we connect to wells of life that the Zohar dig for us from the Torah. We should participate in the ‘digging’ and ask questions to learn and understand more, refining the light in our vessels.

53. פְּתוּז הֵהוּא יוֹדְאֵי אֲבֹתֵרִיָּה וְאַמְר, (דְּבָרִים ח) וְאַכְלֵת וְשִׁבְעֵת וּבִרְכָת אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ. וְכִי לֹא מְבָרְכִינָן לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַד לֹא זִיכּוּל, וְהָא אֵית לָן לְאַקְדוּמֵי בְּצִפְרָא וּלְסִדּוּרֵי שִׁבְזוּא דִּילִיָּה (דְּמָרִיָּה) כְּדָקָא יְאוּת, וּלְבָרְכָא בְּשִׁמְיָה עַד לֹא יְבָרַךְ לְאַזּוּרָא בְּעֶלְמָא. וְכִתִּיב (וִיקְרָא כֵּט) לֹא תֹאכְלוּ עַל הַדָּם, אֲסוּר לִיָּה לְמִיכַל עַד לֹא יְבָרַךְ לְבִמְרִיָּה. וְהִשְׁתָּא כְּתִיב וְאַכְלֵת וְשִׁבְעֵת וּבִרְכָת.

53. פְּתַח אוֹתוֹ הִיְהוּדֵי אַחֲרָיו וְאַמְר, (דְּבָרִים ח) וְאַכְלֵת וְשִׁבְעֵת וּבִרְכָת אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ. וְכִי לֹא מְבָרְכִים אֵת הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא טָרַם נֹאכֵל, וְחָרִי יֵשׁ לָנוּ לְהַקְדִּים בְּבִקְרָא, וּלְסִדּוּר אֵת הַשְּׁבַח שְׁלוֹ [שֵׁל רְבוּזוֹ] כְּרָאוּי, וּלְבָרַךְ אֵת שְׁמוֹ טָרַם שְׁיִבְרַךְ מִיִּשְׁהוּ אַחַר בְּעוֹלָם, וְכִתוּב (וִיקְרָא יט) לֹא תֹאכְלוּ עַל הַדָּם, אֲסוּר לֹא לְאֹכֵל טָרַם שְׁיִבְרַךְ אֵת רְבוּזוֹ, וְעֵכְשׁוּ כְּתוּב וְאַכְלֵת וְשִׁבְעֵת וּבִרְכָת?.

Deuteronomy 8:10

”וְאַכְלֵת, וְשִׁבְעֵת-וּבִרְכָת אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, עַל-הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ.”

“And you shall eat and be satisfied, and you shall bless YHVH your God for the good land he has given you.”

The verse instructs us to eat, be satisfied and then make a blessing. We usually bless the Holy One Blessed Be He before eating and before any other mitzvah. Here the instruction is to make the blessing after the eating.

The Zohar adds that before we bless other people (like good morning etc.) we should do our morning prayers.

During the night our soul leaves the body in a state of almost death. In the morning we need to renew the Life energy in the body using the prayers that connect us back to the Light.

Leviticus 19:26

”לֹא תֹאכְלוּ, עַל-הַדָּם; לֹא תִנְחָשׁוּ, וְלֹא תַעֲוֹנִנוּ.”

“You shall not eat anything with the blood, nor practice divination or soothsaying.”

The blood is the carrier of the lower level of the soul and keeps us alive in this world. In the morning we need to re energise the soul with proper prayers before connecting to food or other people.

54. אֵלֵּא, דָּא בְּרַכְתָּא דְעֵלְוֹתָא דִּיזְוּוּדָא, וְדָא בְּרַכְתָּא דְמוּזוֹנָא. לְאִוּוּזָאָה לְגַבֵּי דְרַגְאָ דְמַהִימְנוּתָא, שְׁבַע כְּדָקָא יָאוּת. וְכַדִּין בְּעֵי לְבָרְכָא לִיה כְּדָקָא יָאוּת, דִּהֵהוּא דְרַגְאָ דְמַהִימְנוּתָא יִתְרוּי וּיְבָרַךְ, וְיִתְמַלָּא זְוִידוּ מוּזוּיִן דְלַעִילָא כְּמַה דְאַצְטְרִיךְ, בְּגִין לְמִיּהֵב לָן מוּזוּיִן.

54. אֵלֵּא, זוּ הַבְּרָכָה שֶׁל תְּפִלַּת הַיְחָוּד, וְזוּ בְּרַכַּת הַמּוּזוֹן, לְהִרְאוֹת כָּלפִי דְרַגְתָּ הָאֱמוּנָה שְׁבַע כְּרָאוּי. וְאִזְ צְרִיךְ לְבָרֵךְ אוֹתוֹ כְּרָאוּי, שְׁאוֹתָהּ הַדְרָגָה שֶׁל הָאֱמוּנָה תִּתְרַוָּה וְתִתְבָּרֵךְ, וְיִתְמַלָּא שְׂמֵחָה מֵהַחַיִּים שֶׁלֹּמְעֵלָה כְּמוֹ שְׁצִרִיךְ, כְּדֵי לָתֵת לָנוּ מוּזוֹנוֹת.

Before we eat a meal to satisfy our hunger we wash our hands and make a blessing on the bread. The first blessing creates unification of the Light and vessel so the food we are about to consume would have the energy of life from the upper levels.

After we finished eating we make several blessings that manifest the Light in our lives. These blessings are very important because they connect us to spiritual and material sustenance.

Lessons:

Before you leave home in the morning we should do a spiritual connection. Make the 18 blessings and the Shema Israel before leaving home, even if you are on the way to the synagogue to pray with others. If you see the neighbor on your way out then you can say good morning because you already made the higher connection and your blood was energized.

Food sustains us in this world so we can have the physical energy to do the spiritual work that nourishes and sustains the soul. Food and blessings are very important. When we eat we make blessings to have the proper energy in the body. When we do a mitzvah we give thanks for the body God gave us to follow his laws.

55. דִּהֵא קָשִׁין מוּזוֹנָא דְבַר זֵי קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּקָרִיעַת יַם סוּף. מֵאֵי טַעֲמָא. בְּגִין דְמוּזוֹנָא דְעֵלְמָא דְלַעִילָא הוּא, דִּתְנֵן בְּגֵי זַיִי וּבְמוּזֵי וְכוּ', וּבְגִין כֶּף קָשִׁיִן קָמִיָּה מוּזוּיִ דְעֵלְמָא. דִּהֵא בְּמוֹלָא תִלְיָא מִיִּלְתָּא. דְמַנְיָה זָפְקִי מוּזוּיִ וְזַיִי וּבְגֵי. וּבְגִין כֶּף קָשִׁין קָמִיָּה מוּזוּיִ דְעֵלְמָא, דִּהֵא לָאוּ בְרִשׁוּתֵיהָ קָיִימָא, עַד דִּיתְבָּרַךְ אִיהוּ.

55. שְׁהָרִי קָשִׁים מוּזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ קָרִיעַת יַם סוּף, מַה הַטַּעַם? מֵשׁוּם שֶׁהַמּוּזוֹן שֶׁל הָעוֹלָם שֶׁלֹּמְעֵלָה הוּא, שְׁשָׁנִינוּ בְּנִים חַיִּים וּמוּזוֹנוֹת וְכוּ'. וּמֵשׁוּם כֶּף קָשִׁים לְפָנֵי מוּזוֹנוֹת הָעוֹלָם. שְׁהָרִי בְּמִזְל תְּלוּי הַדְּבָר שְׁיִוצְאִים מִמֶּנּוּ מוּזוֹנוֹת וְחַיִּים וּבְנִים. וּמֵשׁוּם כֶּף קָשִׁים לְפָנֵי הַמּוּזוֹנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, שְׁהָרִי זֶה לֹא עוֹמֵד בְּרִשׁוּתוֹ עַד שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ.

The sages say that God’s dealing with the sustenance of a person is hard as the splitting of the Red Sea. The sustenance to the world of Malchut comes from Zeir Anpin, the Central Column.

The Zohar teaches that children, life and sustenance depend on the luck of a person. That luck comes from the higher levels of Zeir Anpin.

Rabbi Ashlag explains that male, Zeir Anpin, and female, Malchut were as one before God separated the female from the male (Adam and Eve). The female that was connected to the Light of the male, is now disconnected, without light of her own, dependant on the male for it.

In order to receive the Light of sustenance and other blessings from above, Malchut needs to lower itself to allow the light to flow down from Yessod of Zeir Anpin that is called ‘Luck’ to the world.

We live in a world without light. To get 'lucky' and receive the blessing of sustenance, children, and life from above, we need to lower yourself like empty vessels. We do that with humility, expressing our emptiness and desire for the light from a lower point. Giving tithe/Tzedakah is an important action because giving the tenth/tithe (Malchut) open our vessel to receive and get lucky.

I want to emphasize here that giving tithe doesn't guarantee immediate results because some still owe a lot from current and previous lives. Nevertheless, we should start doing it on a regular basis to gradually open greater channels of light of sustenance into our lives. I suggest giving every week a relative amount to 'empty'/lower the vessel before Shabbat when we have opportunities to connect to the Torah/Zohar with the congregation or individually at home to receive the Light that we need. God promise (Malachi 3:10) that he will pour blessings on those who give a tithe to the Holy. Give to pure channels of Light to benefit greatly.

Today is the eighth day of Hanukkah and the full revelation of the Light of Binah. If you didn't give Tzedakah during Hanukkah then do it today to connect to the light of Binah and the miracles of Hanukkah.

56. כְּזוֹנָא דָא זְיוּגִין דְעֵלְמָא קָשִׁין קַמֵּיהּ, וְכֹלָא בְּגִין דְרַקִיעַ וּילוּן לָא מִשְׁמֵשׁ כְּלוּם. וְכֹל שְׂכָן אֶלְיָן מִלְּיָן דְקַיִימִין לְעֵילָא בְּאַתֵּר אֲזוּרָא, וְעַל דָּא אֲצַטְרִיף לְאַתְבָּרְכָא.

56. כמו בן הזויגים של העולם קשים לפניו, והכל משום שרקיע וילון אינו משמש כלום, וכל שכן הדברים הללו שעומדים למעלה במקום אחר, ועל כן צריך להתברך.

The Zohar continues to say that bringing souls together is as hard as bringing sustenance to the people. The female needs to receive blessings from above in order to draw the soul that completes her.

Best way to receive blessings for those who wish to get married is to light Shabbat candles every Friday night. Giving Tzedakah on Friday before Shabbat would open the vessel for greater blessings.

A married man should make efforts to prepare the candles for his wife, expressing unity in the process that draw blessings to the family.

[Tap here](#) to give to the Daily Zohar.

57. תָּא זְוּזִי, כָּל זְוּגִין דְעֵלְמָא קָשִׁין קַמֵּיהּ הַאי דְרַגָּא, בְּגִין דְכֹד הַאי זְוּגָא קַדִּישָׁא אֲשֶׁתְּכּוּז, כָּל (דף רח ע"א) נְשִׁמְתִין נְפֻקִין מִגּוֹ הַאי מִזְלָא לְעֵילָא, דְאִיהוּ הַהוּא נְהָר דְנִגִּיד וְנְפִיק. וְכֹד תִּיאוּבְתָא אֲשֶׁתְּכּוּז מִכְרַע לְעֵילָא, כְּדִין פְּרוּזִין נְשִׁמְתִין, וְאִתִּייהִיבוּ כְּלָהוּ כְּלִינְךָ דְכֹר וְנֻקְבָא כּוּזָא בְּהַאי דְרַגָּא. וְלִבְתֵּר אִיהוּ פְּרִישׁ לֹון כָּל זֹוד וְזֹוד לְאַתְרֵיהּ כְּדָקָא זְוּזִי לִיהּ. וְלִבְתֵּר קָשִׁין קַמֵּיהּ הַאי דְרַגָּא לְזוּבְרָא לֹון כְּקַדְמִיתָא, בְּגִין דְלָא מִתְזוּבְרִין, בְּרַ כְּאֵינוּן אֲרוּזִי דְבֵר נְשִׁי, וְכֹלָא לְעֵילָא תְּלִינ.

57. בא ראה, כל הזויגים של העולם קשים לפני הדרגה הזו, משום שכאשר הזויג הקדוש נמצא, יוצאות כל הנשמות מתוך המזל הזה למעלה, שהוא אותו נהר ששופע ויוצא. וכאשר ההשתוקקות נמצאת מלמטה למעלה, ואז פורחות הנשמות, ונתנות בלן זכר ונקבה יחד בדרגה הזו, ואחר כך הוא מפריד אותן, כל אחת ואחת למקומה כראוי לה. ואחר כך קשים לפני הדרגה הזו לחבר אותם בבראשונה, משום שאין מתחברים, רק באותם דרכי האדם, והכל תלויים למעלה.

The souls created as unified male and female. They are separated before they come down to the world and placed where they need to be for their correction process. The unification of the souls on the lower level is difficult because it depends on the upper levels. The souls in their bodies try to connect to each other but they are strongly influenced by the physical level. When the soul is 'dressed' in a body, they can only use their physical eyes, unable to see their true soul mate. The great advantage of living and build life and family with a soul mate is that they both complement each other on their correction process.

58. ועל דא קשיין קמיה בקריעת ים סוף. דהא קריעת ימא לאתפתוזא ביה שבילין, לעילא איהו. וכמו שכתבנו, דמתפתוזין שבילין ואורוזין ביה, הכי אתבקע ואתפתוז. 58. ועל בן קשים לפניו בקריעת ים סוף. שהרי קריעת הים שיפתחו בו שבילים היא למעלה, וכמו שנפתחים בו שבילים ודרכים, כך נבקע ונפתח. ומשום כך הבל תלוי למעלה, וצריכים לברך אותו ולתת לו חזק מלמטה כדי שיתברך מלמעלה ויתחזק בראוי, ועל בן בתוב וברכת את ה', דוקא את.

The splitting of the Red Sea required actions on spiritual and physical levels. A proper action below needed to activate the force above to animate the process and manifest it below.

The splitting of the Sea was difficult because God needed to use one force to open the sea and save the Israelites and another force to drown the Egyptians. These opposite forces go against the normal flow of nature and cause difficulties.

59. ובגין כך כלא תליא לעילא, ובגין לברכא ליה, וקמיהב ליה תוקפא מתתא, בגין דיתברכא מלעילא, ויתתקף כדקא זוזי. ועל דא כתיב, וברכת את ה', את דייקא. 59. וכלפי המקום הזה צריך להראות לפניו שבע והארת פנים, וכלפי הצד האחר, בזמן ששולט בעולם, צריך להראות לפניו רעב, שאותה הדרגה היא של רעב, וראוי להראות לפניו רעב ולא שבע, הואיל והשבע לא שולט בעולם, ועל בן ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך. אמר רבי אלעזר, כך זה ודאי וכך צריך!

Deuteronomy 8:10

”ואכלת, ושבעת-וברכת את-יהוה אלהיך, על-הארץ הטבה אשר נתן-לך”

“And you shall eat and be satisfied, and you shall bless YHVH your God for the good land he has given you.”

Because Malchut has no light of its own, she is dependent on the Light from above and in need of blessings.

The Zohar explains the words ‘and you shall bless YHVH your God’ ‘וברכת את’ as a blessing for Malchut because the Hebrew word that comes after ‘you shall bless’ is ‘את’ that is the aspect of Malchut.

60. ולגבי האי אתר, אצטרף לאוזוואה קמיה שבעא ונהירו דאנפין. ולגבי סטרא אזורא, בזמנא דאיהי שכלטא בעלמא, בעי לאוזוואה קמיה פגנא. דההוא 60. אמר רבי יהודה, אשריהם הצדיקים שקרבתם היא שלום בעולם, משום שיודעים ליחד את היחוד ומקרבם קרבה להרבות

דרגא רעב איהו, ואתווי לאוואה קמיה כפנא וכלא
 שובעא, הואיל ושבע לא שלטא בעלמא. ועל דא,
 ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך. אמר רבי
 אלעזר, הכי הוא ודאי, והכי אצטריך.
 שלום בעולם, שהרי יוסף ויהודה בטרם
 התקרבו זה עם זה, לא היה שלום. בין
 שהתקרבו יוסף ויהודה יחד, אז הרבו שלום
 בעולם, והשמחה נוספה למעלה ולמטה, כמו
 שהקרה של יהודה ויוסף, וכל השבטים
 נמצאו יחד עם יוסף, ואותה הקרה הרבה
 שלום בעולם, כמו שבארנו שכתוב ויגש
 אליו יהודה:

Under the control of the negative-side, there's hunger in the world because the other-side cannot be satisfied until it drains the vessel and breaks it. When we are satisfied and fulfilled it means that the Light with us and in control. At that time we need to make blessings and connect to the light that is revealed in a state of fulfillment as it says in the verse above 'And you shall eat and be satisfied, and you shall bless'

When a person makes himself poor and hungry, the other side leaves him alone. Then he can easily connect to the light of fulfillment.

Showing satisfaction and abundance draw the other-side to drain the 'fulfillment'

Proverbs 3:9,10

”כבד את-יהוה, מהונך; ומראשית, כל-תבואתך”

”וימלאו אסמיהי שבע; ותירוש, יקביך יפרצו”

”Honor YHVH from your wealth And from the first of all your produce;”

”then your barns will be filled with plenty, and your vats will be bursting with wine.”

We learn from these verses that we should give from our wealth before our 'barns' be filled with plenty. 'Barns' is fulfillment in a non-visual state. It is hidden from the eyes to protect it from the other-side. Our barns are filled as rewards when we give Tzedakah from what we have.

It is also important to give in a concealed way because when we are recognized for our giving, it is as if we already been rewarded in this world, having none or little room for rewards from YHVH. Giving Tzedakah in a hidden way is the highest level and draws blessings from YHVH where we really need fulfillment. It could come in many hidden aspects like protection from accidents, diseases and all kinds of harms that this world is full of.

61. אמר רבי יהודה, זכאין אינון צדיקיא דקורבא
 דלהון איהו שלמא בעלמא. בגין דידיעי ליוזרא יוזרא,
 ומקרי קורבא לאסגאה שלמא בעלמא. דהא יוסף
 ויהודה עד לא אתקריבו דא עם דא, לא הוה שלמא.
 בין דאתקריבו יוסף ויהודה כוודא, כדין אסגיא
 שלמא בעלמא. וזידו אתוסף לעילא ותתא, כמה
 דקורבא דיהודה ויוסף וכלהו שבטין אשתכוזו כוודא
 ביה ביוסף. והוא קורבא אסגיא שלמא בעלמא, כמה
 דאוקימנא. דכתיב, ויגש אליו יהודה:

61. ולא יכל יוסף להתאפק לבל הנצבים
 עליו וגו'. רבי חייא פתח ואמר, (תהלים
 קיב) פור נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד
 קרנו תרום בכבוד. בא ראה, הקדוש ברוך
 הוא ברא את העולם והשליט עליו את האדם
 שיהיה מלך על הכל:

Genesis 44:18

”ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך פפרעה”

“Then Judah went up to him and said, “Oh, my lord, please let your servant speak a word in my lord’s ears, and let not your anger burn against your servant, for you are like Pharaoh himself.”

Rabbi Yehuda says that when Tzadikim come together, they bring peace to the world. They know how to make spiritual unifications to bring the light of peace to the world. While Yehuda and Joseph were far from each other, there was no peace in the world. Now that they come together, the light of peace increased in the world. The heads of the twelve tribes including Menashe and Ephraim, united into one force of peace.

62. ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו וגו', רבי זוּיָא פתוז ואמר, (תהלים קיב) פּוֹר נָתַן לְאֲבוֹנִים צְדָקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד קָרְנוֹ תָרוּם בְּכָבוֹד. תָּא זְוּיָא, קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרָא עֲלֵמָא, וְאַשְׁלִיט עֲלֵיהּ לְאָדָם, דִּיהָא מְלַכָּא עַל כָּלָא.

62. והאדם הזה נפרדים ממנו בעולם במה מינים, מהם צדיקים ומהם רשעים, מהם טפשים ומהם חכמים, וכלם מתקיימים בעולם, עשירים ועניים, וכלם כדי לזכות אלו באלו, לזכות צדיקים עם רשעים, לזכות חכמים עם טפשים, לזכות עשירים עם עניים, שהרי משום כך זוכה האדם לחיי העולם ונקשר בעץ החיים. ולא עוד, אלא שהנה הצדקה שהוא עושה עומדת לעולמים, שבתוב וצדקתו עומדת לעד.

Genesis 45:1

“ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו”
 “Then Joseph could not control himself before all those who stood by him. He cried, “Make everyone go out from me.” So no one stayed with him when Joseph made himself known to his brothers.”

Rabbi Chiya opened and quoted Psalms 112:9

“פּוֹר נָתַן לְאֲבוֹנִים צְדָקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד קָרְנוֹ תָרוּם בְּכָבוֹד”

“He has distributed freely; he has given to the poor; his righteousness endures forever; his horn is exalted in honor.”

The Holy One Blessed be He created the world and then man to be a king over it.

63. והאי בר נש, מתפרשן בניה בעלמא כמה זינין. בניהון צדיקיא ובניהון רשיעיא. בניהון טפשיין ובניהון זוכימין. וכלהו אתקיימו בעלמא, עתירין ומסכנין. וכלהו בגין למזכי אכין באכין, למזכי צדיקיא עם רשיעיא, למזכי זוכימין עם טפשיין, למזכי עתירין עם מסכנין. דהא בגין כה, זכי בר נש לזויי עלמא, ואתקשר באילנא דזויי. ולא עוד, אלא דהא צדקה דאיהו עביר, קאים לעלמין. דכתיב וצדקתו עומדת לעד.

63. פּוֹר נָתַן לְאֲבוֹנִים. רבי אלעזר אומר, בשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, העמיד אותו על עמוד אחד ושמו צדיק, והצדיק הזה הוא הקיים של העולם, וזה הוא שמשקה זון לבל, שבתוב (בראשית ב) ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים.

From the first man that God created come Tzadikim and wicked, wise and unwise, rich and poor people. God made these differences between people so they can benefit from each other. The righteous need to help the wicked do Teshuva (Repentance) and draw them back to the ways of God. The wise to educate the unwise people and the rich to

support the poor in need. These opportunities help people connect to the Tree of Life and earn merits for the world to come.

‘his righteousness endures forever’ from the verse above testifies that righteous acts and registered forever in our account of merits for the world to come.

Lesson;

The unity among the children of Israel, especially in the Land of Israel where the Light of Peace comes first to the world, impacts the entire world. It’s important for us to have in our consciousness that our prayers are spiritual unifications are made in Jerusalem that is in the land of Israel.

We need to find which of our ‘strengths’, which is the aspect of righteousness, wisdom, and richness, we can share and support others. We should also be open for others to share their ‘strengths’ with us because we can help them in their process of correction, allowing them to increase the ‘balance’ in their merits account.

I am blessed to be able to share with you my Zohar studies. At the same time, you benefit from the same channel of light by supporting the Daily Zohar projects. It makes you part of the channel and shares its merits according to your abilities and efforts.

64. פֹּר נָתַן לְאֲבוֹנִים. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, כִּד בָּרָא קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָמָא, קָאִים לִיה עַל סַמְכָא זוּד, וְצַדִּיק שְׁמִיה, וְהָאִי צַדִּיק אִיהוּ קִיּוּמָא דְעֲלָמָא, וְדָא אִיהוּ דְאִשְׁקִי, וְזֶן לְכָלָא. דְכָתִיב, (בראשית ב) וְנָהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַת רֵאשִׁים.

64. ומשם יפרד, מה זה יפרד? אלא המזון ההוא והמשקה של הנהר ההוא נוטל הגן הכל, ואחר כך מתפור המשקה ההוא לארבעה צדדים של העולם, וכמה הם שמצפים להיות משקים ולהזין משם, כמו שנאמר (תהלים קמה) עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו. ומשום כך פור נתן לאבונים – זה צדיק. צדקתו עמדת לעד – זו בנסת ישראל, שמשום כך היא עומדת בסוד של שלום בקיום שלם. רשע יראה וכעס – זו מלכות עובדי כוכבים ומזלות.

65. ומשם יפרד, מהו יפרד. אלא, ההוא מזונו ומשקיא דההוא נהר, נטיל גנתא כלא, ולבתר אתפדר ההוא משקיא לד סטרין דעלמא. וכמה אינון דמצפון לאתשקיא וקאתונו מתמן. כמה דאת אמר, (תהלים קמה) עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו. ובגין כך פור נתן לאבונים, דא צדיק. צדקתו עומדת לעד, דא בנסת ישראל. דבגין כך, איהו קיימא ברוא דשלם, בקיימא שלם. רשע יראה וכעס, דא מלכות עובדי כוכבים ומזלות.

65. בא ראה, מלכות שמים היא בית המקדש, לקים כל העניים בתוך הצל של ראשית השכינה, והצדיק הזה הוא נקרא גבאי צדקה, לחן ולזון את הכל, שבתוב פור נתן לאבונים, משום כך גבאי צדקה נוטלים שבר בנגד כל הנותנים צדקה:

Genesis 2:10

“ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד ויהיה לארבעה ראשים”

“Now a river flowed out of Eden to water the garden; and from there it divided and became four heads.”

The river is the Light from Binah and the Garden is Malchut.

‘and from there it divided and became four heads’ to tell us that this light spread to four directions that mean that everyone in this world is nourished from that river.

‘distribute to the poor’ (Psalms 112:9) is Yessod, Tzadik, that draws light to the holy aspect of Malchut that is the Shechina. This light that Yessod draws from Chokmah and Chesed is a complete light of peace that sustains the world.

Psalms 145:15

”עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ”

”The eyes of all look to You, And You give them their food in due time.”

The eyes of the wicked do not look to God and the holy system of the Tree of Life and they are left with anger and jealousy of the holy side of Malchut.

66. תָּא זְוִי, מַלְכוּת שָׁמַיִם, אִיהִי בִי מִקְדָּשָׁא. לְקַיִּימָא כָּל מִסְכָּנֵי בְּגוֹ עֲלָא דְיִשְׁרוּתָא דְשְׂכִינְתָּא. וְצַדִּיק דָּא אִיהוּ אֶקְרִי גַבְאֵי צַדִּיקָה, לְמִיּוֹן וּלְמִיּוֹן לְכַלְא. דְּכַתִּיב פֹּר גִּתְן לְאֲבִיוֹנִים. בְּגִין כֶּךָ, גַּבְאֵי צַדִּיקָה גְטָלֵי אַגְרָא לְקַבֵּיל כְּלֵהוּ דִּיהִבֵי צַדִּיקָה.

66. בא ראה, ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים – אלו הם כל העומדים להזון ולהשקות ממנו. ולא עמד איש אתו בהתנדע יוסף אל אחיו. אתו – זו בנסת ישראל. אחיו – אלו שאר המרכבות החילות, שכתוב בהם למען אחי ורעי.

Malchut (Kingdom) of heaven is the Nukva (female) of Zeir Anpin. She is the aspect of the Holy Temple that sustains the poor because it has the support of the Shechina. Tzadik, Yessod is the ‘collector’ of Tzedakah and distributes to all. Those who give Tzedakah have the aspect of Yessod of Zeir Anpin and earn merits from the light that distributes to all.

Lesson

Look to the holy system for your sustenance. Keep the certainty because sooner or later it will surely come. Those who give up, lose the connection to Yessod and left with frustrations and anger.

Certainty is a bridge over obstacles. Keep your faith in God and his support. He provides for all as we read above in Psalms 145:15. (Write this down and keep it in your wallet, purse as a reminder when you come across a challenge. It’s either certainty or anger)

67. תָּא זְוִי, וְכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנִּצְבִּים, אֲלֵין אִינוֹן כָּל דְּקַיִּימֵי לְאַתְּוֹנָא וּלְאַתְּשִׁקִּיָּא מְנִיָּה. וְכֹל עֹמֵד אִישׁ אִתּוּ (דף רח ע"ב) בְּהִתְנַדַּע יוֹסֵף אֶל אֲחָיו. אִתּוּ, דָּא בְּנִסְת יִשְׂרָאֵל. אֲחָיו, אֲלֵין שְׂאָר רִתִּיכִין זְוִיִּלֵין, דְּכַתִּיב בְּהוּ (תהלים קכב) לְמַעַן אֲזוּי וְרַעִי. דְּבַר אֲזוּר, וְכֹל עֹמֵד אִישׁ אִתּוּ. בְּזִמְנָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתֵי לְאַדְוֹנָא בְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל. בְּהִתְנַדַּע יוֹסֵף אֶל אֲחָיו, בְּזִמְנָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הָוָה מִתְנַזְבֵּר בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל, בְּגִין דְּאִינוֹן גְטָלֵי בְּלִזְזוּרִיָּהוּ, וְכֹל זֹבּוּרָא דְעַמּוּן עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת בְּהִדְיָהוּ. בְּגִין כֶּךָ (במדבר ט) בְּיוֹם הַשְּׂמִינִי עֲצַרְת תְּהִיָּה לָכֶם, שְׁהָרִי בְּזִמְנָן הָוָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוּ בְּחִבּוּר אֶחָד עִם יִשְׂרָאֵל, שְׂכַתוֹב בְּהֶם לְמַעַן אֲחֵי וְרַעִי, כְּמוֹ שְׂבָאֲרוּהּ.

אִיהוּ קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלוֹוֹדוֹי, בְּזוֹבוֹרָא זֹדָא עִם
יִשְׂרָאֵל, דְּכַתִּיב בְּהוּ אֲזוּי וְרַעֵי כְּמֹה דְּאוּקְמוּהָ.

Genesis 45:1

“ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו”
“Then Joseph could not control himself before all those who stood by him. He cried, “Make everyone go out from me.” So no one stayed with him when Joseph made himself known to his brothers.”

“Then Joseph could not control himself” is the point that Joseph, Yessod, couldn’t hold himself from pouring sustenance to his brothers.

‘no one stayed with him when Joseph made himself known to his brothers’. This describes the unification ‘Known/Knowledge, Da’at’ of Yessod and the Shechina that Joseph made for his brothers.

Another explanation to this verse is that when the Holy One Blessed be He comes to connect to the children of Israel, none of the other nations, stand close to him.

The other nations receive from the light that is revealed by the unification of the Holy and the Shechina but not directly from it. The Israelites have special merits and they receive the light directly from YHVH.

Numbers 29:35

“ביום השמיני עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ”

“On the eighth day you shall have a solemn assembly. You shall not do any ordinary work,”

When it says, ‘You shall have’ it means that the assembly is for the Israelites to be together with God alone.

Psalms 122:8

“למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך”

“For the sake of my brothers and my friends, I will now say, “May peace be within you.”

68. רבי ייסא פתוז קרא, בְּזוֹבוֹרָא דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹקִים לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל מֵעַפְרָא, וְיַבְעֵי לְאַנְקָמָא נְקָמָתָא מֵעַמּוּמֵי עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת, כְּדִין כְּתִיב, (ישעיה סג) וּמֵעַמִּים אֵין אִישׁ אֶתִּי. וְכַתִּיב הֲכֹא, וְלֹא עָמַד אִישׁ אֶתּוֹ בְּהַתְּוֹדַע יוֹסֵף אֶל אֲזוּיוֹ. כְּמֹה דְּאֵת אָמַר, (ישעיה סג) וַיִּנְטְלֶם וַיִּנְשְׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם.

68. רבי ייסא פתח הפסוק, בְּזוֹבוֹרָא דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹקִים לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל מֵעַפְרָא, וְיַבְעֵי לְאַנְקָמָא נְקָמָתָא מֵעַמּוּמֵי עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת, אֲזוּי כְּתוּב (ישעיה סג) וּמֵעַמִּים אֵין אִישׁ אֶתִּי, וְכַתוּב בְּאֵן וְלֹא עָמַד אִישׁ אֶתּוֹ בְּהַתְּוֹדַע יוֹסֵף אֶל אֲחָיו, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וַיִּנְטְלֶם וַיִּנְשְׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם.

Rabbi Yesa says that at the time of the Redemption, the Holy One Blessed Be He, will come to raise the Shechina from the dust of Malchut. He will take revenge from the nations of idol worshipping.

Isaiah 63:3

“פורה דרکتִי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי וז נצחם על בגדי וכל מלבושי אגאלתי”

“I have trodden the wine trough alone, And from the nations, there was no man with Me. I also trod them in My anger And trampled them in My wrath; And their lifeblood is sprinkled on My garments, And I stained all My raiment”

‘there was no man with Me’ to tell us that God will be alone, without interference from the other side. Then he will raise the Israelites higher to a place that no force in the world could harm them.

This is a situation like when Joseph revealed himself to his brothers so they can benefit from the unification of Yessod and Malchut.

Lesson;

Micah 4:5

“כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד”

“Though all the peoples walk Each in the name of his god, As for us, we will walk In the name of YHVH our God forever and ever.”

The Israelites accepted the Torah and follow it. For that reason, they have a special relation with YHVH. He is with them forever and ever while the other nations of the world walk with their own God. The big difference is that we have ‘YHVH’ and the aspect of ‘forever and ever’. The other nations are far and don’t have a relationship with YHVH.

Psalms 145:18

“קרוב יהוה, לכל-קראיו—לכל אשר יקראוהו באמת”

“YHVH is close unto all them that call upon Him, to all that call upon Him in truth.”

Truth is the Torah and to stay close to God, we need to study the Torah

69. ולא יכול יוסף להתאפק, רבי זוזקיה פתוז
 ואמר, (תהלים קכג) שיר המעלות אליך נשאתי את
 עיני היושבי בשמים, האי קרא אוקמוה ואתמר. אבל
 תא זוזי, אליך נשאתי את עיני, וכתוב, (תהלים
 קכא) אשא עיני אל ההרים. אלא, דא לעילא ודא
 לתתא. אשא עיני אל ההרים, דא לעילא. בגין
 לאמשכא ברכאן מעילא לתתא, מאלין הרים עלאין,
 לאמשכא מנייהו ברכאן לכנסת ישראל דאתברכא
 מנייהו. אליך נשאתי את עיני, למעפי ולזכאה לאון
 ברכאן דעזותי מתמן לתתא.

Psalms 123:1

“שיר המעלות אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים”

“A Song of Ascents. To You I lift up my eyes, O You who are enthroned in the heavens!”

Psalms 121:1

“שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין בא עזרי”

“A Song of Ascents. I will lift up my eyes to the mountains; From where shall my help come?”

Rabbi Chizkiah explains the difference between the two verses. The first one ‘To you, I lift my eyes’ is the aspect of waiting and expecting the light to come down to Malchut from Zeir Anpin. It’s more like a ‘passive’ aspect.

‘I will lift up my eyes to the mountains’ is the aspect of looking up to the Zeir Anpin to draw blessings down to the Shechina that spreads them in Malchut.

The ‘mountains’ is the aspect of the Patriarchs that opened the channels of Chesed, Gevurah, and Tiferet of Zeir Anpin for us. We initiate a connection to activate their channels and draw the light down to sustain us.

70. היושבי בשמים, דכל תוקפהא וזילאה וקיומהא,
 וחילה הוא בשמים. משום שבאשר היובל
 איהו בשמים. בגין דכד יובלא אפתוז מבועי דכל אינון

תִּרְעִין, כִּלְהוֹ קַיִמֵי בְּשָׁמַיִם. וְכִיּוֹן הַשָּׁמַיִם זָטִיל כָּל
 אֵינוֹן זְהוּרִין דְּנִפְקֵי מִיּוֹבְלָא, כְּדִין אִיהוּ זֵן וְאַשְׁקֵי לָהּ
 לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל עַל יְדָא דְצַדִּיק זֹרֵד.

פּוֹתַח הַמַּעֲיָנוֹת שֶׁל כָּל אוֹתָם הַשָּׁעֲרִים, כָּל
 עוֹמְדִים בְּשָׁמַיִם. וְכִיּוֹן שְׁשָׁמַיִם נוֹטְלִים כָּל
 אוֹתָם אוֹרוֹת שְׁיוּצָאִים מִהַיּוֹבֵל, אִזּוּ הוּא זֵן
 וּמִשְׁקָה אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי צַדִּיק אֶחָד.

‘who are enthroned in the heavens’ in this verse is the aspect of the female, Nukva. Usually ‘heavens’ is the aspect of Zeir Anpin but since all the forces that sustain and keep the Nukva, Malchut, in existence come from Zeir Anpin, it is called here ‘heavens’. When Binah opens its springs of light that are her 50 gates of blessings. They fill up Zeir Anpin in heavens and then he nourishes the Shechina in Malchut using the ‘Tzadik’ that is Yessod.

Lessons;

The Torah for us is a connection to heavens, Zeir Anpin. When we ‘lift up our eyes to the mountains’, we make a connection and draw the blessings that Zeir Anpin receives from Binah.

The Torah verses for us are ‘gates’ of light. When we study them deeper, especially through the Zohar, we release a flow of blessings from Binah into our lives.

Our study of the Zohar follows the same method of the Zohar. The Zohar brings a verse by referring to it in a few words, then discuss its deeper meanings. We bring the entire verse in Hebrew and its translation. The Hebrew verse is an aspect of Zeir Anpin and the commentary is the revelation of the light, this verse holds.

It’s important to have the Hebrew/Aramaic text in front of our eyes when we study. That is why we bring the Zohar text for all to read or scan. If a Torah or Zohar teacher doesn’t quotes Torah and or Zohar text, his teaching is mostly ‘entertainment’. We MUST connect to the spring (Torah verses/light of Zeir Anpin) in order to drink living water (light of Binah).

Psalms 121 that is mentioned above is the one we recite at the end of the Arvit prayer after Shabbat. It connects us to Zeir Anpin, the six days of the coming week and six aspects of protection.

71. וְכִיּוֹן דְדָא אֶתְעַר לְגַבְהָ, כַּמָּה אֵינוֹן דְקַיִמֵן בְּכָל
 סְטָרִין לְאֶתְשַׁקְאָה וּלְאֶתְבָּרְכָא מִתַּמְנָן. כַּמָּה דְאֶת
 אָמַר, (תהלים קד) הַכְּפִירִים שׁוֹאֲגִים לְטָרֵף וּלְבַקֵּשׁ
 מֵאֵל אֲכָלָם. וְכִדִּין, אִיהִי סְלֵקָא בְּרֹזָא דְרִזִּין כְּדָקָא
 זֹזִי (ד"א ל"ג ליה), וּמִקְבֵּלָא עֲדוּנִין מִבְּעַלְהָ כְּדָקָא
 יֵאוּת, וְכִלְהוֹ דְקַיִמֵין בְּכָל סְטָרִין עֲמֻדֵי בְּלוּזוּדֵיהוּ.
 כַּמָּה דְאֶת אָמַר, וְלֹא עֲמֻד אִישׁ אֶתּוּ. דְכִתִּיב, וַיִּקְרָא
 הוֹצִיאוּ כָּל אִישׁ מִעֲלֵי, וּלְבַתֵּר דְאִיהִי מִקְבֵּלָא עֲדוּנִין
 מִבְּעַלְהָ, כִּלְהוֹ אֶתְשַׁקְיִין לְבַתֵּר וְאֶתְנֹנוּ. כַּמָּה דְאֶת
 אָמַר, (תהלים קד) יִשְׁקוּ כָּל זֹזִיתוּ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים
 צְמָאָם.

71. וְכִיּוֹן שְׁזָה מִתְעוֹרֵר אֵלֶיהָ, כַּמָּה הֵם
 שְׁעוֹמְדִים בְּכָל הַצְּדָדִים לְהִיּוֹת מְשֻׁקִּים
 וּלְהִתְבָּרֵךְ מִשָּׁם, כַּמּוֹ שְׁנֵאָמַר הַכְּפִירִים
 שׁוֹאֲגִים לְטָרֵף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם. וְאִזּוּ הִיא
 עוֹלָה בְּסוּד הַסּוּדוֹת כְּרֵאוּי [לז], וּמִקְבֵּלַת
 עֲדוּנִים מִבְּעַלְהָ כְּרֵאוּי, וְכָל הָעוֹמְדִים בְּכָל
 הַצְּדָדִים עוֹמְדִים לְבָדָם, כַּמּוֹ שְׁנֵאָמַר וְלֹא
 עֲמֵד אִישׁ אֶתּוּ, שְׁכֵתוֹב וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָּל
 אִישׁ מִעֲלֵי. וְאַחַר שֶׁהִיא מִקְבֵּלַת עֲדוּנִים
 מִבְּעַלְהָ, כָּלֵם נִשְׁקִים לְאַחַר מִבְּן וְנֹזְנִים, כַּמּוֹ
 שְׁנֵאָמַר יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוּ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים
 צְמָאָם.

Psalms 104:21

“הַכְּפִירִים שׁוֹאֲגִים לְטָרֵף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם”

“The young lions roar for their prey, seeking their food from God”

When Yessod is ready to deliver sustenance to Malchut, others come to receive from this light. The Shechina in Malchut is elevated to Yessod for unification that gives her the light and blessings from the upper levels through Yessod.

Those who wait for their ‘prey’ do not go up with the Shechina and wait on the lower level for their share to “quench their thirst”.

Psalms 104:11

“ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם”

“they give drink to every beast of the field; the wild donkeys quench their thirst”

Genesis 45:1

“ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו”

“Then Joseph could not control himself before all those who stood by him. He cried, “Make everyone go out from me.” So no one stayed with him when Joseph made himself known to his brothers.”

The meeting of Joseph, Yessod, and his brothers was a high level and elevated unification. To make that happen properly, Joseph commanded: “Make everyone go out from me.”

Joseph’s brothers were afraid of him, but he showed them his circumcision, ‘Yessod’ to prove that he was circumcised according to the laws at 8 days old and not like the others, like the Egyptians, at age of 13 years. They connected to him after they saw the purity and light radiating from his pure ‘Yessod’.

72. רבי יוסי פתחו קרא באליהו, דכתיב, (מלכים א יז) ויקרא אל ה' ויאמר ה' אלהי הגם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה. בא ראה, שנים היו שאמרו דברים בנגד הקדוש ברוך הוא, משה ואליהו. משה אמר (שמות ה) למה הרעתה לעם הזה. ואליהו אמר, הרעות להמית את בנה. ושניהם אמרו דבר אחד.

Rabbi Yossi opened and said that Moses and Elijah had similar complaints about God’s actions.

Moses said;

Exodus 5:22

“וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתיני”

“Then Moses returned to YHVH and said, “O Lord, why have You brought harm to this people? Why did You ever send me?”

Elijah said;

1 Kings 17:20

“ויקרא אל-יהוה, ויאמר: יהוה אלהי-הגם על-האלמנה אשר-אני מתגורר עמה הרעות, להמית את-בנה”

“And he cried to YHVH, “O YHVH my God, have you brought harm even upon the widow with whom I sojourn, by killing her son?”

73. מאי טעמא. אלא רזא איהו. משה אמר, למה הרעות, מאי טעמא. אלא, בגין דאתיהיב רשו לסטרא אזורא לשלטאה עליהו דישראל, הרעות, יהבת רשו לסטרא אזורא דרע, למושלט עליהו. אליהו אמר, למה הרעות, מה הטעם? אלא סוד הוא. משה אמר למה הרעתה, מה הטעם? אלא משום שנתנה רשות לצד האחר לשלט על ישראל. הרעתה - נתת רשות לצד האחר של רע

הַרְעוּת יְהִיבֶתָּה רְשׁוֹ לְסִטְרָא דְרַע, לִיטּוּל נְשִׁמְתָא דְדָא. לְשִׁלַּט עֲלֵיהֶם. אֱלִיהוּ אָמַר הַרְעוּת – נָתַן רְשׁוֹת לְצַד הַרְעָה לְטַל נְשִׁמְתוֹ שֶׁל זֶה, וְזֶהוּ הוּא הַרְעוּת, וְהַכֵּל סוּד אֶחָד.

Moses and Elijah used the same words “למה הרעתה” “why have You brought harm” and the Zohar explains that they asked God; Why have you given permission to the other-side to have control and bring harm to the people.

The word for ‘brought hard’, ‘הרעתה’ has the letters ‘רע’ in it. It means ‘bad’, ‘wicked’ that is used as another name for the forces of the other-side, ‘Sitra Achra’.

Lesson;
Israelites that follow ways of Torah and make unifications through prayers and studies are capable of drawing light directly from Yessod. Those who are far from proper unification get only ‘leftovers’, like young lions grab pieces of prey.

74. תָּא זִוּי, אֱלִיהוּ אָמַר, הַגִּם עַל הָאֲלֻמְנָה אֲשֶׁר אָנִי מוֹתְגוֹרֵר עִמָּה. בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לִיהּ לְאֱלִיהוּ, הִנֵּה צְוִיתִי שָׁם אִשָּׁה אֲלֻמְנָה לְכַלְכְּלָהּ, וְכָל מֵאֵן דִּזֵּן וּמְפָרְנֵס לְמֵאֵן דְּאֶצְטְרִיף לִיהּ, וְכָל שְׂכָן בְּיוֹמָא דְכַפְּנָא. הָא אֶתְאֻזִּיד בְּאִלְכָּנָא דְזוּי, וְגָרִים לִיהּ זִוּיִים וְלִבְנָוִי, וְהָא אֻקְיָמְנָא. וְהִשְׁתָּא אֱלִיהוּ אָמַר, כָּל מֵאֵן דְּקִיִּים נְפִשָׁא בְּעַלְמָא, זְכִי לִיהּ זִוּיִים וְזְכִי לְאֶתְאֻזִּיד בְּאִלְכָּנָא דְזוּי. וְהִשְׁתָּא שְׁלֵטָא אִילְכָּנָא דְמוֹתָא סִטְרָא דְרַע עַל הָאֲלֻמְנָה דְאֵנִת פְּקֻדָּתָ לְמִיזֵן לִי. בְּגִין כִּף הַרְעוּת (למה הרעות).

74. בַּא רְאָה, אֱלִיהוּ אָמַר, הַגִּם עַל הָאֲלֻמְנָה אֲשֶׁר אָנִי מוֹתְגוֹרֵר עִמָּה. מִשּׁוּם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לוֹ לְאֱלִיהוּ, הִנֵּה צְוִיתִי שָׁם אִשָּׁה אֲלֻמְנָה לְכַלְכְּלָהּ, וְכָל מִי שֶׁזָּן וּמְפָרְנֵס לְמִי שֶׁצְרִיף לוֹ, וְכָל שְׂכָן בִּימֵי רַעֲב, הֲרִי נֶאֱחָזוּ בְּעֵץ הַחַיִּים, וְגוֹרֵם לוֹ וּלְבָנָיו חַיִּים, וְהִנֵּה בְּאֶרְצוֹ. וְעַכְשָׁו אֱלִיהוּ אָמַר, כָּל מִי שֶׁמְקַיֵּם נֶפֶשׁ בְּעוֹלָם, זֹכֵה לוֹ חַיִּים, וְזֹכֵה לְהֶאֱחָזוּ בְּעֵץ הַחַיִּים, וְעַכְשָׁו שׁוֹלֵט עַץ הַמּוֹת, הַצַּד שֶׁל רַע, עַל הָאֲלֻמְנָה שֶׁאֵתָּה צְוִית לִזּוֹן אוֹתִי, מִשּׁוּם כִּף הַרְעוּת [למה הרעתה].

God appointed a woman to provide for Elijah in the city that he was ordered to go into. 1 kings 17:9

”קוּם לֶךְ צְרַפְתָּה אֲשֶׁר לְצִידוֹן וְיִשְׁבֶּתָ שָׁם הִנֵּה צְוִיתִי שָׁם אִשָּׁה אֲלֻמְנָה לְכַלְכְּלָהּ”
“Arise, go to Zarephath, which belongs to Sidon, and dwell there. Behold, I have commanded a widow there to provide for you.”

The Zohar explains that Elijah complained because anyone who sustains another person in need, connects himself to the Tree of Life, together with his family. Now Elijah is upset that the Tree of death has control over the woman that was providing for him and should be protected from all harm. His words were “why have you brought harm upon the widow with whom I sojourn, by killing her son?” (1 Kings 17:20)

75. וְאִי תִימָא דְרַע לָא אֶתְעַבִּיד לְבַר נֶשׁ מִעַם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. תָּא זִוּי, בְּזִמְנָא דְבַר נֶשׁ אֹיִל לִימִינָא, נְטִירוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְדִיר לְגַבִּיָּהּ, וְכָא יְכִיל סִטְרָא אֲזוּרָא לְשִׁלְטָאָה עֲלֵיהּ. וְהָא רַע אֶתְכַפְּיָא קַמִּיהּ, וְכָא יְכִיל לְשִׁלְטָאָהּ. וְכִיּוֹן דְּנְטִירָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְעַבֵּרָא בְּגִין (דף רט ע"א) דְּאִיהוּ אֶתְדַבֵּק בְּרַע, כְּדִין הֵוָּא רַע, כִּיּוֹן דְּזוּמִי דְלָאוּ עַמִּיָּה נְטִירוֹ,

75. וְאִם תִּאמַר שֶׁרַע לֹא נַעֲשֶׂה לְאִישׁ מִעַם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא – בַּא רְאָה, בְּזִמְנָן שֶׁאֲדָם הוֹלֵךְ לְיָמִין, שֶׁמִּירְתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תְּמִיד אֲצִלוֹ, וְלֹא יְכוּל הַצַּד הָאֲחֵר לְשִׁלַּט עֲלָיו, וְהַרַע הַזֶּה נִבְנַע לְפָנָיו וְלֹא יְכוּל לְשִׁלַּט. וְכִיּוֹן שֶׁשֶׁמִּירַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹבְרַת מִמֶּנּוּ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא נִדְבֵק בְּרַע, אִזּוֹ אוֹתוֹ הַרַע, כִּיּוֹן שֶׁרֹאָה שֶׁאִין עִמּוֹ שֶׁמִּירָה, אִזּוֹ שׁוֹלֵט עֲלָיו

כְּדִין שְׁלִיט עֲלֶיהָ, וְאֶתִי לְשִׁיעָאָה לִיה, וּכְדִין אֶתִיהֵיב וּבֵא לְהַשְׁמִיד אוֹתוֹ, וְאִזּוּ נִתְּנָת לּוֹ רְשׁוֹת וְנוֹטִיל לִיה רְשׁוֹ, וְנוֹטִיל נְשִׁמְתִיהָ.
 אֶת נְשִׁמְתוֹ.

When a person follows the Right with Chessed, he has the protection of the Holy One Blessed be He with him all the time. The other-side cannot harm him. If a person follows and acts negatively, the protection of God is removed and the other-side can inflict harm and pain on him.

The woman had a sin in her past that caused a disconnection from the Tree of Life.

1 Kings 17:18

”וַתֹּאמֶר אֶל אֱלֹהֵיהוּ מַה לִּי וְלָךְ אִישׁ הַאֱלֹהִים בָּאתָ אֵלַי לְהַזְכִּיר אֶת עֹנִי וּלְהַמִּית אֶת בְּנִי”

“And she said to Elijah, “What have you against me, O man of God? You have come to me to bring my sin to remembrance and to cause the death of my son!”

Elijah understood the reason for her calamity and prayed to God for her. Because she hosted Elijah the righteous and his prayers, she merited to have miracles and the child came back to life.

Lesson;

Before God commanded Elijah to move to a different place, he prepared for him a place for food and shelter. Even before he came to the woman in Zarephath, Elijah was sent to stay by the Jordan river where he had water and food delivered to him by ravens.

We learn that following the words of God is important to find sustenance in this world. We may not hear the voice of God with instructions about where to go and what to do, but if we stay on the path of the Torah, we can be assured that we will have the sustenance that we need. We may not have everything we want but we will have what we need.

The woman realized that the death of her son was connected to previous sin (1 Kings 17:18). We learn from that that if something bad happened to us then the cause is in our past and takes the opportunity to make a correction and restore the lost connection to the light.

It is important to study every day, even for a short time to keep the flow of light. It is as important that at the end of the day, we reflect on our actions during the day, ask forgiveness from people and God and plan corrective actions.

There are no excuses nowadays to skip daily studies because with mobile devices that we have we can quickly access studies online. The Daily Zohar has text to download, studies, videos, audios and even if you only have a simple phone you can dial up a number and listen to Zohar reading. If someone has issues accessing the Zohar studies, I'll find a solution for it.

The Talmud tells us that the child Elijah brought back to life became Jonah the prophet. Later, Elisha the prophet, who was Elijah's disciple, resurrect another child that became Habakkuk the prophet. The life force that they channeled to the children came attached with their own light and they became prophets. We can learn a lot from that but the simple lesson is that whatever we do or channel to others, it carries attributes from us. Learn to have pure thoughts and consciousness when you do for others. It would expand your own channel, giving you greater spiritual abilities.

76. מִשָּׁה אָמַר לְמָה הִרְעֵתָה, שְׁנִתְּנָה רְשׁוֹת לְסִטְרָא דְרַע, לְמַשְׁלֵט עַלִּיהוּ דִּישְׂרָאֵל, לְמִנְהֵי בְּשִׁעְבוּדָא דִּילִיהָ. דְּבַר אֲזוּר לְמָה הִרְעֵתָה, דְּזוּבָא כְּמָה מְנַהוּן דְּהוּ בִתְיָן, וְאֶתְמַסְרוּ בְּסִטְרָא דְרַע.
 76. מִשָּׁה אָמַר לְמָה הִרְעֵתָה, שְׁנִתְּנָה רְשׁוֹת לְצַד הָרַע לְשִׁלֵּט עַל יִשְׂרָאֵל, לְהִיּוֹת בְּשִׁעְבוּד שְׁלוֹ. דְּבַר אַחַר לְמָה הִרְעֵתָה – שְׂרָאָה כְּמָה מִהֶם שְׁהִיּוּ מֵתִים וְנִמְסְרוּ לְצַד הָרַע.

Moses complaint to God, saying “Why have you brought harm to the people?” because the other-side had permission to enslave the Israelites.

Another meaning to this verse is that Moses saw that many of the Israelites died and given to the other-side.

77. תָּא זְוִי, בְּשִׁעְתָּא דְּטוֹב אֲתֵּעַר, דְּאִיהוּ יְמִינָא, כָּל זְוִידוֹ, וְכָל טִיבוֹ, וְכָל בְּרַכְאָן מִשְׁתַּכְּוֹן, וְכָל בְּזוּשְׂאֵי אִיהוּ, כְּמֵה דְּאִיקְמוּהַ, דְּאֲמַרִי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד בְּזוּשְׂאֵי, וְרָא דָּא בְּגִין (ס"א דהאי איהו יחודא) דְּאִיהוּ כְּדִין יִזוּדָּא כְּדָקָא זְוִי.

77. בא ראה, בשעה שהטוב מתעורר, שהוא הימין, כל השמחה וכל הטוב וכל הברכות נמצאות, והכל הוא בחשאי, כמו שבארזה שאומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בחשאי, וזה הסוד, משום [שזזהו יחוד] שאז הוא היחוד כראוי.

When the Right side is awakened, it brings the good, happiness and blessings with it. It's done in a concealed way like when Jacob assembled his children to give them blessings. They made unification with “Shema Israel” and Jacob replied with “Baruch Shem...”.

Genesis 45:1

”ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו.”
 “Then Joseph could not control himself before all those who stood by him, and he cried, “Have everyone go out from me.” So there was no man with him when Joseph made himself known to his brothers.”

Joseph wanted to restore the unity with his brothers and before doing so and revealed himself to them, he sent away everyone around him except his brothers. He didn't want anyone else to witness this unification that should be in a concealed way.

Lesson;

Joseph is the aspect of Yessod and the funnel of all blessings and sustenance to the world.

Deuteronomy 28:8

”יצו יהוה אתך את הברכה באסמך ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך.”
 “YHVH will command the blessing upon you in your barns and in all that you put your hand to, and He will bless you in the land which YHVH your God gives you.”

The sages explain that ‘your barns’ are where we store what we have and it is concealed from other eyes. God gives blessings in a concealed way. Counting, and listing exactly what we have created limitation in Malchut and blocks the blessing from coming to us. We should always keep the aspect of the unknown to keep opening for blessings.

Psalms 31:20

”מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחסים בה נגד בני אדם.”
 The addition in parenthesis made by me to give proper meaning to the verse.
 “How great is Your goodness, Which You have stored up (Concealed) for those who fear (Awe) You, Which You have wrought for those who take refuge in You (with trust and certainty) , Before (Opposite) the sons of men!”

Those who have the faith and certainty would always be protected and provided from the goodness that God stored up for them.

==

After we say the Shema Israel verse, we whisper “Baruch Shem...”. This is an important unification that we do to draw the higher light into our lives. The origin of “Baruch Shem” is described in the Talmud (Pesachim 26)

When Jacob was close to his death, he called his sons and wanted to tell them the future but the Shechina left him. He asked them if any of them is in the impure state

(he assumed that the Shechina left him because of them) and they all answered together “Shema Israel...” to express their oneness with YHVH.

”שִׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד.”

“Hear, O Israel! YHVH is our God, YHVH is one!”

Israel was the name given to Jacob by the angel and his children used it to tell their father ‘Hear O Israel’, meaning listen to us. Then they made the unification of the three names YHVH saying יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה, YHVH, ELOHENU, YHVH is One!

He replied to them “בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד” “Blessed be the name of the glory of his kingdom forever and ever” to ‘lock’ the unification,

78. אָמַר רַבִּי זִוְיָא, וְכִי אֶלְיָהוּ, בֵּינָן דְּאִיהוּ דְּזֹר, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְקַיִים. וְאִיהוּ דְּזֹר עַל שְׂמִינָא, דְּלֹא לְאַזְזָתָא מִטְּרָא וְטַלָּא, הֵיךְ דְּזֹזִיל אִיהוּ מְאִיזְבֵּל, דְּשִׁדְרַת לִיה. דְּכַתִּיב, (מְלָכִים א יט) כִּי כָעַת מְזֹר אֲשִׁים אֶת נַפְשֵׁךָ כְּנֶפֶשׁ אֲזוּר מִדָּם, וּמִיָּד דְּזֹזִיל וְעָרַק עַל נַפְשִׁיָּהּ.

78. אָמַר רַבִּי חִיָּיא, וְכִי אֶלְיָהוּ, בֵּינָן דְּאִיהוּ, וְכִי אֶלְיָהוּ, בֵּינָן שְׂהוּא גִזְרִי וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַיִים, וְהוּא גִזְרִי עַל הַשָּׁמַיִם שְׁלֵא לְהוֹרִיד טַל וּמִטְרָא, אֵיךְ הוּא פָּחַד מְאִיזְבֵּל שְׁשֻׁלְחָה לוֹ, שְׁכַתוּב (מְלָכִים א- יט) כִּי כָעַת מְחָר אֲשִׁים אֶת נַפְשֵׁךָ כְּנֶפֶשׁ אֶחָד מֵהֶם, וּמִיָּד פָּחַד וּבְרַח עַל נַפְשׁוֹ?

Rabbi Chiya says that Elijah the prophet was afraid of queen Jezebel when she threatened his life 1 Kings 19:2

”וַתִּשְׁלַח אִיזְבֵּל מַלְאָךְ אֶל אֶלְיָהוּ לֵאמֹר כֹּה יַעֲשׂוּן אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֶפֶן כִּי כָעַת מְחָר אֲשִׁים אֶת נַפְשֵׁךָ כְּנֶפֶשׁ אֶחָד מֵהֶם.”

“Then Jezebel sent a messenger to Elijah, saying, “So may the gods do to me and more also if I do not make your life as the life of one of them by this time tomorrow.”

The question is why was Elijah afraid and ran away for his life when he was able to make commands and the Holy One Blessed be He, made them happen as we read in 1 Kings 17:1

”וַיֹּאמֶר אֶלְיָהוּ הַתִּשְׁבִּי מִתְּשִׁבִי גִלְעָד אֶל אַחָב חַי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עִמָּדָתִי לִפְנֵי אִם יִהְיֶה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל.”

”וּמִטְרָא כִּי אִם לִפְי דְּבָרִי.”

“Now Elijah the Tishbite, of Tishbe in Gilead, said to Ahab, “As the LORD, the God of Israel, lives before whom I stand, there shall be neither dew nor rain these years, except by my word.”

79. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי, הֲנֵה פְּרִשׁוּהָ שְׁהַצְדִּיקִים לֹא רוֹצִים לְהַטְרִיחַ אֶת רְבוּנָם בְּמָקוֹם שְׁנוּק נִמְצָא [לו] לְעֵינֵי, כְּמוֹ שְׁשִׁמוּאֵל, שְׁכַתוּב (שְׁמוּאֵל א טז) אֵיךְ אֵלֶּךְ וְשָׁמַע שְׂאוּל וְהִרְגָנִי. אָמַר לוֹ, עֲגִלַת בְּקָר תִּקַּח בְּיָדְךָ, מִשּׁוּם שְׁצַדִּיקִים לֹא רוֹצִים לְהַטְרִיחַ אֶת רְבוּנָם בְּמָקוֹם שְׁנוּקָא נִזְקָא. אֵיךְ פָּדַח אֶלְיָהוּ, בֵּינָן שְׂרָאָה שְׁנוּקָא נִמְצָא, לֹא רָצָה לְהַטְרִיחַ אֶת רְבוּנוֹ.

79. אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי, הֵא אֹיְקָמוּהָ, דְּצַדִּיקָא לָא בְּעָאן לְאַטְרוּזָא לְמֵאֲרִיָּהוּן, בְּאַתֵּר דְּנִזְקָא אֲשִׁתְּכּוּזָת (לִיה) לְעֵינָא. כְּזִוְיָא דְּשְׂמוּאֵל, דְּכַתִּיב, (שְׁמוּאֵל א טז) אֵיךְ אֵלֶּךְ וְשָׁמַע שְׂאוּל וְהִרְגָנִי, אָמַר לִיה, עֲגִלַת בְּקָר תִּקַּח בְּיָדְךָ. בְּגֵיז דְּצַדִּיקָא לָא בְּעָאן לְאַטְרוּזָא לְמֵאֲרִיָּהוּן בְּאַתֵּר דְּנִזְקָא אֲשִׁתְּכּוּזָא. אוּף הֵכִי אֶלְיָהוּ, בֵּינָן דְּזִוְיָא דְּנִזְקָא אֲשִׁתְּכּוּזָא, לָא בְּעֵי לְאַטְרוּזָא לְמֵאֲרִיָּהּ.

Rabbi Yossi said that they already studied that the righteous don't want to bother God when they realize the presence of danger.

It is similar to Samuel the prophet that said;

1 Samuel 16:2

”ויאמר שמואל איך אלה ושמע שאל והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך ואמרף לזבח ליהוה באתי.”
“And Samuel said, “How can I go? If Saul hears it, he will kill me.” And YHVH said,
“Take a heifer with you and say, ‘I have come to sacrifice to YHVH.’”
The righteous people won’t bother God when it comes to their own risk.

80. אמר ליה, אָנָּא מַלְּהָ שְׂמַעְנָא, דְּהָא בְּאַלְיָהוּ לָא כְּתִיב בְּיָה וַיֵּרָא וַיִּלָּךְ אֶל נַפְשׁוֹ, אֶלָּא (מַלְכִים א יט) וַיֵּרָא. רָאִיָּה זֹמָא. וּמַה זֹמָא, אֶלָּא זֹמָא דְּהָא מִכַּמְהָ שְׁנִין אֶזְל בְּתַרְיָה מִלְּאָךְ הַמּוֹת, וְלָא אֲתַמְסַר בְּיַדְיָהּ. וְהַשְׁתָּא וַיִּלָּךְ אֶל נַפְשׁוֹ, מֵאֵי וַיִּלָּךְ אֶל נַפְשׁוֹ, אֶזְל לְקִיּוּמָא דְּנַפְשָׁא, וּמֵאֵן אִיְהוּ אֵילָנָא דְּזוּי לְאֲתַרְבְּקָא תַּבְּזָן.

80. אמר לו, אני שמעתי דבר, שהנה באליהו לא כתוב בו ויירא וילך אל נפשו, אלא וירא, ראיה זומא. ומה זומא? אלא זומא שהנה מכמה שנים הולך אחריו מלאך המות, ולא נמסר בידו, ועכשו וילך אל נפשו. מה זה וילך אל נפשו? הלך לקיים הנפש, ומי הוא? עץ החיים להדבק שם.

1 Kings 19:3

”וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את נערו שם”
“And he saw that and arose and ran to his soul and came to Beersheba, which belongs to Judah, and left his servant there.” (The translation of this verse is close to literal to make is close to the deeper meaning that is explained by the Zohar, Zion)
The Zohar tells us not to read the first word as ‘fear’ because it is written similar to the word ‘Saw’. The Zohar explains that Elijah saw the angel of death after him for the past years but the angel didn’t have permission to take his life. Now Elijah ‘ran to his soul’ that means he ran to connect to the Tree of Life so the angel of death won’t follow him anymore.

Lesson;

Connection to the Tree of Life protects us from death.

Tree of Life connection is made through studies of the Torah and its secrets and by giving Tzedakah.

81. תָּא זֹזִי, כְּלָהוּ כְּתִיב אֶת נַפְשׁוֹ, וְהִכָּא כְּתִיב אֶל נַפְשׁוֹ, וְרָא דָּא שְׂמַעְנָא, דְּאָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, כָּל נְשִׁמְתִין דְּעַלְמָא, כְּלָהוּ נְפֻקִי מִהָהוּא נְהַר דְּנַגִּיד וְנְפִיק, וְכָלָהוּ נְקִיט לֹון הָהוּא אַרְוֵרָא דְּזוּיָא (דח"י), וְכַד נִזְקָבָא אֲתַעְבְּרַת מִן דְּכוּרָא, כְּלָהוּ בְּתִיאובְּתָא דְּתַרִין סְטֵרִין, בְּתִיאובְּתָא דְּנֻקְבָא לְצַי דְּכוּרָא. וְכַד תִּיאובְּתָא דְּדְכוּרָא נְפִקָא בְּרַעוּתָא, כְּדִין אֵינוֹן נְשִׁמְתִין בְּקִיּוּמָא יְתִיר, בְּגִין דְּכָלָא בְּתִיאובְּתָא וְרַעוּ דְּאֵילָנָא דְּזוּיָא. וְאַלְיָהוּ, בְּגִין דְּהָוָה מִהָהוּא רַעוּתָא יְתִיר מִבְּר נֶשׁ אַזְוֵרָא, אֲתַקִּיִּים.

81. בא ראה, בלם כתוב את נפשו, וכאן כתוב אל נפשו, וסוד זה שמעתי, שאמר רבי שמעון, כל הנשמות של העולם, בלם יוצאים מאותו נהר ששופע ויוצא, ואת בלם הוא לוקח אותו צרור החיים, ובשנהגקה מתעברת מן הזכר, בלם בתשוקת שני הצדדים, בתשוקת הנקבה לזכר, ובששששוקת הזכר יוצאת ברצון, אז אותן הנשמות בקיים יותר, משום שהבל בתשוקה ורצון של עץ החיים. ואליהו, משום שהיה מאותו רצון יותר מאדם אחר, התקיים.

It is usually written ‘אל נפשו’, ‘his soul’ but here it is saying ‘אל נפשו’, ‘to his soul’.

Rabbi Shimon says that all the souls come out from Yessod of Zeir Anpin and then to the female, Malchut. The female is impregnated from the male, with the desire of the male to the female and the female to the male.

When the desire of the male is strong then the life force of the soul is greater because the life force comes from the Tree of Life that is Zeir Anpin. Elijah came from the great desire of the male more than others and for that, he didn't die.

82. ובגין כך אל נפשו כתיב, ולא כתיב את נפשו. דהא את נפשו דא היא נוקבא. ואי תיבא ואל האשה אמר, כללא דדכר ונוקבא. כד היא בגו דכורא, כדין ואל האשה אמר. את האשה, נוקבא בלחודיה, ולא דדכורא. כגוונא דא אל נפשו, דכר בלחודיו, את נפשו נוקבא בלחודהא ולא כלילו דדכורא. ובגין דאיהו מסטרך דדכורא יתיר מכל בני עלמא, אתקיים בקיומיה יתיר, ולא מית כשאר בני עלמא. בגין דכלא איהו מאילנא דווי, ולא בגו עפרא. ובגין דא אסתלק לעילא, ולא מית פארוז כל בני עלמא. דכתיב, (מלכים ב ב) ויעל אליהו בסערה השמים.

82. ומשום כך כתוב אל נפשו, ולא כתוב את נפשו, שהרי את נפשו – זו הנקבה. ואם תאמר ואל האשה אמר – הכללות של זכר ונקבה כשהיא בתוך הזכר, אז ואל האשה אמר. את האשה – הנקבה לבדה, ולא של הזכר. כמו זה אל נפשו – הזכר לבדו. את נפשו – הנקבה לבדה ולא התכללות של זכר. ומשום שהוא מצד הזכר יותר מכל בני העולם, התקיים בקיומו יותר, ולא מת בשאר בני העולם, משום שהכל הוא מעץ החיים, ולא מתוך העפר. ומשום כך הסתלק למעלה ולא מת בדרך כל בני העולם, שכתוב (מלכים-ב ב) ויעל אליהו בסערה השמים.

For that reason, it is written 'אל נפשו' 'to his soul' because 'אל' has the aspect of male. 'את נפשו' 'his soul' has 'את' that is the aspect of a female.

In Genesis 3:16 it says "אל האשה אמר", "to the woman he said..." that may look conflicting with the explanation above but in this case, the reference is to the man and woman as a whole.

Elijah was from the purity of the Tree of Life and not from dust like other people. Because of that he didn't die like other people but ascended to heaven with a chariot of fire.

2 Kings 2:11

”ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים”

“As they were going along and talking, behold, there appeared a chariot of fire and horses of fire which separated the two of them. And Elijah went up by a whirlwind into heaven.”

Lesson;

Elijah is Pinchas the priest that God promised him eternal priesthood (Numbers 25:13) because he saved the Israelites from certain death. He received the pure souls of Nadav and Avihue with the highest connection to the Tree of Life. Pinchas turned to be Elijah the prophet that didn't die because of the pure soul he had in him.

==--

A couple that wishes to have a child should prepare themselves properly by focusing on the process and not having a child by 'accident'. The man should have a greater desire because it determines his connection to the Tree of Life, Zeir Anpin, where the souls are chosen to connect to the specific unification. The woman should also have a great desire to accept the Light from the man and manifest it in her vessel that was purified earlier on a physical and spiritual level in a mikveh.

--==--

Our desires for the studies of Torah and Zohar draw greater support for our souls from the Tree of Life. With that, we can earn the merit to be resurrected to immortality at the time of the Final Redemption.

83. תָּא זְוּזִי, מַה כְּתִיב וְהִנֵּה רֶכֶב אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ וְגו', (שמות קצז ע"א) דְּהָא כְּדִין אֲתַפְשִׁט גּוֹפָא מִן רִיזוּנָא, וְאֲסַתְלַק דְּלָא כְּשָׂאָר אַרְזוּ בְּנֵי עַלְמָא. וְאֲשַׁתָּאָר מִלְּאָכָא קְדִישָׁא, כְּשָׂאָר קְדִישֵׁי עַלְיוֹנִין, וְעַבְיֵד שְׁלִיזוּתָא בְּעַלְמָא. וְהָא אוּקְמוּהָ, דְּנִסִּין דְּעַבְדֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעַלְמָא, עַל יְדֵיהּ אֲתַעְבִּידָן.

83. בא ראה מה כתוב, והנה רכב אש וסוסי אש וגו', שהרי אז התפשט הגוף מן הרוח והסתלק שלא כשאר הדרג בני העולם, ונשאר מלאך קדוש כשאר קדושים עליונים, ועושה שליחות בעולם, והרי פרשוה, שהנסים שעושה הקדוש ברוך הוא בעולם, נעשים על ידו.

When people die, the angel of death separates their soul from their body with a sword. Elijah's soul was separated from his body by chariots of fire. This kind of separation transformed him into a holy angel of God. As a holy angel, Elijah could carry missions from the Holy One Blessed be He in this world and make miracles.

84. וְתָא זְוּזִי, מַה כְּתִיב, (מלכים א יט) וַיִּשְׁאַל אֶת נַפְשׁוֹ. בְּקִדְמוּתָא, וַיִּכַּף אֶל נַפְשׁוֹ, כְּמַה דְּאֲתָמַר בְּקִיּוּמָא. וְהָכָא אֶת נַפְשׁוֹ לְמוֹת, אֵילָנָא דְּבֵיהּ שְׁרִיָּא מוֹתָא. וְתַמְּן אֲתַגְלִי עֲלֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמַה דְּכְתִיב, (מלכים א יט) צֵא וְעַמְדַת בְּהָר. מַה כְּתִיב בְּתַרְיָה, וְאֶזְרַח הָרְעֵשׁ אֵשׁ לֹא בָּאֵשׁ ה' וְאֶזְרַח הָאֵשׁ קוֹל דְּמִמֶּנָּה דְּקָה, דָּא הוּא אֲתַר פְּנִימָאָה דְּכָלָא, דְּמַנְיָה נְפַקִין כָּל זְהוּרִין.

84. ובא וראה מה כתוב, וישאל את נפשו. בראשונה וילך אל נפשו, כמו שנתבאר בקיום, וכאן את נפשו למוות, העץ שבו שורה המות, ושם נגלה עליו הקדוש ברוך הוא, ככתוב צא ועמדת בהר. מה כתוב אחריו? ואחר הרעש אש לא באש ה' ואחר האש קול דממה דקה. זהו המקום הפנימי של הכל, שממנו יוצאים כל האורות.

1 Kings 19:4

והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת אֶת נַפְשׁוֹ לְמוֹת וַיִּאמֶר רַב עֲתָה יְהוָה קָח נַפְשִׁי “כִּי לֹא טוֹב אֲנִי מֵאֲבֹתַי.”

“But he himself went a day’s journey into the wilderness and came and sat down under a juniper tree; and he asked his soul that he might die, and said, “It is enough; now, O YHVH, take my life, for I am not better than my fathers.”

Previously we read that Elijah “ran to his soul” using “אל” that is a male aspect. Here Elijah asks ‘his soul’ using a female form with the word ‘את’. The Zohar tells us that this form connected Elijah to the Tree of Death that is in Malchut. At the same place, the Holy One Blessed be He revealed himself to Elijah, telling him,

1 Kings 19:11,12

וַיִּאמֶר צֵא וְעַמְדַת בְּהָר לְפָנַי יְהוָה וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר עַבְרֵי רִוּחַ גְּדוֹלָה וְחִזַּק מִפְּרִק הָרִים וּמִשְׁבַּר סְלַעִים לְפָנַי יְהוָה לֹא בְרוּחַ “יְהוָה וְאֶחָר הָרוּחַ רַעַשׁ לֹא בְרַעַשׁ יְהוָה.”

וְאֶחָר הָרַעַשׁ אֵשׁ לֹא בָּאֵשׁ יְהוָה וְאֶחָר הָאֵשׁ קוֹל דְּמַמָּה דְּקָה”

“So He said, “Go forth and stand on the mountain before YHVH.” And behold, YHVH was passing by! And a great and strong wind was rending the mountains and breaking into pieces the rocks before YHVH, but YHVH was not in the wind. And after the wind an earthquake, but YHVH was not in the earthquake.”

“After the earthquake, a fire, but YHVH was not in the fire, and after the fire a still silent voice.”

The last aspect of God’s revelation is “a still silent voice”, which is the most inner level where all lights come out.

Lesson;

Elijah killed Jezebel’s 450 prophets that worshipped the Ba’al, who is the God of the other-side. Jezebel was furious and swore to kill Elijah so he ran away, depressed and expecting the worst.

Even though he was on a low spiritual point, God revealed himself to him sending him on a mission to anoint a new king over Israel to replace the corrupted king Ahab and his idol worshipper queen, Jezebel.

The lesson is for us to know that even if we reach a low spiritual state, we can still connect to God on the highest level.

In 1 Kings 19:11,12 we read an interesting description of the revelation of God.

And a great and strong wind was rending the mountains and breaking in pieces the rocks before YHVH;

but YHVH was not in the wind.

And after the wind, an earthquake,

but YHVH was not in the earthquake.

After the earthquake, a fire,

but YHVH was not in the fire

and after the fire a still silent voice

The Bible doesn’t say after the fire “And YHVH found in the silence” because God’s presence is everywhere. We can always find a quiet place in our minds and communicate with God.

85. מה כתוב? ויהי בשמע אליהו וג' פניו באדרתו וג' והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו. ויאמר קנא קנאתי. אמר לו הקדוש ברוך הוא, עד מתי אתה מקנא לי? סגרת את הדלת שלא יכול לשלט בך המות לעולם, והעולם לא יכול לסבל אותך עם בני [אדם]. אמר לו, כי עזבו בריתך בני ישראל וג'. אמר לו, חידד שבכל מקום שבני [אדם] יקימו את ברית הקדש, אתה תהיה מזמן לשם. [נהרי נתבאר שמשום כך מתקנים כסא לאלהו, שהוא מזמן לשם.]

85. מיה כתיב, (מלכים א יט) ויהי בשמע אליהו ויקט פניו באדרתו והנה אליו קול ויאמר (תשא ק"ץ ע"א) מיה לך פה אליהו ויאמר קנא קנאתי, אמר ליה קודשא בריך הוא, עד מתי אתה מקנא לי, טרחת ולא דלא (דף רט ע"ב) יכיל לשלטא בך מותא לעלמא, ועלמא לא יכיל למסבליך עם בני (נשא). אמר ליה, כי עזבו בריתך בני ישראל וג'. אמר ליה, וזייה, דבכל אתר דבני (נשא) יקימו קיים קדישא, אנת תהא זמין תמן. (ד"א והא אתמר בגין כך מתקנין כורסיא לאליהו דאיהו זמין תמן)

1 Kings 19:10

“ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיה הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב.”

“He said, “I have been very zealous for YHVH, the God of hosts; for the sons of Israel have forsaken Your covenant, torn down Your altars and killed Your prophets with the sword. And I alone am left; and they seek my life, to take it away.”

Elijah complained to God about the children of Israel that left the path of the covenant (ברית) and killed God’s prophets.

God scolded Elijah, telling him that as an immortal person, his criticism is a judgment that the world can't handle. Because of that, God told Elijah to be present wherever the children of Israel perform circumcision that is the sign of the Covenant.

86. תָּא זֹזִי, מַה גָּרַם הָיָא מוֹלָה דְאֵלֵיהּ, בַּא רְאָה מַה גָּרַם אוֹתוּ דְדַבּוּר שְׁלֵ אֵלֵיהּ, שְׂכָתוּב וְהַשְׂאֲרֵתִי בְיִשְׂרָאֵל שְׁבַעַת אֲלָפִים כָּל הַבְּרָכִים אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ לְבַעַל וְכָל הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא נָשַׁק לוֹ. אָמַר לִיה קוֹדֵשׁא בְרִיךְ הוּא, מוֹכָאן וְלִהְלָאָה, דְלֹא יְכִיל עֲלָמָא לְמוֹסְבְּלָה עִם בְּנֵי (נִשְׂא). וְאֵת אֵלֵישַׁע בֶּן שִׁפְטָא מֵאֲבֵל מוֹזוּלָה תְּמַשְׁחוּ לְנַבִּיא תְּזוּתִיהּ. יְהֵא נְבִיאָה אֲזוּרָא לְגַבִּי בְנֵי (נִשְׂא), וְאֵת תְּסַתְּלַק לְאַתְרָהּ.

The Zohar tells us that immediately after Elijah's criticism over the Israelites, God decreed a harsh judgment.

1 Kings 19:18

“וְהַשְׂאֲרֵתִי בְיִשְׂרָאֵל שְׁבַעַת אֲלָפִים כָּל הַבְּרָכִים אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ לְבַעַל וְכָל הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא נָשַׁק לוֹ.”

“Yet I will leave seven thousand in Israel, all the knees that have not bowed to Baal, and every mouth that has not kissed him.”

God also told Elijah that from this moment on, the world can't hear his words of judgment. God told him to anoint Elisha to replace him as a prophet because he now needs to leave this world.

Lesson;

The Biblical aspect of 'jealous' is about keeping the 'cleanliness/purity' of the holy in this world. As we already know Mikveh מקוה = 151 = קנא jealous. Pinchas 'cleanses' the 'Yessod' from the corruption that the Midianites brought to this level with the sexual acts with the Israelites. Elijah cleansed the Ba'al's prophets of the other side.

In both events, the Torah used the words קנא קנאתי

Elijah, who is Pinchas, was immortal and that gave him power above nature. His words could cause unmitigated judgments and for that reason, God gave him the duty to welcome every Israelite when they go through circumcision.

==

During the circumcision ceremony, we dedicate and announce a seat for Elijah that comes to participate in the process of bringing a child into the covenant of Abraham.

==

A new prophet needed to replace Elijah because after he expressed criticism on the Israelites, he can not carry the words of God to the people.

Criticism is a form of judgment that doesn't do good for the person who delivers the judgment. In Leviticus 19:15 we have the precept of "In righteousness, you shall judge your neighbor". The Sages tell us that we should 'judge every man to the side of merit/favor'. This precept gives us merit in this world and in the world to come. It is so because by going the positive path, we remove the negativity or judgment that we saw.

A rabbi was asked to give a eulogy to a thief that never came to the synagogue. He couldn't lie or tell the person 'occupation'. He said that the deceased never spoke bad in the synagogue and he was an expert in opening doors. God sees every action we do and it will be corrected sooner or later. We should not be the cause of justice that may expedite the execution of the judgment.

This story is somewhat funny but at the same time we learn from that, how we can transform negative to positive without lying.

87. ותא זוזי, כל ההוא בר זש דמקני ליה לקודשא ברין הוא, לא יכיל מלאכא דמותא לשלטאה ביה, כשאר בני זשא. ויתקיים ביה שלם, והא אוקמוה. כמה דאתמר בפנזוס, (במדבר כה) לכן אמור הנני נתן לו את בריתי שלום. כל את בריתי שלום:

Numbers 25:11,12

פינחס בן אלעזר בן אהרן הפכה הסיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי.

“לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום.”

“Phinehas the son of Eleazar, son of Aaron the priest, has turned back my wrath from the people of Israel, in that he was jealous with my jealousy among them so that I did not consume the people of Israel in my jealousy.”

“Therefore say, ‘Behold, I give him My covenant of peace;”

The Zohar teaches us that those who are jealous for YHVH, are protected from the angel of death and live in peace as it was said for Pinchas, “I give him My covenant of peace” Elijah reminds God about his jealous work for him, as Pinchas (1 Kings 19:10) “I have been very jealous for YHVH...”.

88. ויפול על צוארי בנימן אזויו ויברך ובנימן בכה על צואריו. רבי יצחק אמר, הא אוקמוה, דבכה על מקדש ראשון ועל מקדש שני.

Genesis 45:14

“ויפל על צוארי בנימן אחיו ויברך ובנימן בכה על צואריו”

“Then he fell on his brother Benjamin’s neck and wept, and Benjamin wept on his necks.”

The verse tells about Joseph falling on Benjamin’s neck (singular) and Benjamin wept on Joseph’s necks (plural).

Rabbi Yitzchak says that he cried about the first and second temples that will be built and destroyed in the land of Benjamin.

89. פתוז ואמר, (שיר השירים ד) כמגדל דוד צוארך בנימו לתלפיות אלה המגן תלוי עלי כל שליטי הגברים. כמגדל דוד, מאן מגדל דוד. הא מגדל דוד והאי דבנה ליה דוד, וסליק ליה גו ירושלים. אלא כמגדל דוד, הא ירושלים דלעילא, דכתיב ביה, (משלי יח) מגדל עז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב. מאן נשגב, אלא ההוא מגדל נשגב, בגין דביה ירוץ צדיק.

When Benjamin connected to his brother Joseph, he saw the future because Benjamin was called righteous because he was pure in all his actions during the time Joseph was absent. Benjamin assumed the purity of the level of Yessod and the spiritual role of Joseph. Benjamin was a Tzadik from Malchut that is below and Joseph was a Tzadik from Zeir Anpin, which is above ([Zohar Vayetze #134](#)).

The Zohar continues to explain the aspects of ‘neck’.

Songs 4:4

”כַּמְגֵדֵל דָּוִד צֹאֲרָךְ בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמִּגָּן תְּלִוּ עָלָיו כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים.”

“Your neck is like the Tower of David, Built with rows of stones On which are hung a thousand shields, All the round shields of the mighty men.”

The ‘tower of David’ was built by King David in Jerusalem but the verse says ‘like the tower of David’ and the word ‘like’ implies something different. The ‘tower/neck’ refers to the spiritual aspect of Jerusalem above, Malchut. On this tower, it says in Proverbs 18:10

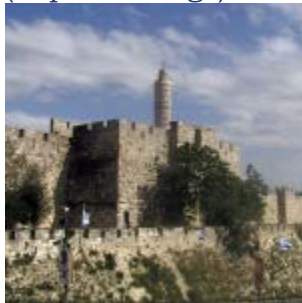
”מִגְדַּל עֵץ שֵׁם יְהוָה בּוֹ יִרְוַח צַדִּיק וְנִשְׁגָּב.”

“The name of YHVH is a strong tower; The righteous runs into it and elevated.”

The ‘elevated’ is the tower and the righteous that is the aspect of Yessod. He runs into Yessod to elevate Malchut to Yessod.

The Tower of David in Jerusalem

(Tap to enlarge)

Lesson;

The Zohar explains ([Vayigash #93](#)) that the ‘neck’ is the aspect of the Holy Temple that connects us to the ‘head’, that is the sefirot of Chokmah, Binah and Da’at.

90. צֹאֲרָךְ, דָּא בֵּית מִקְדָּשָׁא דְלִתְתָא, דְּאִיהוּ קָאִים בְּתַקוּנָא דְשִׁפּוּרוֹ, כְּקַדְלָא לְגוּפָא. מַה צֹּאֲרָךְ, אִיהוּ שִׁפּוּרוֹ דְכָל גּוּפָא, הֵכִי זָמִי בֵּי מִקְדָּשָׁא, אִיהוּ שִׁפּוּרוֹ דְכָל עַלְמָא.

90. צֹאֲרָךְ – זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלֵמֻטָּה, שְׁעוֹמֵד בְּתַקוּנַת שָׁל יַפִּי בְּצֹאֲרָךְ לַגּוּף. מַה הַצֹּאֲרָךְ הוּא הַיַּפִּי שֶׁל כָּל הַגּוּף – כִּךָּ גַם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הוּא הַיַּפִּי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם.

91. בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת, תִּלְא דְכָל בְּנֵי עַלְמָא הֵווּ מְסֻתְפָּקִין בֵּיהּ, וְהֵכִי אוּקְמוּהּ, תַּלְפִּיּוֹת, תַּל דְכָל פִּיּוֹת דְעַלְמָא מִשְׁבּוּזָן וּמִצְלָאן לְגַבֵּיהּ.

91. בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת – תַּל שְׁכָל בְּנֵי הָעוֹלָם הֵיוּ מְסֻתְפָּקִים בּוֹ. וְכִךָּ בְּאַרְוַהּ, תַּלְפִּיּוֹת – תַּל שְׁכָל הַפִּיּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם מִשְׁבּוּחִים וּמִתְפַּלְלִים אֵלָיו.

92. אֶלֶף הַמִּגָּן תְּלִוּ עָלָיו, אֶלֶין אֶלְפֵי תַקוּנֵינוּ, דְּמִתְקַנִּין בֵּיהּ כְּדָקָא יְאוּת. כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים, דְּכֻלְהוּ קָא אֲתִינִין מִסְטָרָא דְרִינָא קִשְׂיָא.

92. אֶלֶף הַמִּגָּן תְּלִוּ עָלָיו – אֵלּוֹ אֶלֶף הַתַּקוּנִים שְׁמִתְקַנִּים בּוֹ כְּרָאוּ. כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים – שְׁכָלֵם בָּאִים מִצַּד הַדִּין הַקָּשָׁה.

93. מה הצואר כל תקוני האשה תלויים בו – כן במקדש כל תקוני העולם תלויים ושרויים בו. והרי פרשה, שכתוב (איכה ה) על צוארנו נרדפנו, על בית המקדש, שהוא הצואר והיפי של כל העולם. נרדפנו יגענו, לבנות אותו פעמים. ולא הונח לנו, שהרי לא השאירוהו לנו, ונחרב ולא נבנה לאחר מכן.

94. מה הצואר, כיון שהשמד, כל הגוף משמד עמו – כן גם בית המקדש, כיון שהשמד ונחשד, כל העולם כן גם נחשד, ולא מאיר השמש, ולא שמים וארץ וכוכבים.

95. משום כן בכה על זה יוסף, ואחר שבכה על זה, בכה על השבטים שיגלו. כשנחרב בית המקדש, כל השבטים גלו מיד והתפזרו בין העמים. זהו שכתוב וינשק לכל אחיו ויבך עליהם. עלהם ודאי.

96. על כלם בכה, על בית המקדש שנחרב פעמים, ועל אחיו עשרת השבטים שהגלו לגלות והתפזרו בין העמים. ואחרי כן דברו אחיו אתו, ולא כתוב ויבכו, שהרי הוא בכה, שנצנצה בו רוח הקדש, והם לא בכו, שלא שרתה עליהם רוח הקדש.

97. והקל נשמע בית פרעה. רבי [אלעזר] אבא פתח ואמר, (תהלים פד) נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה' לפי ובשרי ירננו אל אל חי. בא ראה, כל אדם שמתפלל תפלתו [וקם] לפני רבונו, צריך לו להקדים לו ברכות בכל יום ויום ולהתפלל תפלתו לפני רבונו בזמן שצריך.

98. בבקר לאחז בימין של הקדוש ברוך הוא, במנחה לאחז בשמאל. ותפלה ובקשה צריך לאדם בכל יום ויום כדי להאחז בו. ובארנו, מי שמתפלל תפלתו [ועומד] לפני רבונו, צריך לו שלא לשמע קולו בתפלתו,

93. מה צואר, כל תקונין דאתתא ביה תליין. כן במקדשא, כל תקונין דעלמא ביה תליין ושריין. והא אוקמוה, דכתיב, (איכה ה) על צוארנו נרדפנו, על פי מקדשא, דאיהו צואר ושפירו דכל עלמא. נרדפנו יגענו למבני ליה תרין זמנין, ולא הונחו לנו. דהא לא שבקוה לן, ואתזרוב ולא אתבני לבתר.

94. מה צואר, כיון דאשתצי, כל גופא אשתצי עמיה. הכי נמי בי מקדשא, כיון דאיהו אשתצי ואתזשה, כל עלמא הכי נמי אתזשה, ולא נהיר שמיא, ולא שמיא וארעא וככביא.

95. בגין כן בכה יוסף על דא. ולבתר דבכה על דא, בכה על שבטין דאתגלו. כד אתזוריב בי מקדשא, כלהו שבטין אתגלו מיד, ואתבדרו ביני עממיא. דהא הוא דכתיב וינשק לכל אחיו ויבך עליהם, עליהם ודאי.

96. על כלם בכה, על פי מקדשא דאתזוריב תרין זמנין, ועל אחיו עשרת השבטים, דאתגלו בגלותא ואתבדרון ביני עממיא. ואחרי כן דברו אחיו אתו, ולא כתיב ויבכו, דהא איהו בכה, דנצנצה ביה רוחא קדישא, ואינון לא בכו, דלא שרא עליהו רוח קודשא:

97. והקל נשמע בית פרעה. רבי (אלעזר) אבא פתחו ואמר, (תהלים פד) נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה' לפי ובשרי ירננו אל אל חי. תא זוי, כל בר נש דעלי צלותיה (וקם) קמי מאריה, אצטריך ליה לאקדמא ליה ברכאן בכל יומא ויומא, ולעלי צלותיה קמי מאריה בזמנא דאצטריך.

98. בצפרא, לאזודא בימינא דקודשא בריך הוא. במנחה, לאזודא בשמאלא. וצלותא ובעותא, אצטריך ליה לבר נש בכל יומא ויומא בגין לאתאזודא ביה. ואוקימנא, מאן דעלי צלותיה, (וקם) קמי מאריה,

ומי ששומע קולו בתפלתו, תפלתו לא נשמעת.

99. מה הטעם? משום שהתפלה אינה אותו הקול שנשמע, שאותו קול שנשמע אינו תפלה. ומה היא תפלה? זהו קול אחר שתלוי בקול שנשמע. ומי הוא הקול שנשמע? זה אותו הקול שהוא בוא"ו, הקול שתלוי בו, זהו קל בלי וא"ו.

100. ומשום כך לא צריך לאדם לשמע קולו בתפלתו, אלא להתפלל בלחש באותו הקול שלא נשמע, וזו התפלה שמתקבלת תמיד, וסימן לדבר – והקל נשמע. קל בלי וא"ו, נשמע. זו היא התפלה שהיא בחשאי, שכתוב בחנה וקולה לא ישמע. זו היא התפלה שמקבל הקדוש ברוך הוא כשנעשית בתוך רצון וכונה ותקון פראוי, וליוחד את היחוד של רבונו פראוי בכל יום. [והקל נשמע בית פרעה. והקל נשמע, חסר וא"ו, מה הטעם? אמר רבי אלעזר, זו היא השכינה שבוכה על חרבן בית המקדש ועל גלותם של ישראל. כתוב פאן והקל נשמע, וכתוב שם, (ירמיה לא) קול ברמה נשמע. מה לפנינו שכינה, אף כאן גם כן שכינה].

101. רבי אלעזר אמר, הקול בחשאי זהו קול עליון שכל הקולות יוצאים משם. אבל קל בלי וא"ו, זוהי התפלה של מטה, שהיא הולכת להתעלות בוא"ו ולהתחבר בו.

102. בא ראה, והקל נשמע, זה הוא הקל בלי וא"ו, זהו הקול שבכה על מקדש ראשון ועל מקדש שני. נשמע, כמו שנאמר קול ברמה נשמע. ברמה, מה זה ברמה? זה הוא העולם העליון, העולם הבא, וסימן לדבר – מן הרמה ועד בית אל, (תהלים קו) מן העולם ועד העולם. פאן ברמה – זה העולם העליון, שהרי בשעה ההיא שברמה נשמע,

אצטרף ליה דלא למושמע קליה בעלותיה. ומאן דאשמע קליה בעלותיה, עלותיה לא אשתמע.

99. מאי טעמא. בגין (דף רי ע"א) (שמות ר"ב ע"ב) דעלותא, לאו איהי ההיא קלא דאשתמע. דההוא קול דאשתמע לאו היא עלותא. ומאן איהי עלותא. דא קלא אזורא, דתקלא בקלא דאשתמע, ומאן הוא קלא דאשתמע. דא ההוא קול דהוא בוא"ו, קלא דתקלא ביה, דא ההוא קל בלא וא"ו.

100. ובגין כך, לא אצטרף ליה לבר נש למושמע קליה בעלותיה, אלא לעלאה בלחש, בההוא קלא דלא אשתמע. ודא היא עלותא דאתקבלת תדיר. וסימניה, והקל נשמע, קל בלא וא"ו, נשמע. דא היא עלותא דהיא בושאי. דכתיב בוזנה, (שמואל א א) וקולה לא ישמע. דא היא עלותא דקודשא בריך הוא קביל, כד אתעביר גו רעותא וכונה ותקונה כדקא יאות, וליזודא יזודא דמריה כדקא יאות בכל יומא. (והקל נשמע בית פרעה. והקל נשמע חסר וא"ו, מאי טעמא, אמר רבי אלעזר, דא היא שכינתא דבכאת על חרוב בי מקדשא ועל גלותהון דישראל. כתיב הכא, והקל נשמע, וכתוב התם, (ירמיה לא) קול ברמה נשמע. מה להלן שכינתא, אף כאן נמי שכינתא).

101. רבי אלעזר אמר, קלא בושאי, דא היא קלא עלאה, דכל קלין נפקין מתמן. אבל קל בלא ו, דא היא עלותא דלתתא, דאיהי אלא לאסתלקא בוא"ו ולאתזברא ביה.

102. תא זוזי, והקל נשמע, דא הוא קל בלא וא"ו. דא היא קלא דבכאת על מקדש ראשון ועל מקדש שני. נשמע, כמה דאת אמר, קול ברמה נשמע. ברמה, מאי ברמה. דא הוא עלמא עלאה, עלמא דאתי. וסימניה, מן הרמה ועד בית אל, (תהלים קו) מן העולם ועד העולם. הכא ברמה, דא עלמא עלאה. דהא בההיא שעתא די ברמה נשמע. כדון מיה כתיב, (ישעיה

אז מה פתוב? (ישעיה כב) ויקרא ה' אלהים צבאות ביום ההוא לבכי ולמספר וגו'.

כב) ויקרא ה' אלהים צבאות ביום ההוא לבכי ולמספר וגו'.

103. והקל נשמע, למעלה למעלה. מה השעם? משום שוא"ו התרחק והסתלק ממנה, ואז רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו. כי איננו? כי אינם צריך היה להיותו אלא כי איננו, והנה בארנו כי איננו, שבעלה לא נמצא עמה, שאלמלא היה בעלה נמצא עמה, תתנחם עליהם, שהרי אז בניה לא יהיו בגלות, ומשום שאיננו, אינה מתנחמת על בניה, משום שבניה התרחקו ממנה על שאיננו עמה.

103. והקל נשמע, לעילא לעילא. מאי טעמא. בגין דוא"ו אתרוזק ואסתלק מניה, וכדין רוזל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו. כי איננו, כי אינם מבועי ליה. אלא כי איננו, והא אוקימנא, כי איננו, דבעלה לא אשתכחז עמה. דאלמלא בעלה ישתכחז עמה, תתנחם עלייהו. דהא כדין בנהא, לא יהון בגלותא. ובגין דאיננו, לאו איהי מתנחמת על בנהא, בגין דבנהא אתרוזקו מניה, על דאיננו עמה.

104. בא ראה, בית פרעה – זה הוא סימן לדבר למעלה, הבית שנפרעים ומתגלים ממנו כל האורות וכל המאורות, כל מה שהיה סתום משם התגלה, ומשום כך הקדוש ברוך הוא הוציא את כל האורות וכל המאורות, כדי להאיר לאותו הקול שנקרא קל בלי וא"ו.

104. תא וזוי, בית פרעה, דא הוא סימניה לעילא, ביתא דאתפרעו ואתגליין מניה כל נהורין וכל בועינין, כל מה דהוה סתים, מתמן אתגלי. ובגין כך, קודשא בריך הוא אפיק כל נהורין וכל בועינין, בגין לאנהרא ליהוא קול, דאקרי קל בלא וא"ו.

105. בא ראה, באשר יקים הקדוש ברוך הוא לזה הקול מהעפר ויתחבר באות וא"ו, אז כל מה שנאבד מהם בזמן הגלות יחזר, ויתעדנו באורות עליונים שנוספים מתוך העולם העליון, כמו שנאמר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדיחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלם.

105. תא וזוי, כד יקים קודשא בריך הוא ליהאי קל מעפרא, ויתחבר בוא"ו, כדין כל מה דאתאביד מניהו בזמנא דגלותא, יתהדר ויתעדנו בנהורין עלאין דאתוספון מנו עלמא עלאה. כמא דאת אמר, (ישעיה כז) והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדיחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלם:

106. ואתה צויתה זאת עשו לכם מארץ מצרים וגו'. רבי חייא פתח, שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש וגו'. בא ראה, כשנחרב בית המקדש וגרמו החטאים וגלו ישראל מן הארץ, הסתלק הקדוש ברוך הוא למעלה למעלה, ולא השגיח על חרבן בית המקדש ועל עמו שגלו, ואז השכינה גלתה עמהם.

106. ואתה צויתה זאת עשו לכם מארץ מצרים וגו'. רבי חייא פתח, (ישעיה 10) שמוזו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש וגו'. תא וזוי, כד אתזרב בי מקדשא וגרמו זובין, ואתגלו ישראל מארעא, (ויקרא ע"ה ע"א) אסתלק קודשא בריך הוא לעילא לעילא, ולא אשגוז על זרוב בי מקדשא, ועל עמיה דאתגלו, וכדין שכינתא אתגלייא עמהון.

107. כְּשִׁירָה, הַשְּׂגִיחַ עַל בֵּיתוֹ שֶׁנֶּשְׂרָף, הַסְתַּבֵּל עַל עַמּוֹ – וְהִנֵּה הַגְּלָה. שָׁאַל עַל הַגְּבִירָה – וְהִיא גִרְשָׁה. אִזּוּ וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפַּד וּלְקִרְחָה וּלְחֹגֵר שֶׁקִּי. וְהִיא גַם הִיא מֵהַ פְּתוּב בְּהָ? (יִואל א) אֵלֶי כִּבְתוּלָה זִזְגֵרַת שֶׁקִּי עַל בַּעַל נְעוּרֶיהָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי אֵינְנוּ, מִשּׁוּם שֶׁהַסְתַּלַּק מִמֶּנָּה וְנִמְצָא פְרוּד.

108. וְאֶפְלוּ שָׁמַיִם וְאֶרֶץ כֻּלָּם הַתְּאֵבְלוּ עֲלָיו, שְׁכָתוּב (ישעיה כ) אֲלֹפִישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת וְשֶׁקִּי אֲשִׁים כְּסוּתָם. מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים כֻּלָּם הַתְּאֵבְלוּ עֲלֶיהָ, שֶׁנֶּאֱמַר הִן אֲרָאֵלִים צָעֲקוּ חֲצָה מְלָאכִי שְׁלוֹם מִרְיָבִיּוֹן. הַשְּׂמֵשׁ וְהַלְבָּנָה הַתְּאֵבְלוּ וְהַחֲשִׁיכוּ אֶת אוֹרָם, שְׁכָתוּב חֲשֶׁךְ הַשְּׂמֵשׁ בְּצִאתוֹ וְגו', וְכֹל הָעֲלִיוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים כְּבוֹ עֲלֶיהָ וְהַתְּאֵבְלוּ. מֵהַ טַעַם? מִשּׁוּם שֶׁשׁוֹלֵט עֲלֶיהָ הַצֵּד הָאֲחֵר שֶׁשׁוֹלֵט עַל הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה.

109. פָּתַח וְאָמַר, (יחזקאל ז) וְאֵתָה בֶן אָדָם כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים לְאֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל קִץ בָּא הַקִּץ עַל אֲרֻבַּע בְּנִפּוֹת הָאֶרֶץ. הַפְּסוּק הַזֶּה הוּא עֲלִיוֹן. מֵהַ זֶה לְאֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל קִץ, וְכִי אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל הִיא קִץ? אֵלֶּא כִּף זֶה וְדֹאֵי, וְנִתְבָּאֵר. הַקִּץ הוּא לְיָמִין, וְהַקִּץ הוּא לְשִׁמְאֵל. קִץ לְיָמִין – שְׁכָתוּב (דניאל יב) לְקִץ הַיָּמִין. קִץ לְשִׁמְאֵל – שְׁכָתוּב (בראשית ו) קִץ שֵׁם לְחֲשֶׁךְ וּלְכָל תְּכֵלִית הוּא חֶקֶר, וְזֶהוּ קִץ כָּל בָּשָׂר, כְּמוֹ שֶׁנֶּתְבָּאֵר.

110. קִץ שֶׁל הַיָּמִין – הֵינּוּ שְׁכָתוּב לְאֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל קִץ. בָּא הַקִּץ – זֶה קִץ הַשְּׂמֵאֵל. הַקִּץ שֶׁל הַיָּמִין זֶה הַקִּץ שֶׁל יָצַר הַטּוֹב. הַקִּץ שֶׁל הַשְּׂמֵאֵל זֶה הַקִּץ שֶׁל יָצַר הָרָע. וְזֶה הוּא שְׂפָאֵשׁר הַחֲטָאִים גְּרָמוּ וְהַתְּגַבְּרוּ, נִגְזַר וְנִתְּנָן הַשְּׁלִטוֹן לְמַלְכוּת הָרָשָׁעָה לְשִׁלֵּט וּלְהַחְרִיב בֵּיתוֹ וּמִקְדָּשׁוֹ, וְזֶהוּ שְׁכָתוּב (יחזקאל ז) כֹּה

107. כֹּה זִוּוֹת, אֲשַׁנּוּ עַל בֵּיתָהּ דְּאֶתוּקָד, אֲסַתְּכַל עַל עַמִּיָּה וְהָא אֶתְגְּלִי. שָׁאַל עַל מִטְרוֹנִיתָא וְאֶתְתְּרַכַּת. כְּדִין וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפַּד וּלְקִרְחוּהָ וּלְחוּגֵר שֶׁקִּי. וְהִיא גַם הִיא מֵהַ פְּתוּב בְּהָ, (יִואל א) אֵלֶי כִּבְתוּלָה זִזְגֵרַת שֶׁקִּי עַל בַּעַל נְעוּרֶיהָ. כְּמוֹ דְּאֵת אָמַר כִּי אֵינְנוּ, בְּגִין דְּאֲסַתְּכַל מִיָּנָה, וְאֲשַׁתְּכּוּז פִּירוּדָא.

108. וְאֶפְלוּ שָׁמַיָא וְאֶרְעָא, כֻּלְהוּ אֶתְאֵבְלוּ דְכְתִיב, (ישעיה נ) אֲלֹפִישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת וְשֶׁקִּי אֲשִׁים כְּסוּתָם. מְלָאכִי עֲלָיָא כֻּלְהוּ אֶתְאֵבְלוּ עֲלֶיהָ, דְכְתִיב, (ישעיה לג) הִן אֲרָאֵלִים צָעֲקוּ חֲצָה מְלָאכִי שְׁלוֹם מִרְיָבִיּוֹן. שְׂמֵשׁא וְסִיְהָרָא אֶתְאֵבְלוּ וְזִזְשִׁכוּ נְהוּרִיהוֹן. דְכְתִיב, (ישעיה יג) זִזְשֶׁךְ הַשְּׂמֵשׁ בְּצִאתוֹ וְגו', וְכֹלָא עֲלָיָא וְתֵתְאִי, בְּכוּ עֲלָהּ (דף רי ע"ב) וְאֶתְאֵבְלוּ. מֵאֵי טַעַמָא, בְּגִין דְּשִׁלְטָא עֲלָהּ סִטְרָא אֲוֹרָא, דְּשִׁלְטָא עַל אֶרְעָא קְדִישָׁא.

109. פָּתַח וְאָמַר, (יחזקאל ז) וְאֵתָה בֶן אָדָם כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים לְאֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל קִץ בָּא הַקִּץ עַל אֲרֻבַּע בְּנִפּוֹת הָאֶרֶץ. הַאי קְרָא רָזָא עֲלָהּ אִיהוּ. לְאֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל קִץ, מֵאֵי אִיהוּ. וְכִי אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל קִץ הִיא. אֵלֶּא הַכִּי הוּא וְדֹאֵי וְאֶתְמַר, קִץ אִיהוּ לְיָמִינָא, קִץ אִיהוּ לְשִׁמְאֵלָא. קִץ לְיָמִינָא, דְכְתִיב, (דניאל יב) לְקִץ הַיָּמִין. קִץ לְשִׁמְאֵלָא, דְכְתִיב, (איוב כח) קִץ שֵׁם לְזוּשֶׁךְ וּלְכָל תְּכֵלִית הוּא זִזְקֵר, וְדֹא הוּא (בראשית ו) קִץ כָּל בָּשָׂר, כְּמוֹ דְּאֶתְמַר. קִץ דִּימִינָא, הֵינּוּ דְכְתִיב לְאֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל קִץ. בָּא הַקִּץ, דֹּא קִץ דְּשִׁמְאֵלָא.

110. קִץ דִּימִינָא, דֹּא קִץ דִּימִינָא הַטּוֹב. קִץ דְּשִׁמְאֵלָא, דֹּא קִץ דִּימִינָא הָרָע, וְדֹא אִיהוּ דְכֹד זִזְבִּין גְּרָמוּ וְאֶתְגַּבְּרוּ, אֶתְגַּזַּר וְאֶתְיָהִיב שְׁלִטָנָא לְמַלְכוּת הָרָשָׁעָה לְשִׁלְטָאָה, וּלְזִזְרָבָא בֵּיתָהּ וּמִקְדָּשֶׁיהָ. וְדֹא הוּא דְכְתִיב, (יחזקאל ז) כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים רְעָה אֲוֹרָא רְעָה הֵנָּה בָּאָה, וְכֹלָא זִזְד.

אמר ה' אלהים רעה אחת רעה הנה באה, והכל אחד.

111. ומשום כך התאבלו עליונים ותחתונים, על שנתן השלטון לקץ הזה של השמאל. ומשום כך, בין שהמלכות הקדושה, מלכות השמים נכנעה, ומלכות הרשעה [האסרת] התגברה, [אז] יש לכל אדם להתאבל עמה ולהכנע עמה, ומשום שבאשר היא תזדקף והעולם יתחדש הוא יתחדש עמה, שכתוב (ישעיה 10) שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה.

112. בא ראה, כתוב במצרים (ירמיה מו) עגלה יפה פיה מצרים, והסוד של העגלה הזו היו ישראל תחת שלטונה כמה פעמים וכמה שנים. ומשום שישראל עתידים אחר כך לשלט עליה, נרמז להם כאן עגלות.

113. רבי אלעזר אמר, רמז רמז יוסף ליעקב על עגלה ערופה, שהרי באותו פרק נפרד ממנו. ובארוה, עגלה ערופה, שהיא באה על שנמצא הרוג ולא נודע מי הרג אותו, וכדי שלא ישלטו על הארץ רוחות רעות שאינן צריכות, נותנים את העגלה הזו לתקון, כדי שלא יתודעו אליו ולא ישלטו עליהם.

114. בא ראה, כל בני האדם, בלם עוברים על ידי מלאך המות, פרט לזה, שהקדימו אותו בני אדם טרם הגיע זמנו לשלט בו ולטל רשות, שהרי אין שולט באדם עד שנוטל רשות.

115. ומשום כך יש לו דין לשלט על אותו מקום, כמו שנאמר לא נודע מי הכהו. גם כך יש לו דין שלא נודע כדי לקטרג על אותו מקום, ועל כן (דברים כא) ולקחו זקני העיר ההיא עגלת בקר וגו', כדי להעביר דינו של המקום ההוא, ולהתקן שלא ישלט בו המקטרג ולהנצל ממנו.

111. ובגין כך, אתאבלו עלאי ותתאי על דאתייהיב שלטנו להאי קץ דשמאלא. ובגין כך, כיון דמלכו קדישא, מלכות שמים אתפסיא, ומלכות זויבא (אחרא) אתגבר. (כדין) אית ליה לכל בר נשי, לאתאבלא עמה, ולא אתפסיא עמה. ובגין דכד איהי יודקפא, ועלמא יתוודי, יתוודי איהו בהדה. דכתיב, (ישעיה 10) שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה.

112. תא זוזי, כתיב בהו במצרים, (ירמיה מו) עגלה יפיה מצרים. ורזא דעגלה דא, הוו ישראל תזוזת שלטניה כמה זמנין וכמה שנין. ובגין דזמנין ישראל לשלטאה לבתר עלה, אתרמיז לון השתא עגלות.

113. רבי אלעזר אמר, רמז רמז ליה יוסף ליעקב על עגלה ערופה. דהא בההוא פרקא אתפרש מניה. ואוקמוה, עגלה ערופה, דאיהי אתיא על דאשתכוז קטולא, ולא אתיידע מאן קטיל ליה. ובגין דלא ישלטון על ארעא רוזין בישין דלא אצטריכו, יהבין האי עגלה לתקונא, בגין דלא ישתמודעון לגביה, ולא ישלטו עלייהו. (לעיל קיד ע"א)

114. תא זוזי, כל בני נשא כלהו עברין על ידי דמלאך המות, בר מהאי דאקדימו ליה בני נשא, עד לא ימטי זמנא לשלטאה ביה וליטול רשו. דהא לא שלטי בבר נשי, עד דנטיל רשו.

115. ובגין כך, אית ליה דינא לשלטאה על ההוא אתר. כמה דאת אמר, (דברים כא) לא נודע מי הכהו. הכי נמי אית ליה דינא דלא אתיידע, בגין לקטרגא על ההוא אתר. ועל דא, (דברים כא) ולקחו זקני העיר ההיא עגלת בקר וגו'. בגין לאעברא דיניה דההוא

אתר, ולאתתקנא דלא ישלוט ביה מקטרנא, ולאשתובא מניה.

116. תא זוזי, יוסף כד אתפרש מאבוי, בלא ליה, ובלא אכילה אשתדר, והיה מה דהיה. וכד אמר יעקב, (בראשית לז) טרוף טורף יוסף, אמר, כי ארד אל בני אבלי שאולה, דאנא גרימנא ליה. ותו, דהוינא ידע דאזוי סניין ליה, ושדרנא ליה. ורמו קא רמיו ליה.

116. בא ראה, בשנפרד יוסף מאביו, בלי ליה וכלי אכילה נשלח, והיה מה שהיה, ובשאר יעקב (בראשית לז) טרף טרף יוסף, אמר כי ארד אל בני אבלי שאולה, שאני גרמתי לו, ועוד – שהייתי יודע שאחיו שונאים אותו ושלחתי אותו, ורמו הוא רמו לו.

117. אמר ליה רבי יהודה, אינון עגלות על פי פרעה שדר לון, דכתיב ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה. אמר ליה, דיוקא דמלה, דכתיב ואתה צויתה זאת עשו. ואתה צויתה דייקא, ובגין כך כתיב בה"א, משמע דיוסף תבע לון, ובגין כך ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה. ויעקב לא אתקיים במלה, עד דזומא לון. דכתיב, וירא את העגלות אשר שלחו יוסף לשאת אותו ויתזי רוזו יעקב אביהם.

117. אמר לו רבי יהודה, את אותם העגלות שלח אותם על פי פרעה, שכתוב ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה. אמר לו, דיוקו של דבר, שכתוב ואתה צויתה זאת עשו. ואתה צויתה דיוקא, ומשום כך כתוב בה"א, משמע שיוסף בקש אותם, ומשום כך ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה, ויעקב לא עמד בדבר עד שראו אותם, שכתוב וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אותו ויתזי רוח יעקב אביהם.

118. אמר רבי שמעון, בקדמייתא ותזי רוזו יעקב, ולבתר ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני זוי. אלא, בקדמייתא קרי ליה אורייתא יעקב, בגין שותפותא דאשתתפו שכינתא בההוא זרם, כד אנדבן יוסף. והשתא דשכינתא סלקא, כדן איהו, ותזי רוזו יעקב אביהם, ודא הוא רזא דשכינתא. ובתר דאיהי קיימא בקיומא, (בגין) כדן דרגא דלעילא, אתעבר לצבה, דרגא דאיהו ישראל. (נ"א כדן דרגא דלעילא, אתער לגבה, ואיהו דרגא דישראל) מכאן, דדרגא דלעילא לא אתער לעילא, עד דאתער בקדמייתא לתתא, דהא הכא ותזי רוזו (דף ריא ע"א) יעקב בקדמייתא, ולבתר ויאמר ישראל.

118. אמר רבי שמעון, בראשונה ותזי רוח יעקב, ואחר כך ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי. אלא בראשונה קראו לו התורה יעקב, משום השתפות, ששתפו את השכינה באותו חרם בשנמכר יוסף, ועכשו ששכינה עלתה, אז היא ותזי רוח יעקב אביהם, וזה הוא סוד השכינה. ואחר שהיא עמדה בקיום, [משום] אז הדרגה שלמעלה עברה אליה, הדרגה שהיא ישראל. [אז סדרגה שלמעלה התעוררה אליה, וזוהי דרגה של ישראל] מכאן שהדרגה שלמעלה לא מתעוררת למעלה עד שמתעוררת בראשונה למטה, שהרי כאן ותזי רוח יעקב בראשונה, ואחר כך ויאמר ישראל.

119. ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה. במראת כתוב. בא ראה, ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק, בראשונה, כדי להעיר את השמאל בפסוד של האהבה. ואז –

119. ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה, במראת כתוב. בא ראה, ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק, בראשונה, כדי להעיר את השמאל בפסוד של האהבה. ואז –

ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה,
בדרגה הוא שאמרנו, שהיא מראות הלילה.

120. ויאמר אנכי האל אלהי אביך. מה הטעם? משום שצד הקדשה שלמעלה כף הוא, שהרי צד השמאה לא מזכיר את שם הקדוש ברוך הוא, וכל צד הקדשה נזכר בשמו. אנכי ארד עמך מצרימה וגו'. מכאן ששכינה ירדה עמו בגלות, ובכל מקום שישראל גלו – שכינה גלתה עמם, והנה פרשוה.

121. בא ראה, כמה עגלות היו? שש, כמו שנאמר (במדבר ז) שש עגלות צב. דבר אחר, ששים היו, והכל סוד אחד. בראשונה כתוב בעגלות אשר שלח יוסף, ולבסוף – אשר שלח פרעה. אלא כלם ששלח יוסף היו בחשבון פראוי, ואותם ששלח פרעה יותר מהם, לא היו בסוד זה ולא היו בחשבון.

122. ואלה ואלה באו, משום כף אשר שלח יוסף, אשר שלח פרעה. וכשיצאו ישראל מן הגלות מה כתוב? (ישעיה יו) והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה לה' וגו'.

123. ויאסור יוסף מרפבתו, רבי יצחק פתח ואמר, (יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה. הפסוק הזה בארוהו, אבל בא ראה, יש חיה למעלה מן החיה, ויש חיה קדושה שעומדת על ראש החיות.

124. ויש חיה עליונה למעלה על כל שאר החיות, וזו [ויש] החיה שולטת על כלם, משום שבאשר החיה הזו נותנת ומאירה לכלם, אז כלן נוסעות למסעותיהן ונותנות זו לזו ושולטות זו על זו.

125. ויש חיה למעלה על התחתונים על שאר החיות שלמטה, וכלם נזונים ממנה, וארבעת צדדי העולם רשומים בה, פנים

וכדין ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה, בהאי דרגא דקאמרן דאיהי מראות הלילה.

120. ויאמר אנכי האל אלהי אביך, מאי טעמא. בגין דסטרא דקדושה דלעילא, הכי הוא. דהא סטרא דמסאבא, לא אדפר שמא דקודשא בריה הוא, וכל סטר דקדושה אדפר בשמיה. אנכי ארד עמך מצרימה וגו', מכאן, דשכינתא נזותת עמיה בגלותא, ובכל אתר דישראל אתגלו, שכינתא אתגליא עמהון, והא אוקמוה.

121. תא זוזי, כמה עגלות הוו. שית. כמה דאתא אמר, (במדבר ו) שש עגלות צב. דבר אזור, שיתין הוו, וכלא רזא זודא. בקדמיתא כתיב בעגלות אשר שלחו יוסף, ולבסוף אשר שלחו פרעה. אלא, כלהו דשדר יוסף, הוו בזושיבנא כדקא זוזי. ואינון דשדר פרעה יתיר מנייהו, לא הוו ברזא דא, וכלא הוו בזושיבנא.

122. ואלין ואלין קאתו. בגין כף, אשר שלחו יוסף, אשר שלחו פרעה. וכד יפקון ישראל מן גלותא מה כתיב, (ישעיה יו) והביאו את כל אזיכם מכל הגוים מנחה לה' וגו'.

123. ויאסור יוסף מרפבתו, רבי יצחק פתח ואמר, (יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרוח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה, האי קרא אוקמוה. אבל תא זוזי, אית זויה לעיל מן זויה, ואית זויה קדישא דקיימא על ריש זויותא.

124. ואית זויה עלאה, לעילא על כל שאר זויותא, והאי (נ"א ואית) זויה שלטא על כלהו. בגין דכד האי זויותא יהבא ונהרא לכלהו, כדין כלהו נטלין למטלנוי, ויהיבת דא לדא, ושלטא דא על דא.

125. ואית זויותא לעילא על תתאי, על שאר זויותא לתתא, וכלהו אתנונו מינה, וד' סטרי דעלמא רשימין

מאירות ידועות [דינים] לכל צד, והיא שולטת על ארבעה צדדים, והנה פשוטה, שהם שלש לצד זה ושלוש לצד זה, וכן לארבעת צדדי העולם.

126. ויש רקיע למעלה מן הרקיע, והרקיע הזה ששולט עליהם, בלם מסתכלים בלפיו. מה כתוב? (יחזקאל א) ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה וגו', משום שכלם שולטים על מה שנפקדו, ושליחות של מדת החבל בהם.

127. והם תשעה לכל צד, לארבעת צדדי העולם, והם ליצי בחשבון, וכשכלם מתחברים, נעשים רשום אחד, בסוד של שם אחד, ביחוד שלם כראוי.

128. וכשנתקנים כלפי הפסא, מה כתוב? וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות פסא ועל דמות הפסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה. והרי בארנו, [דמות] שהאבן הטובה הזו בפסא, שעומד על ארבעה עמודים, ועל אותו הפסא דמות של אדם, להתחבר בו יחד ולהתברך כראוי.

129. וכשהיא נתקנת כלפי אדם, שהכל יהיה מרובה [נ"א קדושה, ואז כל המרובה] אחת לאדם הזה, אז כתוב: ויאסר יוסף מרפבתו - זה הצדיק. ועל לקראת ישראל אביו גשנה. לקראת ישראל - זה הסוד של אדם. גשנה - התקרבות אחת, להתקרב יחד בקרבן אחד ויחוד אחד.

130. וירא אליו - שבשנראה השמש עם הלבנה, אז מאירה הלבנה, ומאירה לכלם שלמטה. וכן כמו זה, כל זמן שהקדש שלמעלה שורה על המקדש שלמטה, מאיר בית המקדש ועומד בשלמותו. וכשמסתלק ממנו ונחרב בית המקדש, אז ויבך על צואריו

בה. אנפין זהירין ידיען (דינין) לכל סטר, ואיהי שלטא על ד' סטרי. והא אוקמוה, דאנפון ג' לסטר דא, וג' לסטר דא, וכן לד' סטרי דעלמא.

126. (שמות ריב ע"א) ואית רקיע לעיל מן רקיע, והאי רקיע השלטא עליהו, כלהו מסתכלן לגביה. מה כתיב, (יחזקאל א) ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה וגו'. בגין דכלהו שלטין על מה דאתפקדו, ושליחו דקוסטא דקופטרא בהו.

127. ואנפון לכל סטר תשעה, (ט') לד' סטרי דעלמא, ואנפון ל"ו בזושבנא. וכד מתזבזבן כלהו, אתעבירו רשימא זודא ברזא דשמא זודא, ביוזודא שלים כדקוזוי.

128. וכד מתתקני לגבי פרסיא, מה כתיב. וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות פסא ועל דמות הפסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה. והא אוקימנא (נ"א דיוקנא) דהאי אבן טבא בכרסיא דקיימא על ד' קיימין, ועל ההוא פרסיא דיוקנא דאדם, לאתזבזבא ביה כוזדא, ולא תברכא כדקא יאות.

129. וכד איהי מתתקנא לגביה דאדם, למהוי כלא רתיכא (נ"א קדישא, וכהן כלא רתיכא) זודא, ליהאי אדם. כדן כתיב, ויאסור יוסף מרפבתו דא צדיק. ויעל לקראת ישראל אביו גשנה. לקראת ישראל, דא רזא דאדם. גשנה, תקרובתא זודא, לאתקרבא כוזדא, בקרבנא זודא ויוזודא זודא.

130. וירא אליו, דכד אתנוזי שמשא בסיהרא, כדן זהיר סיהרא ואנהיר לכלהו דלתתא. וכן כזוזנא דא, כל זמנא דקדושה דלעילא שרא על מקדשא דלתתא, אתנהיר בי מקדשא וקיימא בשלימותיה. וכד אסתלק מזיה ואתזריב בי מקדשא, כדן, ויבך על צואריו

עוד, שכלם בכו על המקדש שנחרב. עוד, מה זה עוד? זו הגלות האחרונה.

עוד. הבכון כלא על מקדשא דאתוורב. עוד, מאי עוד. דא גלותא בתראה.

131. אז בין שראה יעקב והסתכל שהנה התקין שלמשה נתקן כמו שלמעלה, אז אמר אמותה הפעם וגו'. כי עודף חי, שהתקיימת בסוד של הברית הקדוש שנקרא חי העולמים, ומשום כך פי עודף חי. ועל כן בראשונה אמר, רב עוד יוסף בני חי, שצריך לעמד בסוד של חי, והנה נתבאר.

131. כדין בין דזומא יעקב ואסתכל דהא תקוונא דלתתא אשתכלל כזוונא דלעילא, כדין אמר אמותה הפעם וגו'. כי עודף זוי, דאתקיימת ברוא הברית קדישא, (דף ריא ע"ב) דאקרי זוי העולמים, ובגין כך פי עודף זוי. ועל דא בקדמיתא אמר, רב עוד יוסף בני זוי, דאצטריף למיקם ברוא דזוי, והא אתמר.

132. בא ראה מה כתוב, ויברך יעקב את פרעה. אמר רבי יוסי, פרעה, אף על גב שבארוהו בסוד אחר, סמך שסומכים בעולם.

132. תא זוזי, מה כתיב, ויברך יעקב את פרעה. אמר רבי יוסי, פרעה אף על גב דאוקמוה ברוא אוזרא, סמך דקא סמכינן בעלמא.

133. אבל בא ראה, (שיר א) לססתי ברכבי פרעה דמיתיה רעיתי. בא ראה, יש מרכבות לשמאל בסוד של הצד האחר, ויש מרכבות לימין בסוד של למעלה של קדשה, ואלה כנגד אלה. אלה של רחמים, ואלה של דין.

133. אבל תא זוזי, (שיר השירים א) לסוסתי ברכבי פרעה דמיתיה רעיתי, תא זוזי, אית רתיכין לשמאלא ברוא דסטרא אוזרא, ואית רתיכין לימינא ברוא דלעילא דקדושה, ואלין לקבל אלין. אלין דרוזמי ואלין דדינא.

134. וכשהקדוש ברוך הוא עשה דין במצרים, כל הדין שעשה, באותה צורה, שהם המרכבות ממש, וכמו של אותו הצד ממש. מה אותו הצד [ממש] הורג ומוציא נשמות, כך הקדוש ברוך הוא עושה באותה צורה ממש, שכתוב (שמות יג) ויהרג ה' כל בכור, וכן בכל מצרים באותה צורה ממש. ומשום כך דמיתיה רעיתי, כמו שלה ממש להרג, שכתוב כי אני ה' אני הוא ולא אחר. ולעתיד לבא מה כתוב? (ישעיה סג) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה וגו'.

134. וכד קודשא בריך הוא עבד דינא במצראי, כל דינא דעביד, כההוא זוונא דאינון רתיכין ממש, וכזוונא דיליה דההוא סטרא ממש. מה ההוא סטרא (ממש) קטיל ואפיק גשמתין, אוף קודשא בריך הוא עביד כההוא זוונא ממש. דכתיב, (שמות יג) ויהרג ה' כל בכור, וכן כלא במצרים, כההוא זוונא ממש. ובגין כך דמיתיה רעיתי, כזוונא דיליה ממש לקטלא. דכתיב, כי אני ה' אני הוא ולא אחר. ולזומא דאתי מה כתיב, (ישעיה סג) מי זה בא מאדום זמוץ בגדים מבצרה וגו'.

135. בא ראה מה כתוב. וישב ישראל בארץ מצרים גושן וירבו מאד. ויאחזו בה וירבו מאד. ויאחזו בה – ירשת עולמים. ויאחזו בה – שהרי להם ראויה, כמו שבארוה. [אמר רבי יוסי] ויפרו וירבו מאד,

135. תא זוזי, מה כתיב, וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גושן ויאחזו בה וירבו מאד. ויאחזו בה, אוזנות עלמין. ויאחזו בה, דהא להון אתווי, כמה דאוקמוה. (ד"א ל"ג אמר רבי יוסי) ויפרו וירבו מאד,

וְדַאי, הָיָא צִעֲרָא לָא שְׂרַאת בְּהוּ, וְקַיִימֵי בְּתַפְנוּקֵי
וְדַאי, שְׁהַרֵי הַצֶּעַר לֹא שָׂרָה בָּהֶם וְעָמְדוּ
בְּתַפְנוּקֵי הָעוֹלָם, וּמִשּׁוֹם כֵּן וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד.

בְּרוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן יְמוֹכּוֹךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

